

50. Glazbena tribina Opatija
7. – 10. studenog 2013.

Opatija

Villa Angiolina, Hotel Imperial

Rijeka

Memorijalna soba Lovre pl. Matačića, Sušak

Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca Rijeka

Organizacija

Hrvatsko društvo skladatelja, Cantus d.o.o.

Cijenjeni glazbenici i ljubitelji glazbe, dragi prijatelji, čestitam na „okrugloj“ obljetnici, 50. Glazbenoj tribini! Značajan je to uspjeh!

Svim sudionicima ovogodišnje Tribine želim dobrodošlicu u Opatiju, na još jednu našu i vašu — Glazbenu tribinu!

Opatija i Glazbena tribina druže se i rado susreću niz godina, pa iskreno vjerujem da se u Opatiji svi već osjećate kao kod kuće!

Valja spomenuti još jednu zanimljivu koincidenciju: ovogodišnja respektabilna 50. Glazbena tribina odvija se uoči drugog, za Opatiju značajnog jubileja — 170. obljetnice razvoja turizma — koji Opatija proslavlja 2014. godine.

Siguran sam da će brojni sudionici, a posebno vjerna publika, imati priliku uživati u pravim glazbenim poslasticama, otkriti nove vrijednosti, umjetnike, izvođače... Ovo je

prilika da se prisjetimo osnivača, skladateljā i glazbenikā Tribine, koji su ostavili neizbrisiv pečat u recentnoj povijesti glazbenih zbivanja.

Želio bih zahvaliti Hrvatskom društvu skladatelja, svim glazbenicima i sudionicima ove jedinstvene manifestacije koja promiče stvaralaštvo hrvatskih suvremenih skladatelja, na njihovu trudu, upornosti i zalaganju.

Zadovoljan sam što doprinos suvremenoj glazbi daje, i može dati, Opatija — grad festivala i glazbe.

Želim vam da se ugodno osjećate u našem gradu, na još jednoj Glazbenoj tribini u Opatiji. Prošećite opatijskim šetalištem Lungomare, istražite nadaleko čuvenu gastronomsku ponudu Opatije i uživajte u mirisu cvjetnog Mediterana u opatijskim parkovima!

A mi se radujemo još jednom druženju s notama!

Srdačno vaš,

Ivo Dujmić

gradonačelnik Opatije

Što je novo u koncepciji novog umjetničkog vodstva Tribine? Novo je – već je primijećeno i komentirano – da nema novih djela!

Ali eto, na kraju prvog polustoljetnog poluvremena htjeli smo podsjetiti na okolnosti i zbivanja oko rađanja same Tribine i odužiti se onima koji su je pokrenuli, kao i onima koji su tijekom sljedećih desetljeća pridonosili njejoj afirmaciji te bili u prvim redovima u borbi za njeno preživljavanje.

Pa ako, dakle, i nema praizvedbi, tu su pokušaji oživljavanja ponekog — neopravdano već zaboravljenog — djela nekih zaslužnih autora. A praizvedbi će biti; već bi iduće godine trebalo vrvjeti novim, nadajmo se zanimljivim i originalnim djelima!

Shvatimo, dakle, ovogodišnju Tribinu kao sjetan, nostalgican uzdah, kao kratak, opuštajući predah, i kao nov, snažan, dubok udah za put prema stotom rođendanu!

Silvio Foretić i Vanja Lisjak

umjetnički voditelji 50. Glazbene tribine Opatija

U prigodi....

Nije bilo lako odrediti granice i domet ove smotre koju smo nazvali *Jugoslavenska muzička tribina*, jer za stvaranje jednog, po opsegu reprezentativnog festivala jugoslavenske muzike, nije bilo materijalnih sredstava, pa smo ostavili budućnosti da ona riješi uopće pitanje jednog takvog festivala.

Cilj nam je stoga u ovom času nužno bio skromniji, ali se ujedno pokazalo da on može biti svrsishodniji. Prema tome Jugoslavenska muzička tribina nije festival, nego instrument međusobnog upoznavanja, informativno pregled stvaranja u razdoblju od posljednje tri godine, za nas same, da se bolje upoznamo, razumijemo i tako zblizimo. Da upoznamo i shvatimo divergentnost smjerova kojima se ova muzika uopće radala, stvarala i razvijala do danas.

Da upoznamo, nadalje, i da vidimo **korist** od toga što nismo svi jednaki. Ne zato da bi jedni isticali svoje preimućstvo i svoj estetski monopol nad drugima, niti zato da bi jedni drugima principijelno osporavali pravo da se orijentiraju po svojoj volji i po svom umjetničkom senzibilitetu. Nego korist **zato** da bi jedni od drugih primili što više korisnih i plodonosnih poticaja, da bi izmijenili iskustva i da bi se – kao što sam rekao – međusobno tako bolje razumjeli. Cilj je dakle: stvaralačka konfrontacija i prijateljska izmjena stavova na što veću korist pojedinca i zajedničke, opće stvari.

Mislim, dakle, da je suvišno naglasiti da u Tribini vlada jednako poštovanje svačijeg stava i mišljenja, svake umjetničke orijentacije i opredjeljenja.

U pogledu naše tradicije vlada također veliko poštovanje naše muzičke historije, koja je odredila naš senzibilitet i dala nam naše osnovne značajke, i ne bi bilo dobro da je napustimo i da je se odrekemo. Štoviše očita je činjenica da je potrebno sve one pozitivne tendencije jednog autohtonog načina umjetničkog osjećanja i dalje prenositi ne samo u sadašnjost, nego i u budućnost, da je potrebno imati iza sebe svoju historiju ako hoćemo da ostanemo svoji i samostalni. S druge strane, život nam nameće niz aktualnih pitanja, na koja, doduše, ne možemo odgovoriti teoretski,

nego sa stvaralačkim radom, ali ona se ipak nalaze pred nama: to je pitanje učešća kompozitora i njegova rada, muzičke umjetnosti uopće, u životu sredine u kojoj djelujemo, a i obratno, učešća te sredine u ovom stvaralačkom radu, to je pitanje da li se kompozitor osjeća sigurnim kada je stvorio djelo, hoće li se ono izvesti i slušati, ili će njegovo djelo u jeku borbe za standard i materijalno podizanje ostati nezapaženo i izloženo ravnodušnosti. Tu je, na kraju i pitanje izvanredno brzog razvoja muzike u naše vrijeme uopće, što je nesumnjivo vezano s pitanjem gdje se sada nalazi naša muzika, koliko je pošla ukorak s vremenom, što smo naučili od drugih, a što unosimo u to opće kretanje od svog vlastitog i ličnog, i dokle smo uopće doprli?

Na ova pitanja, istaknuo sam ranije, može odgovoriti u suštini samo muzika sama. Zbog toga smo i dali toliko muzičkih izvedbi, živih, i onih (jednako vrijednih) s magnetofonskih vrpca. Pustimo je, dakle, neka ona govori sama za sebe, jer to je ono najvrijednije! Ipak, naravno, u okviru Tribine, postoje veoma široke mogućnosti za diskusije i izmjenu mišljenja. Upravo zato da te diskusije budu što šire, spontanije i neposrednije, odustali smo od bilo kakvih oficijelnih referata i prikaza. Štoviše, uveli smo i jedan novi oblik, do sada malo primjenjivan. Pozvali smo i publiku da i ona sudjeluje u našim diskusijama. Jer publika, to će reći javnost, to će reći oni kojima se mi našom muzikom obraćamo i za koje bismo željeli da nas razumiju, publika, dakle, također pripada sferi našeg rada i djelovanja.

Naravno, ona čini sa samim umjetničkim djelom nerazdvojnu cjelinu, ne ovaj ili onaj pojedinac, ili baš ova ili ona publika u ovoj ili onoj koncertnoj dvorani, ali publika kao cjelina integralni je dio svake muzičke, umjetničke manifestacije. Želimo, dakle, da naša muzika prestane biti prilično izolirana pojava, i da postane živa, aktualna komponenta našeg duhovnog života, sa svim beskrajnim mnogostranostima koje današnji život donosi sa sobom izvan nas i u nama samima.

Branimir Sakač

Pozdravni govor sudionicima 1. Jugoslavenske muzičke tribine, Opatija, 1964.

PROGRAM

Četvrtak, 7. studenog 2013.

Rijeka
Sušak
13 sati

Otvorenje Memorijalne sobe Lovre pl. Matačića

Fond Lovro i Lilly Matačić

*u suradnji sa Zakladom dr. Viktor Ružić i Rotary Club
Rijeka

Opatija
Villa Angiolina
17 sati

Šetnja nakon 50

Izložba uz 50. Glazbeni tribinu Opatija

Autorica izložbe: **Petra Pavić**

Hotel Imperial
20.00 sati

Svečano otvorenje 50. Glazbene tribine Opatija Zbor Hrvatske radiotelevizije

Tonči Bilić, dirigent

M. Kelemen, P. Bergamo, I. Kuljerić, M. Ruždjak

Petak, 8. studenog 2013.

Hotel Imperial
10.30 sati

Povijesna videoteka I

Voditelji: **Seadeta Midžić, Nikša Gligo**

Hotel Imperial
16.00 sati

Pavica Gvozdić, glasovir

Vladimir Krpan, glasovir

D. Kempf, I. Josipović, S. Horvat, B. Papandopulo,

N. Devčić, S. Šulek

Hotel Imperial
19.30 sati

Zagrebački solisti

K. Fribec, S. Horvat, I. Malec, S. Dedić

Hotel Imperial
22.00 sata

Borna Šercar's Jazziana Croatica

Wagner goes to Hollywood

Subota, 9. studenog 2013.

Hotel Imperial
10.30 sati

Povijesna videoteka II

Voditelji: **Seadeta Midžić, Nikša Gligo**

Hotel Imperial
16.00 sati

Zagrebački kvartet

B. Sakač, I. Kuljerić, F. Parać, D. Detoni

Rijeka, Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca
20.00 sati

Ivo Lhotka–Kalinski: Svijetleći grad. Muzička farsa zatočenika apsurd

Libreto: **Petar Šegedin**

Prva suvremena rekonstrukcija opere u povodu 100.
obljetnice rođenja skladatelja

Ansambli HNK Ivana pl. Zajca Rijeka

Nada Matošević Orešković, dirigentica

Saša Broz, redateljica

Sudjeluju: Robert Kolar, Nataša Antoniazzi, Sergej

Kiselev, Voljen Grbac, Davor Lešić, Vanja Zelčić, Nenad

Vukelić, Martin Marić, Marijan Padavić

* koprodukcija HDS - Glazbena tribina Opatija, HNK
Ivana pl. Zajca Rijeka i Kultura promjene Studentskog
centra u Zagrebu — Teatar &TD

Rijeka, Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca
22.00 sata

Matija Dedić, glasovir

Nedjelja, 10. studenog 2013.

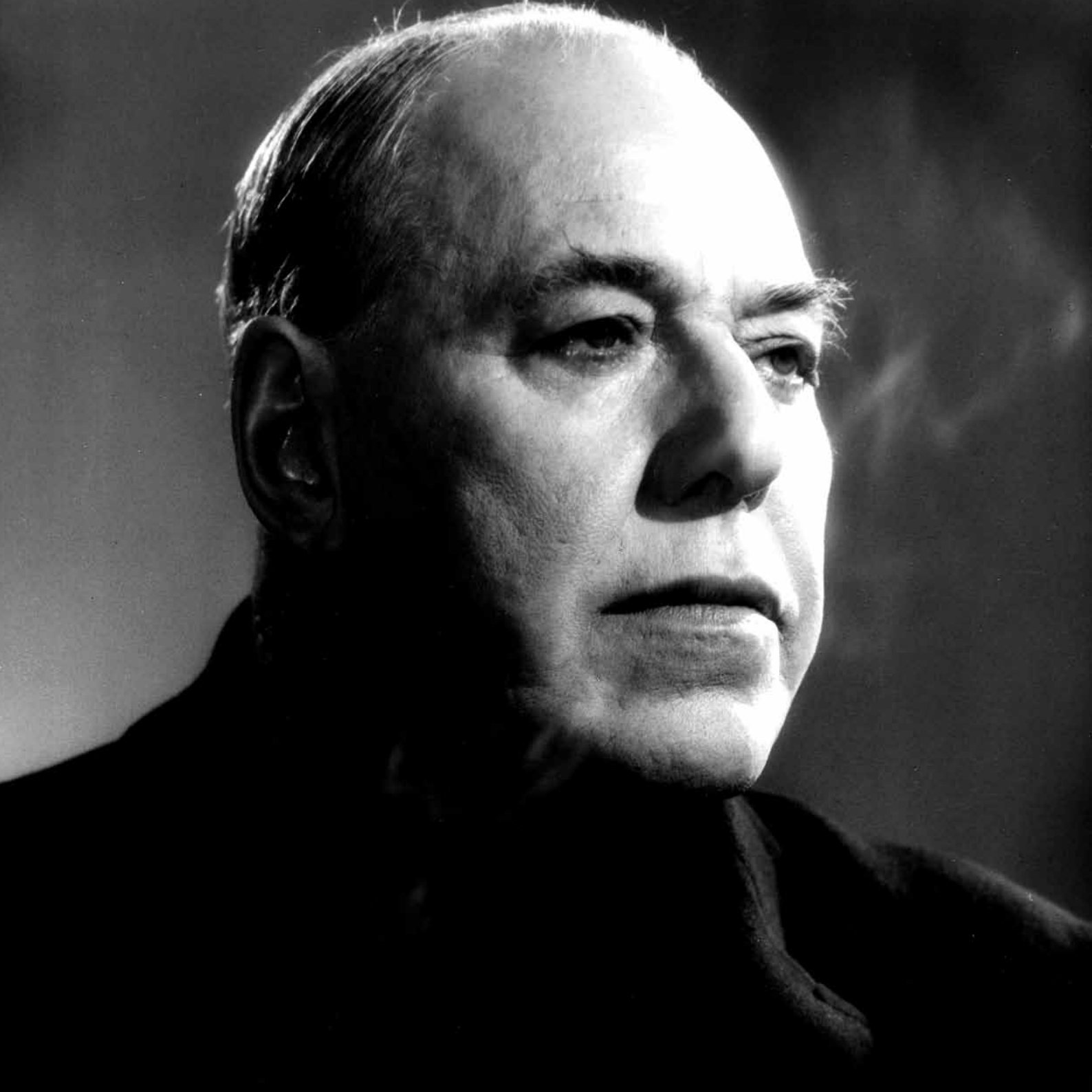
Hotel Imperial
11.00 sati

Povijesna videoteka III

Voditelji: **Seadeta Midžić, Nikša Gligo**

**ČETVRTAK
7. STUDENOG
2013.**

Rijeka
Sušak
13 sati

Otvorenje Memorijalne sobe Lovre pl. Matačića

Fond Lovro i Lilly Matačić

*u suradnji sa Zakladom dr. Viktor Ružić i
Rotary Club Rijeka

Hrvatski dirigent i skladatelj, **Lovro pl. Matačić** (Sušak, 1899. – Zagreb, 1985.), pripada eliti europske i svjetske glazbe dvadesetog stoljeća. Ljudski i umjetnički formiran na razmeđu tradicija i kultura, uspio je na zadivljujući način asimilirati i sintetizirati razlike uvjetovane tim razmeđem, ugrađujući ih u temelje izraznog i spoznajnog bogatstva svojeg suglasja s glazbom. Školovan na Bečkom konzervatoriju (I. Herbst, O. Nedbal) najraniji ga počeci vežu uz operne kuće u Kölnu, Osijeku, Ljubljani i Zagrebu, dok mu karijera doživljuje procvat napose nakon Drugog svjetskog rata. Stalni je gost državnih opernih kuća u Münchenu i Beču, potom šef-dirigent Državne kapele i Opere u Dresdenu te Opere u Istočnom Berlinu (1956. – 1958.), direktor opere u Frankfurtu (1961. – 1966.), počasni dirigent N.H.K. simfonijskog orkestra japanske radiotelevizije (od 1965.), počasni i doživotni šef-dirigent Zagrebačke filharmonije (od 1970.) i Orchestre Nationale de Monte Carlo (1974. – 1979). Uz to redovito ravna Berlinskom, Bečkom, Londonskom i Češkom filharmonijom te brojnim orkestrima u SAD-u, dirigira i režira u Rimskoj operi, Milanskoj Scali, u Bayreuthu i mnogim drugim opernim kućama te sklada nevelik, ali izražajem bogat opus.

Za svoje antologijske interpretacije (osobito Brucknerovih i Wagnerovih djela te kapitalnih skladbi slavenskog repertoara) primio je Brucknerovu medalju Međunarodnog Brucknerovog društva, Brucknerov prsten Bečkih simfoničara, Janačekovu i Smetaninu medalju čehoslovačke vlade, Kria 1. reda za znanost i umjetnost predsjednika Republike Austrije, medalju *Hans von Bülow* Berlinske filharmonije i mnoge druge nagrade. Posebna snaga Matačićevih interpretacija u spoju je monumentalnosti forme i bujne ekspresivnosti fraze, te sugestivnom doživljaju cjeline djela pod čijim se čvrsto koncipiranim lukom odvija spontani život raskošnih detalja. (<http://www.fondmatacic.hr/>)

Opatija

Villa Angiolina

17 sati

Šetnja nakon 50

Izložba uz 50. Glazbenu tribinu Opatija

Autorica izložbe: **Petra Pavić**

Izbor audiomaterijala: **Nikša Gilgo**

Montaža videoprojekcija: **Bojan Gagić**

Od prve, tada Jugoslavenske muzičke tribine, do danas velik je broj skladatelja, glazbenih interpreta, umjetničkih voditelja i suradnika te organizatora sudjelovao na godišnjoj smotri suvremene glazbe kako su je zamišljali začetnici i osnivači. Iza svake Tribine ostale su snimke, fotografije, izdanja i sjećanja. A *sjećanje* i jest najbolja riječ koja opisuje arhivski materijal Glazbene tribine. Kao i obično, sjećanja iz bliskije prošlosti jasnija su i potpunija, dok su ona koja sežu daleko unatrag »razbacana« i »krnja«.

Izbor iz sačuvanih i postojećih materijala, ponajprije fotografija iz Mozaika i Cantusa te video– i audiozapisa HRT–a, izložen je u zamišljenoj šetnji kroz desetljeća kao vremenske cjeline u kojima kazuje se priča o *Opatijskoj tribini*.

Petra Pavić

Petra Pavić diplomirana je muzikologinja. Radila je kao producentica Muzičkog biennala Zagreb (MBZ) i stručna suradnica u Hrvatskoj glazbenoj mladeži. Realizatorica je izložbe *Image Library / Knjižnica slika* u Muzeju za suvremenu umjetnost u Zagrebu, postavljene u povodu 50 godina MBZ. Vanjska je suradnica u Redakciji ozbiljne glazbe Trećeg programa Hrvatskoga radija.

Hotel Imperial

20.00 sati

Svečano otvorenje 50. Glazbene tribine Opatija

Zbor Hrvatske radiotelevizije

Tonči Bilić, dirigent

Instrumentalni sastav

Rudolf Homen, truba

Marko Bobičanec, truba

Dario Golčić, oboa

Ivana Bilić, udaraljke

Marko Mihajlović, udaraljke

Boris Žuvela, udaraljke

Milko Kelemen

Daniel za dvostruki zbor a cappella

(prva hrvatska izvedba)

Petar Bergamo

Spiriti eccellenti, sedam madrigala za djevojački zbor i

obligatne instrumente

Ničesa više nima

Užala je užgat lumin

Evo ovod san stala

Tukli su mora jemali žen

Unesu te na vela vrata

Iznijjali brodi na žalu

Nima ničesa, nima

Igor Kuljerić

Galeotova pesan za mješoviti zbor i timpane

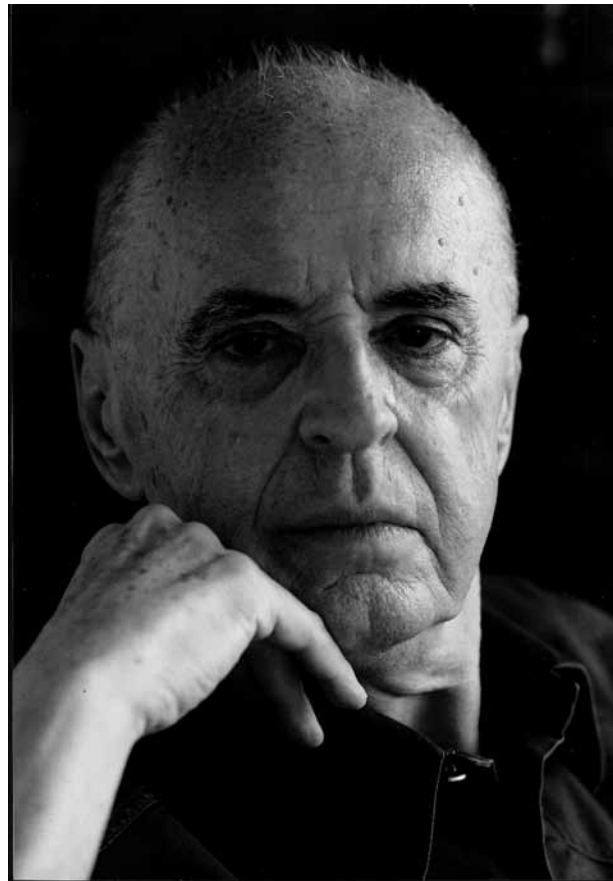
Marko Ruždjak

Ubu za mješoviti zbor a cappella

Milko Kelemen (Slatina, 1924.) po završetku studija na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, kod Stjepana Šuleka, nastavio je učiti kompoziciju u Parizu (Olivier Messiaen) i Freiburgu (Wolfgang Fortner). Od 1955. redovito sudjeluje u ljetnim Tečajevima za Novu glazbu u Darmstadtu. Pokrenuo je Muzički biennale Zagreb, a za svoj 70. rođendan darovao si je još jedan međunarodni festival suvremene glazbe, i to u rodnoj Slatini. Pedagoškim radom bavio se na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te na sveučilištima u Düsseldorfu i Stuttgartu. Kao gostujući profesor predavao je, između ostalog, na Akademiji Hans Eisler u Berlinu i Sveučilištu Yale. Primio je brojne nagrade i odlikovanja te je dopisni član HAZU. Skladbe su mu dostupne u izdanjima izdavačkih kuća Universal–Edition Schott, Peters, Schirmer, Sikorski, a snimke njegovih djela objavljene su na više od stotinu nosača zvuka. Autor je knjiga *Poruka pateru Kolbu* i *Sujetlost zvuka*. O njemu su snimljena četiri biografska filma. Sve stilove i tehnike koji su se zavodljivo nudili u izlozima glazbe naše suvremenosti Kelemen je odmjerio, odabrao, zaboravio i birao nove. Gotovo da bi se cijela povijest glazbe druge polovine prošloga stoljeća mogla ispriopovijedati na primjeru velikog opusa koji je prihvaćao, reagirao, čak i anticipirao sve važne pojave uzbudljive i nepredvidive povijesne glazbene avanture. Od zamišljenoga folklora sljubljenog s ekspresionizmom, totalne serijalizacije, aleatoričkih igara do postmodernih novih artikulacija tonaliteta, uvijek je skladateljski instinkt taj koji korigira strogost zadanih stilsko–tehničkih okvira, intuicija ta koja ga izmiče opasnosti od bezličnosti. (Ivana Kocelj)

Skladba *Daniel* za dvostruki zbor a cappella nastala je 2008. godine, a praisveo ju je 13. studenog 2009. zbor Cantus Stuttgart pod ravnanjem Jörga–Hannesa Hahna u okviru ciklusa *Musik am 13* u Spätgotische Stadtkirche Bad Cannstatt u Stuttgartu. Bio je to *Portret–koncert* upriličen povodom 85. rođendana Milka Kelemena kada su još izvedeni *Incanto* za violinu (2004.) u izvedbi Joachima Schalla, *Inferno di Dante. Canto III* za mezzosopran i gong (2003.) u interpretaciji Stephanie i Christopha Haasa te *Fabliau* za orgulje (1972.) u izvedbi Jörga–Hannesa Hahna.

50

● »U skladbi *Daniel* za dvostruki zbor a cappella, koja je nastala 2007./08. i koja je ove večeri doživjela praizvedbu, Kelemen se koristio ulomcima iz biblijske Knjige proroka Danijela i iz 130. psalma (*De profundis clamavi*). Tekst je rascjepkao na sitne komadiće i prepustio se detaljnoj vokalnoj razradi. Zbor *Cantus Stuttgart*, pod ravnanjem Jörga–Hannesa Hahna, imao je priliku dokazati da se razvio u ansambl specijaliziran za izvedbu nove glazbe. Naime, djelo zahtijeva, osim tradicionalnog zborskog i solističkog tretiranja glasova i najrazličitije vrste artikulacije kao što su govor, šapat, krik, glasno disanje, glissando te pjevanje u četvrttonovima. Povremeno se, radi akcentuacije, javljaju i ritamski instrumenti.« (Verena Großkreutz, *Einfach kompliziert: Porträtkonzert zu Milko Kelemens 85. Geburtstag in Stuttgart*, <http://www.nmz.de/online/einfach-kompliziert-portraetkonzert-zu-milko-kelemens-85-geburtstag-in-stuttgart>)

DAMIR KALOGERA

Petar Bergamo (1930.), potomak starih sjevernotalijanskih, dubrovačkih i splitskih obitelji, vezan je za mediteranski duhovni prostor. Školovan u Splitu (gimnazija i srednja glazbena škola) i u Beogradu (Muzička akademija, magisterij kompozicije), profesionalnu je djelatnost započeo kao asistent pa docent za kompoziciju i orkestraciju na istoj akademiji. Od 1972. djeluje kao urednik Glazbene redakcije izdavačke kuće Universal Edition u Beču. Od 1983. u statusu je slobodnog umjetnika, a od 1994. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu predaje Fenomenologiju glazbenih struktura, a na Umjetničkoj akademiji u Splitu kolegij Osnove kompozicije, na Odjelu za glazbenu umjetnost. Skladatelj je simfonijskih (dvije simfonije, *Musica concertante*, studije za simfonijski orkestar, *Navigare necesse est*, uvertira fantazija), komornih (*Gudački kvartet*, *Espressioni notturne*, glasovirski trio, *Canzone antiche*, puhački trio, *Archo per archi* za gudače) i solističkih (*Variazione sul tema interrotto* za glasovir, *Concerto abbreviato* za klarinet solo, *Domande senza risposta* za saksofon i glasovir) te vokalno–instrumentalnih i glazbeno–scenskih djela, glazbe za film i scenu. »Ta djela svoj identitet nalaze u estetičkoj i zanatskoj transpoziciji vizura klasika glazbe 20. stoljeća u osobnu glazbenu poetiku izrazite gestičnosti, ekspresivnog naboja i jarkih boja autorova mediteranskog duhovnog zavičaja.« (Marija Bergamo)

Skladba ***Spiriti eccellenti*** za djevojački zbor i obligatne instrumente nastala je između 1993. i 1996., na stihove čakavske poezije Marine Čapalije. Zamišljena je kao ciklus madrigala s posve određenim sadržajem i dramaturgijom zvuka, ali se može shvatiti i kao zbirka madrigala čiji se dijelovi mogu izvoditi i pojedinačno, odnosno u kombinacijama koje bi dirigenti smatrali prikladnima, glazbeno smislenima. *Spiriti eccellenti* praizvedeni su 2. srpnja 1998. u crkvi sv. Katarine u okviru Zagrebačkih ljetnih večeri Koncertne direkcije Zagreb, a praizveo ih je pod ravnanjem Ive Lipanovića Djevojački zbor HNK Split uz pratnju instrumentalnih solista: Ana Milić, oboa, Nikša Kačić i Toni Vidošević, trube, Željko Hajsok, Igor Kralj i Zoran Marjanović, udaraljke. Notni materijal tim je povodom objavio Muzički informativni centar KDZ, dok je snimka s praizvedbe objavljena 1999. godine na Bergamovu autorском CD–u (naklada HDS, MBZ, MIC/KDZ, HRT).

● »Sa stajališta glazbenih oblika uho može bez teškoća pratiti, skoro da kažem, uho može vidjeti događanja glazbenih struktura; utvaram sebi da se slušateljevu uhu čini da je to već negdje davno čulo. Intervalske suodnose sam konstruirao tako da uvijek prate govornu fleksiju čakavskog dijalekta, a da pri tome ne robujem tekstu – pa sljedstveno tome slušatelj ne mora praviti dodatni napor da bi dešifrirao protok i razvoj melodijskih jedinica; naprotiv, trebalo bi mu se učiniti kako može pretpostaviti slijed upravo nadolazećega melodijskog niza. A budući da sam uvijek pazio na stalnu vezu između horizontale i vertikalne, pučki rečeno, između melodije i harmonije, ni s te strane, vjerujem razvoj strukturalnih događanja previše ne opterećuje slušatelja. Ali i oni, koji u kompozicijama traže izvanglazbene asocijacije, mogu se zadržati na razini priče, na razini naših mediteranskih paralelnih sadašnjosti; mogu pratiti opservacije mrtvaca na odru, koji kao da nemoćno sudjeluje u onome što se to, zaboga, oko njega događa; mogu suosjećati s jednom posthumnom ljubavnom pjesmom; distancirano se smijati, zajedno s rugalicom, starim bodulskim momcima itd. (...) S druge strane, jedno izvježbano, profesionalno uho će vidjeti zanatske postupke (imitacije, fugata, pa i fuge kao glazbeni oblik, odmjenjivanje homofonih i polifonih ploha, načela kontrasta, ekonomiziranje glazbenim materijalom itd.), koji bi ih mogli zainteresirati na čisto teorijskoj razini ili na razini razgovora s poviješću. Jer, samo unutar povijesnih okvira djelo može opstati kao prepoznatljiva vrijednost.« (Petar Bergamo u razgovoru s Igorom Brešanom: Sugestije iz zdenca prošlosti, *Slobodna Dalmacija*, 17. 8. 1999.)

Igor Kuljerić (Šibenik, 1938. – Zagreb, 2006.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Stjepana Šuleka. Kao stipendist talijanske vlade boravio je u Milanu i ondje studirao operni repertoar u Scali. Aktivno je sudjelovao u radu elektroničkog studija radiotelevizije RAI, jednog od prvih te vrste u Europi, iskustva kojeg su koristili vodeći skladatelji glazbene avangarde, a upravo u to vrijeme intenzivno Luigi Nono. Dirigiranje je usavršavao u Opernom studiju HNK u Zagrebu pod vodstvom Milana Sachsa te na seminarima u Monte Carlu kod Igora Markevića. Od 1957. djeluje kao korepetitor i asistent dirigenta, a kasnije i kao dirigent u Operi zagrebačkog HNK. Bio je i asistent šefa–dirigenta Zagrebačke filharmonije Milana Horvata, a od 1966. asistent dirigenta i čembalist u Zagrebačkim solistima, kojima već iduće godine uspješno ravna na turneji od tridesetak koncerata po SAD–u, mijenjajući oboljelog Antonia Janigra. Kuljerić potom prihvaća mjesto dirigenta u Glazbenoj proizvodnji Radio–televizije Zagreb, gdje nastupa sa svim glazbenim ansamblima, ali ponajprije sa Simfonijskim orkestrom i Zborom. U tom svojstvu ostao je ondje do smrti. Dobar dio dirigentske djelatnosti posvetio je izvedbama djela hrvatskih skladatelja. Sudjelovao je u radu međunarodnih natjecanja i povremeno objavljivao tekstove o glazbi. Brojne Kuljerićeve skladbe izvedene su izvan Hrvatske. Obavljao je brojne društvene i organizatorske funkcije: bio je umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb (1980. – 1983.), predsjednik Hrvatskog društva skladatelja (1980. i 1981.), programski ravnatelj KD Vatroslava Lisinskog (1980. – 1984.), voditelj programa Tribine muzičkog stvaralaštva Jugoslavije u Opatiji (1977. – 1988.), ravnatelj programa Dubrovačkih ljetnih igara te Opere HNK u Zagrebu, umjetnički direktor Međunarodnog dirigentskog natjecanja Lovro pl. Matačić (od 1995. do smrti). Dobitnik je brojnih domaćih nagrada i priznanja. Bio je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Skladbu *Galeotova pesan* za mješoviti zbor i timpane Kuljerić je napisao na stihove Vladimira Nazora 1976. godine. Praizveo ju je RKUD *Petar Zoranić* pod ravnanjem Antuna Doličkog. U njegovoj se izvedbi našla i na nosaču zvuka u izdanju Jugotona (LSY 66183) iz 1983., kao i na novijem CD–u iz 1998. (Orfej d.o.o., HPGD *Zoranić*, CD MZZ 14), dok ju je kao notno izdanje objavio Hrvatski sabor kulture 1998.

● »U meni se steklo uvjerenje kako glazba – čak i jednim jedinim tonom – neminovno potiče *transcendentiranje*, ona kao da potiče otkidanje prvotne riječi od njegove zemaljske sile teže, i – što se tek na prvi pogled može učiniti protuslovljem – manje je revna u traganju za smislom, a više strasti pokazuje u isticanju i razotkrivanju svega onoga što bi taj isti smisao moglo dovesti u sumnju... Što sam dublje zalazio u tajnoviti labirint glazbenih načina u skladanju pjesničke riječi, sve se upornije javljalo pitanje: što je to zapravo pjev? Točan odgovor – barem po meni točan – oblikovao se prirodno i sam po sebi: pjev je produženi govor! Proširena sfera riječi... Granice govora počelo su glazbe, a jednako tako o granicama glazbe svjedoči upravo govor... I samo je korak dalje do narednih spekulacija! Simbioza zvuka i riječi, njihovo, rekli bismo, udruživanje, pretpostavke su nekog potpunijeg, slojevitijeg umjetničkog idioma... Vjerojatno je – a ja o tome osobno ništa ne znam – u povijesnoj udaljenosti vremena i poprilično teško razlučiti jasne međe i zagledati se u njihova točna izvorišta prapočetak. I što bijaše prije? Riječ ili zvuk? Glazba ili govor?« (Igor Kuljerić: *Kako uglazbiti pjesničku riječ...*, Radio Ljubljana, 12. ožujka 1985. u: Igor Kuljerić u povodu primanja u redovno članstvo, ur. Erika Krpan, HAZU, HDS, Cantus, 2005.)

DAMIL KALOGEJFRA

Skladatelj **Marko Ruždjak** (Zagreb, 1946. – 2012.) sin je poznatog pjevača i skladatelja Vladimira Ruždjaka. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je klarinet 1968. godine, a kompoziciju 1972. u klasi Mile Cipre. U kompoziciji se usavršavao kod Ive Maleca i Pierrea Schaeffera u Parizu te kod Milka Kelemenca na Visokoj glazbenoj školi u Kölnu. Uskoro postaje profesor teorijskih predmeta na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je od 1990. i redoviti profesor kompozicije. Ruždjak je bio i urednikom izdanja u Koncertnoj direkciji Zagreb te voditelj njezina Muzičkog informativnog centra. Za svoje je skladbe Ruždjak dobio brojne nagrade: Nagradu Sedam sekretara SKOJ–a (za skladbe *Brevijar* i *Divertissement*), Nagradu JRT–a (za skladbu *Prospetti*), Nagradu Josip Štolcer Slavenski (za *Madrigal*) i Vladimir Nazor (za *Ubu*). Dodijeljene su mu i nagrade Međugorje (za *Lux Aeterna*) i Boris Papandopulo (za *Komos*), a više je puta nagrađen i diskografskom nagradom Porin. Marko Ruždjak bio je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti te član ocjenjivačkog suda Svjetskih dana nove glazbe. Najviše je pisao komorna djela, uglavnom kraća, često za klarinet, ili za više puhača, ili za glas, uvijek u novim kombinacijama i s novim artikulacijskim zahtjevima. Muzikologinja Eva Sedak piše: »A i kada komponira za uobičajene sastave (...) Ruždjakova posve iznimna osjetljivost za boju glazbenoga tona, za njegove ekspresivne potencijale mimo šabloniziranog *esspressa* i za njegovu sposobnost da usustavljen u znakovnom smislu uspostavlja nove formalne rasporede koji doduše polemiziraju s tradicijom, ali nisu nikada izvan njezina kontinuiteta, Ruždjak svjedoči o svojoj osnovnoj stvaralačkoj poziciji koja, unatoč svemu, ne odustaje od mogućnosti nove estetičnosti. Suvremene onoliko koliko smo je danas još kadri ili voljni prepoznati i prihvatiti.«

Skladba ***Ubu*** za mješoviti zbor a cappella Marka Ruždjaka nastala je 1985. godine. Praizveo ju je Zbor Hrvatske radiotelevizije 4. travnja 1993. u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu pod ravnanjem Igora Kuljerića. Nagrađena je Nagradom Vladimir Nazor (1986.).

● »Riječ je o kompoziciji osebujne izražajnosti, koja proizlazi iz originalnog tretmana ljudskoga glasa i samoga glazbenog materijala, te vrlo preglednog oblika. Građena je od tri elementarne situacije (muški glasovi, ženski glasovi, tutti), koje nastaju mozaičkim nizanjem jednostavnih tonskih ćelija. Ritmički i metrički ustroj djela rezultat je pulsiranja nesemantičkog teksta. To je pjev koji nalikuje govoru, odnosno govor na granici pjeva. Iz toga proizlazeće zvukovne boje i artikuliranje njihove gustoće u pojedinim trenucima asociraju na udaraljke, no svi apsekti skladbe upućuju na prapočetak, od kojega je autor zasigurno krenuo, a to je ljudski glas.« (Aida Tavčar)

Zbor Hrvatske radiotelevizije utemeljen je četrdesetih godina prošloga stoljeća. Djelujući najprije kao komorni ansambl pod vodstvom Mladena Pozajića, a zatim Slavka Zlatića, s vremenom je prerastao u prvi profesionalni zbor u Hrvatskoj. Posljednjih sedamdeset godina njegov je umjetnički identitet oblikovao niz uglednih glazbenika, čiji put, nakon Igora Kuljerića, jednog od najvećih hrvatskih skladatelja i dirigenata, danas nastavlja šef–dirigent Tonči Bilić. Velik repertoar Zbora obuhvaća skladbe a cappella i vokalno–instrumentalne skladbe u rasponu od rane renesanse do najnovijih glazbenih djela, a osobita se pozornost posvećuje njegovanju hrvatske glazbene baštine. Zbor je stekao ugled na redovitim nastupima diljem Hrvatske, ali i mnogim zapaženim koncertima u inozemstvu, primjerice u Rimu, Moskvi, Salzburgu, Milanu, Parizu, Veneciji i Berlinu. Suradio je s mnogim uglednim hrvatskim dirigentima (Lovro pl. Matačić, Milan Horvat, Pavle Dešpalj, Nikša Bareza itd.), s brojnim inozemnim gostima (Claudio Abbado, Lorin Maazel, Igor Markević, Valerij Poljanski) te s nizom solista svjetskoga glasa. Među vrhunce umjetničkih postignuća Zbora HRT ubrajaju se Schnittkeovi *Stihovi pokajanja* i *Koncert za zbor*, Rautavaarina *Vigilia*, Papandopulova *Muka Gospodina našega Isukrsta* i *Hrvatska misa*, Monteverdijevi *Madrigali Guerrieri et Amorosi* i *Vespro della Beata Vergine*, Bachove *Muka po Mateju* i *Muka po Ivanu*, Haydnovo *Stvaranje svijeta*, Händelov *Mesija*, *Muka po Luki* K. Pendereckog, *Trois poems d'Henri Michaux* Witolda Lutosławskog (djelo naručeno i skladano za Zbor Radiotelevizije Zagreb, današnji Zbor HRT–a), *Svadba* Stravinskog, Kuljerićevi *Hrvatski glagoljaški rekvijem* i opera *Životinjska farma* te *Triptihon* Ivana Brkanovića. Zbor je dobio Diplomu Milka Trnina za iznimne umjetničke dosege u 2004. godini na temelju izvedbe *Hrvatske mise* Borisa Papandopula, a 2005. izvedbom *Hrvatske mise* pod ravnanjem Tončija Bilića, zabilježene na CD–u u izdanju Cantusa, osvojio je diskografsku nagradu Porin za album godine u kategoriji klasične glazbe. Godine 2007. skladba Igora Kuljerića *Križu, daj nam ti milosti* objavljena na CD–u u izdanju Orfeja/HRT–a s naslovom *Kako jelen vrilo traži*, također pod Bilićevim ravnanjem, dobila je Porina za najbolju skladbu napisanu za solo ili manji sastav. CD *Hrvatska božićna priča* (2011.) dosegao je nakladu od 30.000 kopija, a album *Hrvatska glazba na Riva dei Schiavoni*, objavljen 2012., nagrađen

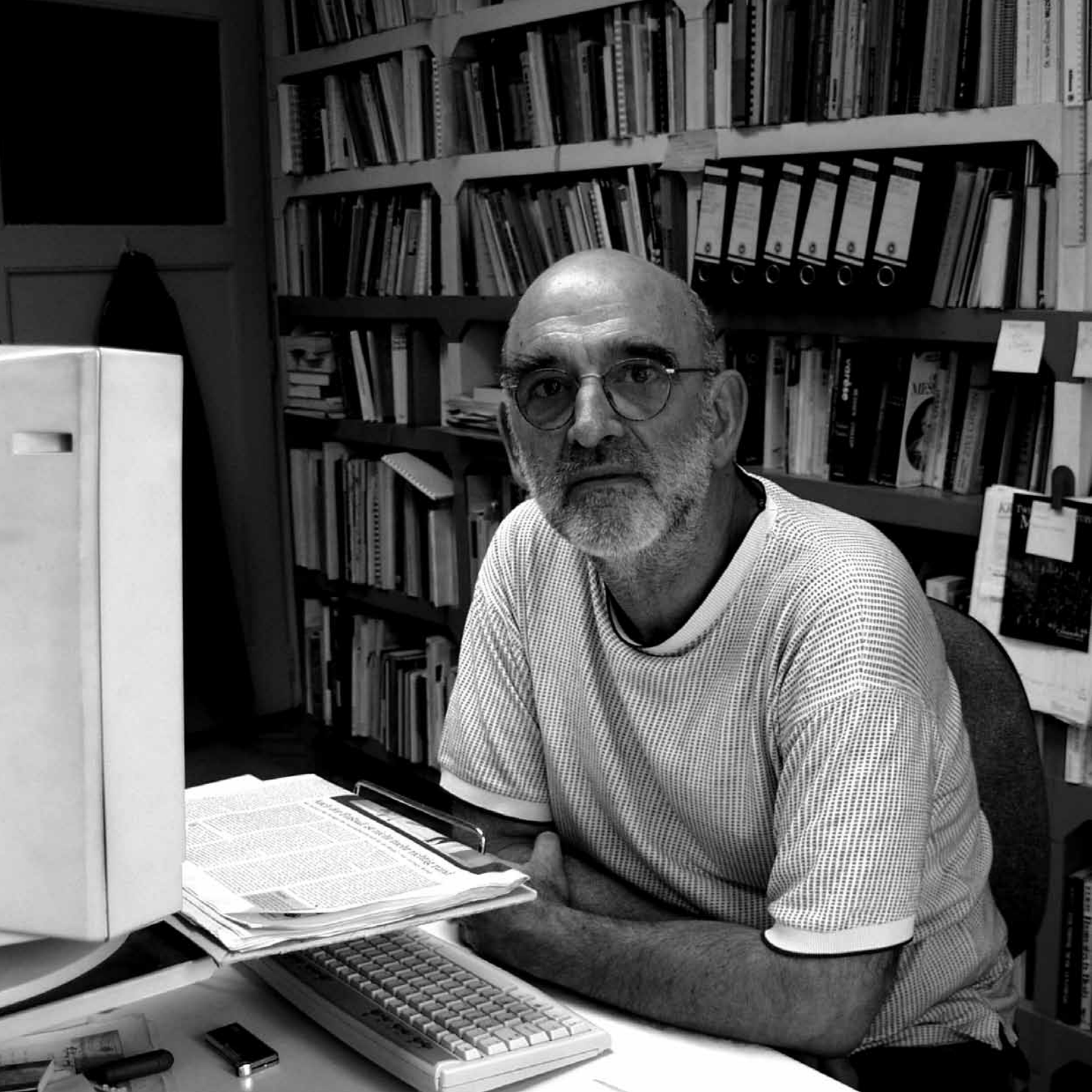
je s tri Porina: za najbolji album klasične glazbe, najbolju izvedbu klasične glazbe (skladba *Ego sum qui sum* Julija Skjavetića) i najbolju snimku albuma klasične glazbe. Godine 1998. Zbor HRT-a je na poticaj šefa–dirigenta Tončija Bilića počeo sustavno njegovati pjevanje a cappella i uz instrumentalnu pratnju. Tako je nastao ciklus – *Sfumato* – da bi se publici predstavila djela hrvatske glazbene baštine, remekdjela i rjeđe izvođene skladbe klasične literature te najnoviji ostvaraji zborske glazbe u nas i u svijetu. Ciklus ima i likovnu dimenziju, što je razvidno iz podnaslova *Duhovni zvuci, boje i oblici*, a ostvaruje se u suradnji s Muzejom Mimara.

Tonči Bilić (Split, 1969.) dirigiranje je diplomirao na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu Pavla Dešpalja. Bio je dobitnik Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu i stipendist Zaklade Lovro i Lilly Matačić. Još za studija debitirao je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Djelovao je kao dirigent u Operi HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci te nastupao sa svim važnijim hrvatskim orkestrima, kao i s nizom inozemnih sastava (Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebačka filharmonija, Orkestar Wiener Concert–Verein, Panonska filharmonija, Les Sacqueboutiers de Toulouse, Filharmonija Witolda Lutosławskog). Redovito snima za potrebe radija, televizije i filmske proizvodnje. Od 2000. do 2009. kreira programe Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog na poslovima producenta, umjetničkog direktora i ravnatelja. Od godine 1997. stalni je dirigent, a od 2005. šef–dirigent Zbora Hrvatske radiotelevizije koji se pod njegovim vodstvom profilirao u visokokvalitetan ansambl čija je koncertna djelatnost nagrađena Diplomom HDGU–a Milka Trnina. Umjetnički je ravnatelj ciklusa *Sfumato* Zbora HRT-a, te dobitnik nekoliko diskografskih nagrada Porin; među najnovijima ističu se nagrade za album *Hrvatska glazba na Riva dei Schiavoni*. U 2012. postaje predsjednikom Hrvatske glazbene mladeži, te član Umjetničkog savjeta Svjetskog zbora mladih. Iste je godine imenovan ravnateljem Splitskog ljeta i intendantom Hrvatskog narodnog kazališta u Splitu.

DAMILO KALOGERA

**PETA
8. STUDI
NOG
2013.**

Hotel Imperial

10.30 sati

Povijesna videoteka I

Voditelji: **Seadeta Midžić, Nikša Gligo**

Poticaj na slušanje najplemenitiji je oblik poziva na ulazak u svemir glazbe u kojem osjetljivo uho i školovano sjećanje istodobno čitaju realitet i duhovne kapacitete sredine, otkrivaju nijanse živog tkiva zajedničke kreacije i ambicije stvaratelja, producenata i interpreta glazbe ili ideja glazbe. Foretićev poziv da priredimo retrospektivu Tribine na temelju građe u arhivu HRT-a nametnuo nam je ponajprije dužnost izbora — što i jest najvažnija zadaća svakog ozbiljnog zanata, a posebno onoga koji čita tragove prošlosti s odgovornošću prema budućnosti. Značilo je to obratiti se »golemom aparatu za slušanje i gledanje«, kako je Pierre Schaeffer nazvao radio i televiziju, dakle potražiti i ispitati tragove Tribine u njihovim arhivama.

Potisnuli smo misli o zadaći i ulozi medija i njihovoj evoluciji u posljednjih pedeset godina, o njihovoj specifičnoj manipulativnoj naravi koja se odražava u vlastitim i novim programskim krugovima što povratno utječu na razvoj glazbenoga života i stvaralaštva.

Studiozno smo i predano osluškivali dostavljenu nam dokumentaciju, dali smo se njome prosvijetliti. A do nje smo došli uz pomoć brižnih i susretljivih zaposlenika u arhivima HRT-a.

Možda se na ovom krucijalnom mjestu hrvatske glazbe i u iznimnoj povijesnoj prigodi treba prisjetiti da je Mnemozina, božica sjećanja i pamćenja, majka muza i — navodno — baka Orfejeva!

Seadeta Midžić i Nikša Gligo

Seadeta Midžić (1943.) studirala je povijest glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te muzikologiju na sveučilištima u Kölnu i Parizu (Sorbonne), od 1968. do 1970. godine, gdje je pohađala predavanja oca konkretne glazbe Pierrea Schaeffera na Pariškom nacionalnom konzervatoriju te staž u centru Grupe za glazbeno istraživanje (*Groupe de recherches musicales* – GRM). Od 1975. urednica je glazbenog programa na Radioteleviziji Zagreb. Autorica je desetak glazbenih ciklusa i stotine emisija koje uključuju i brojne portrete skladatelja: M. Kagela, I. Xenakisa, L. Berioa, D. Schnebela, V. Globokara, M. Kelemena, I. Maleca te dirigenta L. Maazela, Z. Mehte, N. Bareze, M. Horvata, L. Matačića kao i ciklusa o Muzičkom biennaleu. Uredila je i niz pionirskih emisija te ciklusa iz povijesti hrvatske glazbe autora Eve Sedak, Erike Krpan, Vladimira Krpana i Nikše Glige. Od 1984. do 1986. direktorica je Međunarodnih susreta Muzičkih akademija u Rovinju. Bila je glazbena direktorica *Pjesme Eurovizije* u Zagrebu te sudjelovala u radu festivalskih programskih vijeća Muzičkog biennala Zagreb, Dubrovačkih ljetnih igara, Varaždinskih baroknih večeri i Večeri u Sv. Donatu. Urednica je prvog hrvatskog nacionalnog leksikona za područje glazbe (*Hrvatski leksikon*, ur. A. Vujić.). Od 1994. do 2000. pomoćnica je ministra kulture za međunarodnu suradnju, a do 2009. ministrica-savjetnica za kulturu, znanost i prosvjetu u veleposlanstvima RH u Berlinu i Parizu. Autorica je dokumentacije o dramatičaru i pjesniku Radovanu Ivšiću, predstavljene u Muzeju suvremene umjetnosti (MSU), a tijekom 2010. ondje predstavlja i povijesnu građu Hrvatske radiotelevizije s područja suvremene umjetnosti. Organizatorica je i niza koncerata te projekcija filmova u čast Pierrea Schaeffera povodom stogodišnjice njegova rođenja te članicom organizacijskog odbora znanstvenog simpozija o Schaefferu u Muzeju suvremene i moderne umjetnosti u Rijeci (suorganizacija s INA/GRM). Autorica je izložbe *Image Library / Knjižnica slika*, priređene povodom 50. obljetnice osnutka Muzičkog biennala Zagreb koji uz pokret i izložbe Novih tendencija predstavlja proboj i uključenje hrvatske umjetnosti i ideja u avangardni europski kulturni krug. Bila je izbornica najveće manifestacije hrvatske kulture u inozemstvu – Festivala Hrvatske u Francuskoj *Croatie la voici*, 2012. godine.

Nikša Gligo (1946.) u rodnom Splitu završava gimnaziju i srednju glazbenu školu. Godine 1969. na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je komparativnu književnost i engleski jezik i književnost, a 1973. muzikologiju na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Magistrirao je muzikologiju 1981. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a doktorirao 1984. na Filozofskom fakultetu u Ljubljani. Usavršavao se u Kölnu (stipendija DAAD), u Salzburgu (*Salzburg Seminar in American Studies*), u SAD-u (studijsko putovanje na poziv State Departmenta), u Berlinu (stipendija DAAD) te u Freiburgu i.B. (stipendija *Zaklade Alexander von Humboldt*). Od 1969. do 1986. voditelj je Muzičkog salona Studentskog centra Sveučilišta u Zagrebu, od 1986. docent, od 1993. izvanredni, a od 1998. godine redoviti profesor pri Odsjeku za muzikologiju Muzičke akademije u Zagrebu. Od 1975. do 1991. u više je navrata bio tajnik i/ili direktor Muzičkog biennala Zagreb, međunarodnog festivala suvremene glazbe. Od 1989. do 1994. bio je član Izvršnog odbora Europske konferencije promotora nove glazbe. Od 1992. do 1998. bio je član Upravnog odbora Hrvatskog muzikološkog društva, a od 1992. član je suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2006. njezin redoviti član, od 2010. i član njezina Predsjedništva. Od 1994. član je Izvršnog odbora Međunarodnog udruženja za semiotičke studije (IASS/AIS), a od 1996. do 1999. Središnjeg odbora Hrvatskog semiotičkog društva. Godine 1969. nagrađen je Nagradom SKOJ-a za glazbenu kritiku, 1985. i 1987. Nagradom Josip Andreis Hrvatskog društva skladatelja (za knjige *Varijacije razvojnog kontinuiteta: skladatelj Natko Devčić*, odnosno *Problemi Nove glazbe 20. stoljeća*). Francusko Ministarstvo kulture dodijelilo mu je Orden viteza u redu umjetnosti i književnosti 1992. godine. U dva navrata, 1994. i 2012., dobitnik je hrvatske diskografske nagrade Porin (za komentar uz CD *Zagreb 900*, odnosno za uredništvo autorskog CD-a Anđelka Klojučara u seriji *Suvremeni hrvatski skladatelji*, produkcija: Cantus). Dodijeljena mu je i državna nagrada za znanost za *Pojmovni vodič kroz glazbu 20. stoljeća* 1997., a 2000. Nagrada Josip Juraj Strossmayer Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i Zagrebačkog velesajma za humanističke znanosti (za knjigu *Zvuk – znak – glazba. Rasprave oko glazbene semiografije*). Također je nositelj odlikovanja Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Objavljuje znanstvene i stručne radove u zemlji i u inozemstvu.

Pijanistica Pavica Gvozdić u četiri je navrata tumačila djela skladatelja Stanka Horvata na Tribini u Opatiji: *Sonnant* (1970., 1982.), *Accords* (1979.) i *De diebus furoris* (1997.).

Hotel Imperial

16.00 sati

Pavica Gvozdić, glasovir

Davorin Kempf

Tri preludija

Moment musical

Recuerdo

Arabeska

Ivo Josipović

Jubilus

Stanko Horvat

Sonnant

Boris Papandopulo

Četiri studije iz: **Osam studija**

1. studija – *Vivacissimo*

4. studija – *Allegro vivace*

6. studija – *Con brio*

8. studija – *Allegro moderato*

Vladimir Krpan, glasovir

Boris Papandopulo

Treća sonata

Allegro con brio

Adagio

Vivace

Natko Devčić

Mikrosuita

Stjepan Šulek

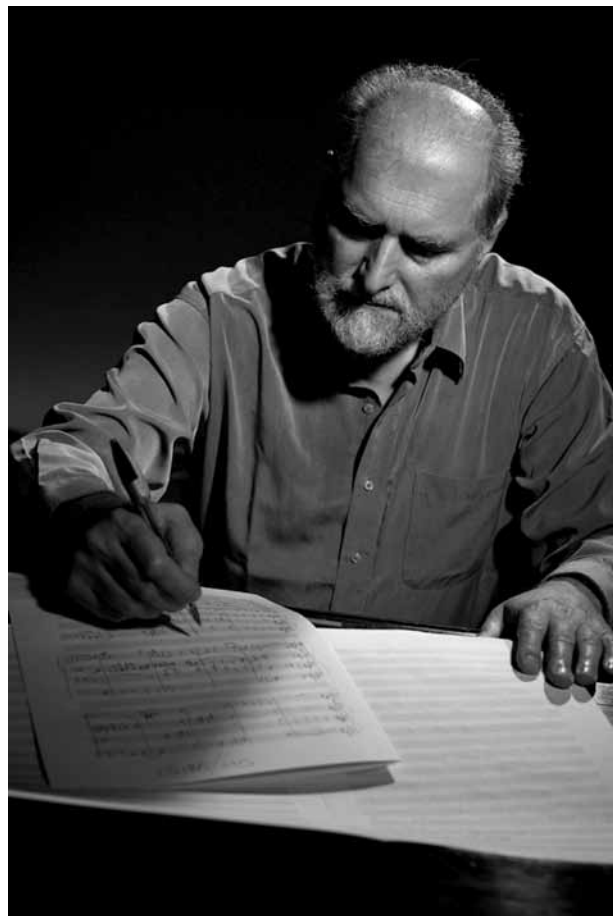
Prva sonata

Allegro appassionato

Larghetto doloroso

Allegro

Davorin Kempf (Virje, 1947.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je glasovir 1971. (Stjepan Radić), dirigiranje 1972. (Igor Gjadrov) te kompoziciju 1973. godine (Stjepan Šulek). Usavršavao se u kompoziciji (kao stipendist DAAD–a) na Hochschule für Musik und darstellende Kunst u Stuttgartu 1975. – 1976. (Milko Kelemen, Erhard Karkoschka) te na Musikhochschule Köln 1976. – 1977. godine (Mauricio Kagel, Joachim Blume, Hans–Ulrich Humpert). Završio je magistarski studij iz kompozicije/glazbe (stipendija Fulbright) na University of Iowa, Iowa City, SAD (Donald Martin Jenni, Kenneth Gaburo), postigavši 1990. godine akademski stupanj Master of Arts (Music). Godine 1994. i 1997. boravio je (kao stipendist DAAD–a) na kraćim studijima i istraživanjima na Technische Universität Berlin, Elektronisches Studio (Folkmar Hein). Doktorirao je na Freie Universität Berlin, Fachbereich Philosophie und Geisteswissenschaften (Albrecht Riethmüller) 2006. godine. Redovni je profesor na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu (u Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju) od 1995. godine. Od 1996. do 2004. godine bio je umjetnički ravnatelj Požeških orguljaških večeri. Od 1. lipnja 2012. u dvogodišnjem je statusu rezidencijalnog skladatelja Zagrebačke filharmonije. Godine 2013. predsjednik je prosudbenog povjerenstva 2. Međunarodnog natjecanja skladatelja New Note, Samobor, Croatia. Njegove su skladbe izvođene na koncertima i glazbenim festivalima u Hrvatskoj i inozemstvu (Njemačka, Austrija, Švicarska, Italija, Portugal, Slovačka, Češka, Slovenija, Srbija, Bosna i Hercegovina, Francuska, Engleska, Irska, Belgija, SAD, Kanada, Japan, Rusija, Ukrajina itd.) te u različitim radijskim i televizijskim emisijama. Njegovu doktorsku disertaciju, *Symmetrie und Variation als kompositorische Prinzipien: Interdisziplinäre Aspekte*, objavila je 2010. godine njemačka izdavačka kuća Books on Demand, Norderstedt. Autor je glazbenih emisija za Hrvatski radio. Predavanja o glazbi održao je između ostalog na Institutu Ruđer Bošković u Zagrebu, na Međunarodnom znanstvenom simpoziju CroArtScia 2011., *Symmetry: Art&Science* u Zagrebu, na sveučilištima u Iowa Cityju, Grazu, Ljubljani i Mariboru, te na međunarodnim kongresima u San Franciscu, Dublinu i Washingtonu, D.C. Dobitnik je godišnjih nagrada Josip Štolcer Slavenski i Vladimir Nazor (1986.), diskografske nagrade Porin (2011.) u kategoriji »najbolja skladba kla-

SINIŠA UŠTULICA

sične glazbe», godišnje Nagrade Vladimir Nazor (2012.) te International Award of Recognition (1991.) i Twenty-five Year Achievement Award (1992.) Američkog biografskog instituta.

Skladba **Tri preludija** nastala je 1989. godine. Na 27. Tribini muzičkog stvaralaštva Jugoslavije u Opatiji, 7. studenog 1990., praižvela ju je Pavica Gvozdić. U njezinoj izvedbi zabilježena je i na dvostrukom nosaču zvuka *Hrvatski suvremeni skladatelji: Davorin Kempf* u izdanju Cantusa iz 2011.

● »Izvori inspiracije *Tri preludija* otkrivaju se kroz podnaslove *Moment musical*, *Recuerdo* i *Arabeska*. Arhaične zvukovne boje, koralne asocijacije, apartne harmonije i ornamentirana melodijska linija *Arabeske*, daleki odsjaji španjolske glazbe i poezije Juana Raóna Jiménez a u preludiju *Recuerdo*, opetovani arpeggio-clusteri s dugim odbljescima, iznenadne pasažne geste i nježni, tihi završeci u preludiju *Moment musical* oblikuju niz tonskih slika koristeći se obilnim zvukovnim resursima instrumenta.« (Davorin Kempf u: CD *Hrvatski suvremeni skladatelji: Davorin Kempf*, Cantus d.o.o., 2011.).

Pravnik i skladatelj **Ivo Josipović** (Zagreb, 1957.) diplomirao je (1980.) i doktorirao (1994.) pravo na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu te završio studij kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Stanka Horvata (1983.). U pravnim znanostima usavršavao se na uglednim inozemnim institutima i sveučilištima. Autor je šezdesetak znanstvenih i stručnih radova s područja kaznenog i međunarodnog kaznenog prava te suradnik u više zakonskih projekata. Posebno se bavi zaštitom autorskih prava i njezinom organizacijom u Republici Hrvatskoj. Profesor je na Pravnom fakultetu u Zagrebu do 2010. i gostujući predavač na domaćim i inozemnim visokim učilištima. Zastupao je Hrvatsku pred međunarodnim sudovima i sudjelovao na više međunarodnih konferencija. Skladateljski opus od pedesetak djela obuhvaća orkestralna, koncertantna, vokalna i vokalno-instrumentalna, komorna i solistička djela, među kojima se ističu *Samba da Camera* za 13 gudača (1984.), *Epikurov vrt* za simfonijski orkestar (1984.), *Drmeš za Pendereckog* za tamburaški orkestar (1986.), *Dernek* za dva čembala ili glasovira, udaraljke i gudače (1988.), *Pater Perotinus Milenium Celebrat* za simfonijski orkestar (1999.), *Quartetto rusticano* za gudački kvartet (1982.), *Czardasz* za puhački kvintet (1988.), *Igra staklenih perli* za glasovir (1986.), *Susreti u snima* za mezzosopran i gudače (1979.), *Žalobni pjev* za violinu i glasovir (1994.), *Tuba ludens* za tubu i orkestar (2001.) te *Musicam psalite* za instrumentalni ansambl (2003.). Djela su mu izvođena u mnogim europskim zemljama, Sjedinjenim Američkim Državama i Japanu, a brojna su snimljena u Hrvatskoj i inozemstvu te izdana na dvadesetak nosača zvuka. Dobitnik je brojnih nagrada, među kojima su nagrada Europske radijske unije – EBU (1985.), diskografska nagrada Porin (1999., 2000.), Nagrada Ministarstva kulture RH za glazbeno stvaralaštvo (2002.) te Nagrada Boris Papandopulo (2002.). Odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića. U glazbenom životu Hrvatske Josipović je obnašao mnoge važne funkcije: glavni tajnik Hrvatskog društva skladatelja (1987. – 2000.); direktor Muzičkog biennala Zagreb (1991. – 2007.); direktor ISCM Svjetski dani glazbe 2005. i dr. Član je brojnih domaćih i međunarodnih stručnih, znanstvenih i umjetničkih organizacija, pa tako i World Academy of Art and Science. Njegovo glazbeno stvaralaštvo – u kojem pokazuje »više afiniteta za tradicionalni pristup glazbi, novom

zvuku kroz formu klasičnog koncerta« (I. Josipović) – okuplja domaću i inozemnu glazbenu javnost, dok struka prepoznaje brigu za skladateljski zanat po uzoru na njegova učitelja Stanka Horvata, ali i odstupanje od toga učiteljskog uzora, jer uz rubove prepoznatljivog formalnog obrasca uvijek pronalazi mjesta za dosjetku, radost uz glazbu i zaigranost umjetničkim činom. Godine 2003. izabran je za zastupnika u Hrvatskom saboru, a u siječnju 2010. za predsjednika Republike Hrvatske.

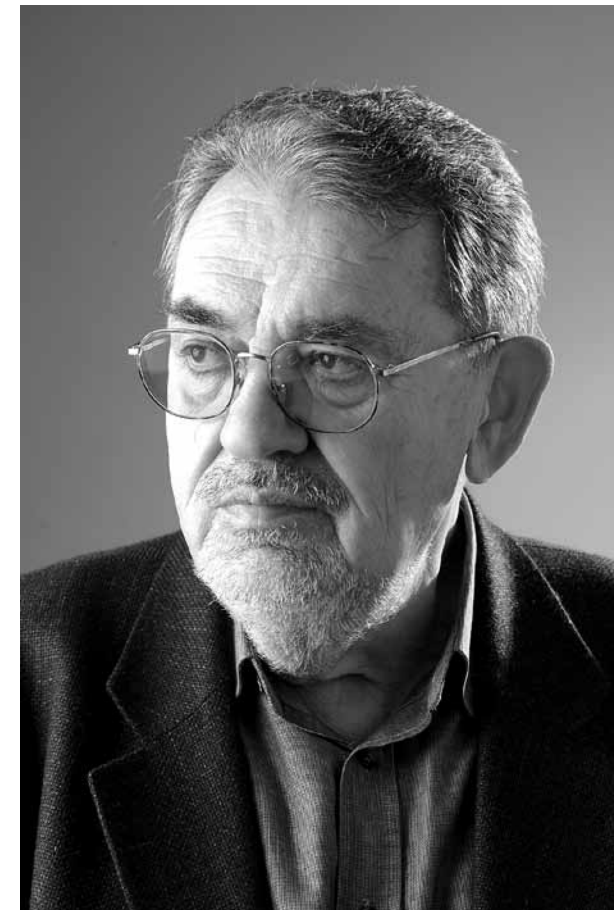
Jubilus za glasovir Josipović je napisao 1992. Iste godine, 27. srpnja, skladbu je na Osorskim glazbenim večerima praiszvela pijanistica Ida Gamulin, kojoj je i posvećena. Objavljena je na više nosača zvuka, među kojima su: *Ivo Josipović: Passo sempio* (Cantus d.o.o., 2011.) te *Ida Gamulin: Sollo – tutti* (Croatia Records, 2012.).

● »*Jubilus* je sazdan od finije, u karakterizaciji smjernije oblikovane građe. Klavir je angažiran sa svim svojim svojstvima, zvuk se prostire od jedva čujnog do moćnog, crte kretanja obuhvaćaju sve razine intenziteta, njihova izražajnost je koloristički bogatije nijansirana, a igra se ponekad odvija na rubu čujnosti tvoreći krhko, prozračno tkivo. I odjednom, kao iz tišine, s toga će ruba čujnosti zatitrati hrvatska božićna pjesma *Narodil nam se kralj nebeski*, kao *coda*, kao završna uputa o podrijetlu pojma jubilus.« (u: *CD Passo sempio*, Cantus d.o.o, 2011.)

Stanko Horvat (1930. – 2006.) studirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Stjepana Šuleka, a usavršavao se na Pariškom konzervatoriju (Tony Aubin) i privatno kod Renéa Leibowitza. Na kasnijem je studijskom boravku u Berlinu kao stipendist Zaklade DAAD radio na Elektroničkom studiju tamošnjeg Tehničkog sveučilišta. Od 1961. do 1999. bio je profesor kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1977. – 1981. dekan), ostavivši znatan utjecaj na generacije studenata kompozicije koje danas oblikuju hrvatski glazbeni život. Bio je predsjednik Hrvatskog društva skladatelja te redovni član HAZU od 1998. godine. Od 1985. do 1989. godine bio je umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb. Prve Horvatove skladbe imaju čvrst korijen u klasičnoj tradiciji (*Concertino* za gudače, 1952.). Nakon studija u Parizu – a pod utjecajem Leibowitza – okreće se dodekafoniji, serijalizmu i drugim tada suvremenim skladateljskim tehnikama koje, međutim, kao neprimjerene svojem senzibilitetu, ubrzo napušta. Mnogo je snažnije na njegov rad utjecala Poljska škola (*Kontrasti* za gudački kvartet, 1963.). U svim glazbenim oblicima kojima se služio, Horvat je ponajprije usmjeren na zvukovnu ekspresiju. Sklon je čistom zvuku, jednostavnoj formi i tretmanu glazbala na tradicionalan način. U njegovim se djelima otkriva želja za pomirbom suvremenog i romantičnog, egzaktnog i slobodnog, konstruiranog i improviziranog. Stalno je prisutna njegova sklonost prema jednostavnosti tekture, što ponekad podsjeća na minimalnu glazbu (*Akordi*, 1979., *Ostinati*, 1983., *Concertino* za glasovir i gudače, 1996., *In modo rustico* za bas–klarineta i glasovir, 1997.). Horvatova djela izvođena su u svim europskim zemljama i na gotovo svim kontinentima, na festivalima u Hrvatskoj (Dubrovačke ljetne igre, Muzički biennale Zagreb, Splitsko ljeto) i u inozemstvu (Varšavska jesen, Musikprotokoll u Grazu, Berliner Biennale, Međunarodni festival u Brnu).

Skladba **Sonnant** za glasovir nastala je 1969. godine. Posvećena je Pavici Gvozdić koja ju je i praiszvela u ožujku iste godine te snimila i objavila na više nosača zvuka, primjerice: *Horvat Stanko – serija Suvremeni hrvatski skladatelji*, Jugoton, MIC 1976., LSY–66015, *Gvozdić Pavica – Četiri desetljeća hrvatske glasovirske glazbe*, HDS–MBZ, HRT, MIC 1995., *Horvat Stanko, skladatelj* HDS–MBZ, 1999.

● »*Sonnant* – onaj čimbenik glazbe koji zvuči, osluškivanje njegovih realnih, fizičkih dosega, prokomponirani odjek i opipavanje njegove žive granice, a zatim tišina kao odah između pojedinih strofa koje gotovo u literarnom smislu, odmjenujući se, grade ritam ovog recitativnog glazbenog oblika, a unutar tog recitativa, obris trodjelne ravnoteže, s ekspozicijom dviju oprečnih gesta u osnovi istog glazbenog materijala, sa srednjim dijelom u kojem attacca i odzvuk uvijek iznova pokreću amplitude djela, te na kraju, sa svojevrsnom solističkom ‘kadencom’ koju u ovoj solističkoj skladbi prepoznamo po tehničkim simbolima stanovite instrumentalne manire, kao svjevrsni *homage* onoj vrsti minule glazbe kojoj je nekoć pripadala; sve to pomoću štedljivog i prirodno suhog zvuka glasovira u totalnoj ravnopravnosti sistema lijeve i desne ruke unutar koje pojedini izdržani tonovi tek naznačuju svojevrsnu polifonu gustoću, a golo titranje jednog jedinog tona i svirača i slušatelja vraća na okrepljujuća izvorišta primarnih vrijednosti zvuka – na *sonnant*. Mnogo toga u kratkoj skladbi za jedan jedini instrument, mnogo pravih sadržaja i zbivanja pod opnom ove po obliku statične, a po zvukovnoj bujnosti tako virtuozne pijanističke minijature.« (Eva Sedak, *Horvat Stanko – serija Suvremeni hrvatski skladatelji*, Jugoton / MIC 1976., LSY–66015)

DAVID KALOGERA

Za hrvatskog skladatelja **Borisa Papandopula** (Honnef na Rajni, 1906. – Zagreb, 1991.) s pravom je bilo rečeno da je to stvaratelj koji zna i može ostvariti sve zamislivo, od vokalne minijature te komornih i instrumentalnih ostvaraja do simfonije, opere i oratorija. Već njegovi rani ostvaraji očituju težnju k briljantnoj dekorativnosti, nedostižnoj vedrini (unatoč obilnoj upotrebi kromatike koju ne napušta ni u zreloj fazi), majstorskoj polifonijskoj zaigranosti koja postupno grabi sve dublje, sjajnom osjećaju za oblik i (osobito) trajanje te nepogrješivu pretapanju kontrastnih blokova, pri čemu se obilato i nadasve dosjetljivo služi najraznovrsnijim koloritnim nijansama. Jedva je shvatljiva skladateljeva neuništiva radoznalost i vječna zainteresiranost za sve što se u stilskome pogledu događalo oko njega; no on je i u tome uspio sačuvati osebnostnu slobodu svojih stajališta. Kao što kaže Marija Bergamo, Papandopulo se mogao s »dodekafonskim nizom i njegovim oblicima poluozbiljno poigrati u tonalitetnom polju i u žanru lirično–meditativna nokturna, parodirati situacije iz *Slike s izložbe* M. P. Musorgskoga, kromatiziranu glasovirsku figuru kao noseće gradivo iznenada pretvoriti u dijatonizirani folklorni plesni predložak, virtuozni tokatni automatizam prožeti humornim akcentima, a suhu grafičku sliku liričnošću... Njegove su teme–teze intonacijski jedinstvene, žanrovski oslikane, pretežito homofonijske fakture, ali jasno harmonijski osvijetljene. Te 'formule' dobivaju, u protoku što ga definira montiranje odsjeka u prostoru, pun izraz i značenje stilizacijom, parodijom, deformacijom, gradiranjem«. Sa sazrijevanjem je u Papandopulov opus stizao i sve bogatiji sadržaj, pri čemu majstor nije nikad napustio osnovno načelo svojega stvarateljskog pristupa djelu: njegovu izgradnju i konačno oblikovanje na temelju čiste glazbene supstancije. Ako bi trebalo izreći nekakvu definiciju, onda bi sažetak Papandopulova golema opusa valjalo potražiti u nekoj vrsti sinteze svih važnijih novih glazbeno–svjetskih utjecaja s ritmičko–melodijsko–harmonijskim značajkama slavenskoga narodnog melosa. Kao izvrstan pijanist Papandopulo je znatan dio svojega opusa posvetio glasoviru. (Dubravko Detoni)

● »**Osam studija** za klavir stvarao je Papandopulo u razdoblju od 9. travnja do 4. srpnja godine 1956. u Opatiji te ih posvetio značajnome hrvatskom glasovirskom pedagogu Svetislavu Stančiću (1895. – 1970.). U tome ciklusu tehnički visoko zahtjevnih ostvaraja, s čestim zaletima u politonalnost, nezaobilazno je prisutan i utjecaj folklor. Osam karakterističnih minijatura izgrađeno je u raznolikim stilovima, od barokne toccate do suvremenih plesnih oblika, pa su to i nekovrsne studije skladanja. Dok su brze etide gotovo automatizirano motorične, polagane dočaravaju raznovrsne ugođaje, pri čemu se skladatelj poslužio i na svoj osebnostno rudimentaran način shvaćenom dodekafonskom tehnikom. U djelu su izrazito prisutne harmonija, estetika i ritmika jazz– i pop–glazbe, što još više pridonosi neposrednosti i općoj briljantnosti glasovirskog zvučanja. Primjerena doza osebnostne ironije nezaobilazan je dio toga fascinantnoga zvukovnog kaleidoskopa.« (Dubravko Detoni u: Predgovor notnom izdanju *Osam studija za klavir*, MIC KDZ, 2008.)

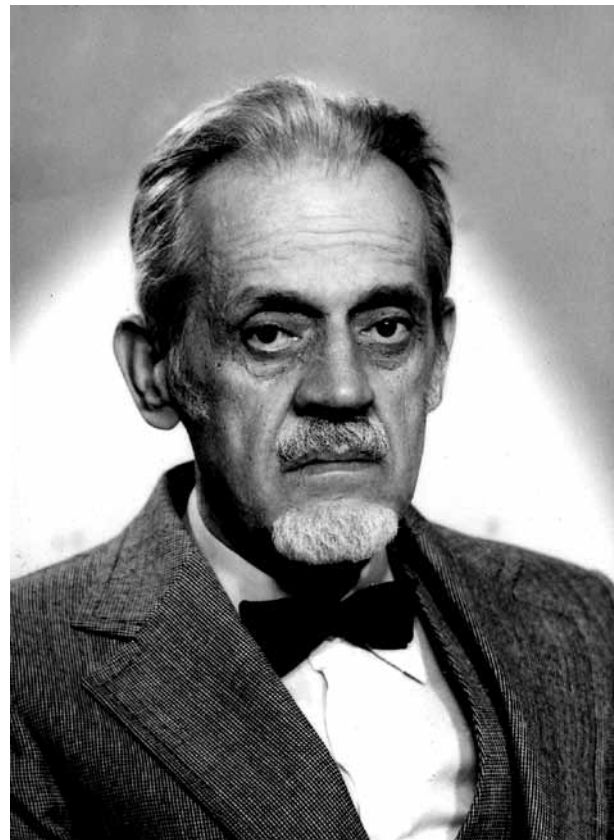
● »**Treću sonatu za glasovir** (1989.) skladao je Papandopulo točno 60 godina nakon svog prvog istovrsnog djela i ona je njegova posljednja skladba za glasovir solo. Prvi stavak, skladan u sonatnoj formi, otvara ekspresivna tema snažnog dramatskog naboja karakterističnih šesnaestinskih pasaža i akcentuiranih akorada. Iznimno kompleksna ritamska struktura i česte promjene metra (u nastavku) rezultat su vrlo slobodnog, improvizatorskog odnosa prema melodijskoj fakturi: stavak raste kroz nizanje kraćih formalnih blokova, maštovitih arabesknih linija i pasaža, koji organski izrastaju jedni iz drugih. U provedbi se, sukladno formi ali na mikroskopskom planu, majstorski superponiraju i prožimaju motivske ćelije glavnih tema. Melankolična druga tema pojavljuje se u reprizi neočekivano (i netipično) prije prve. Tema drugog stavka (prvih 5 taktova) doslovno je preuzeta dionica glasovira skladateljeve vlastite obrade, nadahnuto harmonizirane bosanske narodne pjesme *Ala volim očice garave djevojčice* iz 1950. te se poput *idée fixe* uvijek iznova (i nenadano) pojavljuje tijekom stavka. I ovaj, baš kao i prethodni stavak, formalno–konceptijski je blizak fantaziji i u majstorskim ornamentima melodijske linije rastvara neke od motiva teme. Za treći stavak, parafrazirajući duhovite riječi B. Bjelinskog, može se ustvrditi da je daleki rođak *Toccate* S. Prokofjeva, ali i prapranećak Scarlattijevih *Sonata*. Ipak, stavak posjeduje osobni šarm, jasni, prepoznatljivi originalni Papandopulov pečat i briljantna je igra perli tonovima u kruni raskošnog skladateljevog glasovirskog opusa.«

(Davor Merkaš)

Natko Devčić (Glina, 1914. – Zagreb, 1997.) završio je studij glasovira (u klasi Antonije Geiger–Eichhorn) i kompozicije (Franjo Dugan) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu gdje je završio specijalizaciju iz glasovira u klasi Svetislava Stančića. Kompoziciju je nastavio studirati u Parizu i Beču (Joseph Marx), kasnije i na Ljetnom tečaju u Darmstadtu te na njujorškom sveučilištu Columbia. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu bio je pročelnik Odsjeka za kompoziciju i teoriju glazbe. Od 1964. bio je predsjednik Udruženja kompozitora Hrvatske, od 1961. do 1967. tajnik jugoslavenske sekcije Međunarodnog društva za suvremenu glazbu (SIMC), od 1980. član suradnik, od 1988. izvanredni, a od 1991. godine redoviti član Akademije znanosti i umjetnosti. Dobitnik je brojnih nagrada, među njima Nagrade Vladimir Nazor za životno djelo. Jedan je od najistaknutijih glazbenika svojeg naraštaja uz Stjepana Šuleka i Branimira Sakača. Njegov se opus, koji obuhvaća raznolike glazbene oblike, od skladbi za zbor do komorne i simfonijske glazbe, razvijao započevši prvotnim vezama s hrvatskom nacionalnom i folklornom tradicijom, istodobno neprestano tragajući za vrstom glazbenog izraza koji odgovara njegovu umjetničkom senzibilitetu. Devčić nije imao predrasuda prema novim tendencijama i težnjama, nego ih je promišljeno nastojao uključiti u svoje skladbe. Opisujući svoj skladateljski put Devčić je rekao: »Prešao sam golemu udaljenost u svojoj želji da idem naprijed. Prvotna znatiželja pretvara se s vremenom u otkrivanje nekih stvari nezamjetnih u drugim djelima, koje se otkrivaju tek kad se čovjek želi okušati na nepoznatom području. Tada nalaziš nešto što pripada tvom vlastitom ja. I tada nije više riječ samo o znatiželji. Tu znatiželju, nakon što je potaknula određeno stanje ili razinu na kojoj postojiš, izbrisat će neki drugi impuls ili potreba (nužnost da se izraziš na određeni način) te će ubrzo biti zaboravljena.«

Skladba **Mikrosuita** nastala je 1965. i čine je četiri aforistična duhovita stavka. Praizveo ju je sam skladatelj 1966. u okviru Tribine muzičkog stvaralaštva Jugoslavije u Opatiji. Snimio ju je Vladimir Krpan i objavljena je na nosaču zvuka *Antologija jugoslavenske suvremene klavirske glazbe (izbor)*, Jugoton, MIC, ULP 1739/1740.

● »Devčić, a tome je već tendirao i njegov *Prolog* s Biennale 65, usvaja stil krajnje ekonomičnosti koji se ukazuje kao upravo spasonosna reakcija na elokventnu narativnost naše donedavne glazbe. *Mikrosuita* za glasovir stilska je vježba zvukovnog sistema u kojem se svakoj pojedinoj noti ostavlja njen najveći prostor, u kojoj svaki zvukovni sklop ima značenja puno mjesto u hijerarhiji cjeline.« (Petar Selem, Mogućnost izbora, *Novi zvuk*, Zagreb 1972.)

Hrvatski violinist, dirigent i skladatelj, **Stjepan Šulek** (1914. – 1986.), violinu je studirao kod Václava Humla, dok je u skladanju i dirigiranju bio uglavnom samouk. U 1930–ima violinist je u glasovirskom triju s Ivom Mačekom i Stankom Žepićem, potom prvi violinist Zagrebačkoga kvarteta te violinist u Komornom triju s Ivom Mačekom i Antoniom Janigrom. Godine 1940. počeo je podučavati violinu, a od 1947. do 1975. profesor je kompozicije na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Među njegovim studentima bili su M. Kelemen, K. Šipuš, S. Horvat, P. Dešpalj, D. Detoni i I. Kuljerić. Šulek se povremeno pojavljuje i kao dirigent. Osobito je zaslužan za umjetnički razvoj i afirmaciju Komornog orkestra Radio–Zagreba kojemu je bio na čelu od 1958. Na početku skladateljskog puta Šulek stvara djela obilježena utjecajem folklora (od njih se, doduše, kasnije distancirao), no ubrzo se okreće baroknoj polifoniji, a potom i klasičnom glazbenom izrazu. Otkrivši u razdoblju klasike načela glazbenog oblikovanja srodna vlastitom glazbenom mišljenju, Šulek sklada velik broj djela jasne, pregledne arhitektonike. Uz elemente barokne polifonije i klasične forme, u svoju glazbu unosi romantičnu izražajnost i tako, povezujući glavne komponente glazbene tradicije 18. i 19. stoljeća te raspolažući rijetkim kompozicijsko–tehničkim znanjem, ostvaruje osebujan osobni stil. U Šulekovu je opusu težište na instrumentalnoj glazbi u kojoj se autor predstavlja kao izrazit simfoničar. Za sobom je ostavio osam simfonija, četiri klasična koncerta za orkestar, desetak koncerata za solo instrumente uz orkestar, tri glasovirske sonate, sonate za druga glazbala (violina, trombon, violončelo), niz komornih skladbi, ciklus solo pjesama, *Pjesme mrtvog pjesnika* (na stihove D. Cesarića) i *Strah* (na tekst Đ. Sudete), kantatu *Zadnji Adam* (na stihove S. S. Kranjčevića), zborsko djelo *Bašćanska ploča*, balet *De veritate* te opere *Koriolan* i *Oluja*. Dobitnik je brojnih nagrada, među njima Nagrade Grada Zagreba, Nagrade Milka Trnina te Nagrade Vladimir Nazor za životno djelo. Po tonu svoje naglašene individualnosti, Šulek — i kao autor i kao dugogodišnji pedagog na Muzičkoj akademiji u Zagrebu — ostavlja trajan pečat generacijama, a njegova se glazba smatra vrhuncem klasično odnjegovana autora koji, zahvaljujući golemoj erudiciji, ali i nepokolebljivim osobnim načelima, ostaje eminentnim predstavnikom neoklasikâ u hrvatskoj glazbi.

● Šulek je rabio glasovir u nekoliko navrata, sa svim povijesnim opterećenjima koja idu uz taj instrument (*Tri preludija*, 1942.; tri sonate: 1947., 1978. i 1980.; *Muzika za mališane*, 1946.; *Malo pa ništa*, šest minijatura, 1971.; *SOS*, tri koncertne etude, 1971.). **Prva sonata** za glasovir nastala je 1947., a praižvedena je 13. prosinca 1948. godine. Odražava ona skrbabinovsko–prokofjevsku fakturu, mogli bismo reći i bartokovsku udaraljkašku čvrstoću. Prvi stavak skladan je u pravilnom sonatnom obliku, s odmakom od propisa klasične forme. Primjetan je pokušaj »potapanja«, »zabašurivanja« tematske građe u akordski sklop. Čujna je povećana kvarta, koja »predstavlja bitnu ćeliju iz koje je izvedeno gotovo cjelokupno melodijsko i harmonijsko zbivanje sonate«. Ona djeluje više kao signal, a ne kao sadržaj, što je i razlog da Šulek ne gradi sonatu koja »živi« u provedbi. »Polagani stavak doima se kao jedan tragični recitando, uz upornu pratnju mračnih akorda, premda je njegov oblik jasna dvodjelna pjesma. (...) Zadnji stavak ima dosta osobiti oblik, koji ali ipak pokazuje konture ronda A B A1 B1 C + koda. Međutim, taj rondo prilično je oštro razdijeljen na dva dijela. Međusobni odnos koji bismo najlakše mogli objasniti pojmom Minore–Maggiore. No bez obzira na tu zanimljivu i neobičnu građu zadnji stavak ipak možemo nazvati rondom s tri teme.« (cit.: Krešimir Šipuš, *Stjepan Šulek*, JAZU, Zagreb 1961.).

Pavica Gvozdić (1937.), pijanistica i glasovirska pedagoginja, jedna je od najistaknutijih hrvatskih umjetnica. Nakon diplome i magisterija u razredu prof. Svetislava Stančića na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji studij nastavlja u Parizu, kod prof. Magde Tagliaferro. Laureat je pijanističkog natjecanja u Münchenu (1961.) kao i Natjecanja Magda Tagliaferro (1962.), kada je nagrađena i posebnom nagradom Mauricea Dandelota što joj otvara vrata vodećih domaćih i svjetskih koncertnih pozornica i festivala. Održala je više koncertnih turneja u Kanadi, Kubi, Maloj Aziji i Japanu. Gošća je i predavač na majstorskim tečajevima na sveučilištima i konzervatorijima u Kanadi, na Kubi, u Portugalu i u Japanu. Suradivala je s najuglednijim orkestrima i dirigentima među kojima su Lovro pl. Matačić, Antonio Janigro, Milan Horvat, Kurt Sanderling, Leopold Hager, Carlo Zecchi i dr. Opsežan repertoar obuhvaća djela od klasične do suvremene pijanističke literature i uključuje trideset koncerata. Snimila je velik broj LP ploča s djelima J. S. Bacha, L. van Beethovena, F. Chopina, F. Liszta, J. Brahmsa, B. Bartóka, B. Papandopula i D. Pejačević, a na CD–ima su zabilježene i njezine interpretacije djela S. Horvata, C. Debussyja, E. Cosetta i J. Brahmsa. Posebno valja istaknuti CD *Četiri desetljeća hrvatske glazbe* kojim Pavica Gvozdić potvrđuje sustavnu brigu za hrvatsku glazbenu baštinu. Neki hrvatski skladatelji posvetili su joj svoja djela (S. Horvat, D. Kempf, E. Cossetto). Glazbenom pedagogijom bavi se od 1975. i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu odgojila je niz vrsnih pijanista. Od 2008. dodijeljeno joj je počasno zvanje professor emeritus. Dobitnica je mnogih nagrada i priznanja, među njima nagrada Vladimir Nazor, Josip Slavenski, Milka Trnina, Orlando i Marul, kao i visokih državnih odlikovanja: Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića za doprinos hrvatskoj kulturi, Red hrvatskog pletera za osobit doprinos razvitku i ugledu Republike Hrvatske te Red Danice hrvatske s likom Antuna Radića za osobite zasluge u prosvjeti. Ime Pavice Gvozdić nalazi se u Enciklopediji suvremenih pijanista (Moskva) iz 1988.

Hrvatski pijanist **Vladimir Krpan** (1938.) iznimna je i sveobuhvatna glazbena osobnost. Jedan je od najistaknutijih predstavnika zagrebačke pijanističke škole koju je utemeljio legendarni Svetislav Stančić, u čijoj je klasi Krpan diplomirao. Studij je nastavio u Rimu na Accademia di S. Cecilia, gdje je i magistrirao u klasi Carla Zecchia. U Italiji je također studirao komornu glazbu i muzikologiju, a niz godina usavršavao se kod Artura Benedettija Michelangelija u Arezzu, Sieni, Bergamu i Luganu. Godine 1959. dobio je prvu nagradu na Saveznom natjecanju bivše države, a potom niz nagrada na pijanističkim natjecanjima u Terniju, Vercelliju, Taormini i zlatnu medalju na natjecanju Busoni u Bolzanu te počasnu diplomu Accademia musicale Chigiana u Sieni. Golem doprinos daje svojim izvanrednim ostvarenjima klasičnog pijanističkog repertoara, kao i brojnim izvedbama i praižvedbama hrvatskih autora. Međunarodna karijera vodi ga diljem Europe, u Rusiju, SAD, Bliski i Daleki Istok, sve do Indije, Koreje i Tajlanda. Od 1971. godine profesor je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je odgojio brojne vrsne pijaniste; 2010. stekao je naslov professor emeritus Sveučilišta u Zagrebu. Kao član ocjenjivačkog suda sudjeluje u brojnim međunarodnim pijanističkim natjecanjima; utemeljitelj je klavirskog odjela Visoke muzičke škole u Skopju te utemeljitelj hrvatskog ogranka EPTA–e (Europskog društva glasovirskih pedagoga). Snimio je nekoliko tisuća minuta solističke i komorne glazbe te ostvario 20 LP ploča i 20 CD–ova za razne diskografske tvrtke. Među brojnim priznanjima posebno se ističu Nagrada Grada Zagreba, Nagrada Vatroslav Lisinski Hrvatskog društva skladatelja, priznanje Zlatno zvono Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, Nagrada Porin za poseban doprinos hrvatskoj glazbenoj kulturi Hrvatske diskografske udruge te Nagrada Vladimir Nazor za životno djelo, kao i Nagrada za životno djelo Hrvatskog društva glazbenih i plesnih pedagoga. Odlikovan je odličjem Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, dok je u Italiji dobio priznanje Prometej za dostignuća u kulturnoj suradnji Italije i Hrvatske.

Hotel Imperial

19.30 sati

Zagrebački solisti

Violine

Sreten Krstić, koncertni majstor

Karlo S. Fio

Krunoslav Marić

Mislav Pavlin

Saki Kodama

Đana Kahrman

Viola

Hrvoje Philips

Vladimir Kossjanenko

Violončela

Smiljan Mrčela

Zlatko Rucner

Kontrabas

Mario Ivelja

Krešimir Fribec

Lamento za gudače

Stanko Horvat

Četiri stavka za gudače

Ivo Malec

Lumina za gudače i magnetofonsku vrpcu

(Tibor Szirovicza, elektronika)

Srđan Dedić

Concerto grosso za gudače

Allegro energico

Larghetto

Andante sostenuto – Allegro molto

Umjetnički razvoj hrvatskog skladatelja **Krešimira Fribeca** (Daruvar, 1908. – Zagreb, 1996.) odaje karakteristične crte glazbe 20. stoljeća. Iako geografski na rubu događaja, on je instinktom pravog umjetnika osjetio da ga folklor kao temelj glazbenog govora neće odvesti neslućenim putem koji je u sebi nosio. Tako je Fribec u svom drugom stvaralačkom razvoju prihvatio tekovine ekspresionizma i prekinuo s naslijeđenom glazbenom tradicijom. Naoko nagli prekid s ranijom fazom i nije bio tako iznenađan, jer se Fribec od samog početka, još u jeku svog nacionalnog glazbenog smjera, inspirirao disonancom kao glavnim pokretačem glazbenog izražaja. Priklanjajući se smjernicama Arnolda Schönberga i Albana Berga, Fribec nije doslovno prihvatio formule dodekafonije, kako ih je postavila Bečka atonalna škola, već je konstruirao vlastiti postupak, u kojem je težište bilo na harmoniji, a ne na polifoniji. To ga je približilo načelima suvremenih francuskih skladatelja, poimence Andréa Joliveta. U svom zrelom dobu Fribec se s avangardnih pozicija vratio na umjereniji glazbeni govor. Bila je to sinteza njegovih traženja koja se očitovala u nizu uspješnih radova, naročito instrumentalnih, u kojima se afirmirao kao nadaren stvaralac izvorne inspiracije. (...) Trajna Fribecova inspiracija bio je i ostao Josip Slavenski, umjetnik koji je vjerovao da mu glazba omogućuje da izrazi sebe, prirodu i ljude. Trebalo je, međutim, proći dosta vremena dok se Fribec našao u položaju da se sav posveti glazbi. Rođen 24. svibnja 1908. u Daruvaru, on se najprije glazbom bavio kao samouk. Tek kada je ušao u knjižarsku struku kao trgovački pomoćnik u Zagrebu dobio je od Zlatka Grgoševića prvu sistematsku poduku iz glazbene teorije i harmonije. Nestrpljiv učenik, odmah se dao na skladanje, dakako pod učiteljevim utjecajem, u narodnom duhu. Važne su za Fribeca bile godine 1943. – 1964. koje je proveo kao glazbeni urednik na Radio–Zagrebu. Svakodnevni dodir s glazbom vrlo je pozitivno utjecao na njegov razvoj i tada započinje zapravo njegovo ozbiljno stvaralaštvo. Jedna od prvih njegovih skladbi s kojom je svratio pozornost javnosti bila je opera–oratorij *Sluga Jernej*, prema tekstu Ivana Cankara, koja je 1952. izvedena na radiju. Glazbena pozornica otad će stalno privlačiti Fribeca te će on upravo na tom području dati i svoje najbolje radove. (Krešimir Kovačević, *Krešimir Fribec, o 70–godišnjici života*, Dani hrvatske glazbe, 1978., u: *Društvo skladatelja Hrvatske, 1945. – 1985. Stvaralaštvo – akcije*, Zagreb 1985.)

Stanko Horvat – biografija: str. 38

Skladba **Četiri stavka za gudače** nastala je 1959. godine. Praizvela ju je Zagrebačka filharmonija pod ravnanjem Mladena Bašića, 6. travnja 1960., u Dvorani Istra. Notno izdanje objavilo je Hrvatsko društvo skladatelja — Ars croatica 1964.

● »Oduvijek osjećam glazbu kao čaroliju, kao čudesnu umjetnost tako beskrajno suptilnu, a istodobno tako blisku čovjeku i njegovoj nutрини. Svaka izgovorena ili zapisana riječ o glazbi tek je pokušaj da se iskaže ono što je zapravo neiskazljivo, da se objasni ono što je tajna, da se dokuči i pojmi ono što je magija, ljepota, drama, poezija — ono što je glazba u sebi i po sebi. (...) Dok je ljudi bit će i potrebe za glazbom koja nije puka zabava i zvučna kulisa, bit će potrebe da se u miru osluškuju zvuci glazbenog djela, misterij i čar glazbe.« (Stanko Horvat, usp. Nikša Gligo u: *Stanko Horvat, Spomenica preminulim akademikima*, Zagreb 2008.)

Skladba **Lamento** za gudače nastala je 1967., a praizveli su je Zagrebački solisti u okviru Muzičkog biennala Zagreb 1969. Izvedena je iste godine i na Tribini u Opatiji. U njoj Fribec vrlo uspješno i sugestivno ocrtava goli krš i vapaje ljudi osuđenih na vječnu borbu za svakodnevicu.

● »Peti MBZ započeo je koncertima Zagrebačkih solista i Komornog zbora RTV Ljubljana, dakle vrhunskim reprezentantima jugoslavenskog izvodilačkog umijeća. Bogat i gotovo preopsežan program Zagrebačkih solista može se razvrstati u tri skupine. Prva i najvažnija bila je posvećena glazbi jugoslavenskih skladatelja. Nakon eksperimentiranja s tekovinama suvremenog glazbenog izraza, Krešimir Fribec se u svom *Lamentu* vratio na pozicije nacionalne glazbe, samo s tom razlikom što ovdje nije posezao za citatima iz narodnih napjeva, već je svoj glazbeni govor izgradio na elementima koji u toku stvaralačkog procesa poprimaju novo značenje, pa se ne mogu geografski locirati.« (Krešimir Kovačević, *Društvo skladatelja Hrvatske, 1945. – 1985. Stvaralaštvo – akcije*, Zagreb 1985.)

Hrvatski je skladatelj **Ivo Malec** (Zagreb, 1925.) u Zagrebu studirao povijest umjetnosti, kompoziciju (Milo Cipra) i dirigiranje (Friedrich Zaun, Milan Sachs). Od 1959. živi u Parizu, gdje je pristupio Skupini za glazbena istraživanja koju je 1960. osnovao Pierre Schaeffer. U sklopu te institucije kasnijih je godina organizirao velik broj glazbenih manifestacija, među kojima i, danas već tradicionalni, *Cycle Acousmatique*. Na Pariškom je konzervatoriju bio profesorom kompozicije (1972. – 1990.), a uz to je održao mnoge majstorske tečajeve diljem svijeta. Malec je autor pedesetak djela gotovo svih vrsta i mnogih tehnika, od orkestralnih do instrumentalnih i vokalnih, od scene do elektroakustike (konkretne, analogijske i numeričke), od solističke do »miješane« glazbe za koju se osobito zanimao. Malecova djela, izvedena posvuda u svijetu, našla su se na programima mnogih francuskih, hrvatskih, njemačkih, švicarskih, talijanskih, japanskih i ostalih orkestara, a da o mnogim instrumentalnim sastavima te o »orkestrima zvučnika« i ne govorimo. Često je, na brojnim festivalima, i sam dirigirao. Dobitnik je najviših francuskih nagrada za kulturu, a njegova djela objavljuju najveće izdavačke kuće: Breitkopf und Härtel, Salabert, BMG Ricordi i Ed. Billaudot. »Ivo Malec svojim je opusom gradio i stvorio sintezu dvaju glazbenih svjetova različitih ishodišta i karaktera, rafinirano povezao i amalgamirao žive impulse, metode i procese dvaju područja, elektroakustičkog i instrumentalnog, koje on, međutim, smatra samo različitim oblicima i iskazima jednog jedinstvenog glazbenog univerzuma u kojem skladatelj rješava uvijek isti trajno dramatični i presudni problem: »kako staviti dva zvuka zajedno da bi proizašao treći, neočekivan i otkrivajući? Zahvaljujući susretu s Pierreom Schaefferom (...) Malec dotiče materiju, čuje ton bez njegove utopljenosti u sistem i razvija sistematsku misao o zvuku koja je prema njegovim riječima 'korijen rigoroznosti i poštovanja prema samom tom tonu'.« (Seadeta Midžić)

Skladba **Lumina** za dvanaest gudača i magnetofonsku vrpču nastala je 1968. u Parizu. Praizveo ju je Ensemble Festival Strings de Lucern pod ravnanjem Rudolfa Baumgartnera, 7. rujna 1968. na Festival de Lucerne. Nalazi se na više nosača zvuka, primjerice: *Antologija hrvatske glazbe* (12), Jugoton ULPSV–29 u izvedbi Zagrebačkih so-

BORIS POLJIČANIN

lista, *Malec Ivo 3L*, Philips 6521 u izvedbi Festival Strings de Lucern te Malec Ivo, Salabert SCD 8901 u izvedbi Ensemble 2E 2M.

● »Stalno kretanje između dva suprotna zova, zova zahtjeva i zova odricanja, nije glazbu Ive Maleca (1925.) odvratilo od njene iskonske opijenosti svjetlom, strogom radošću, bogatstvom zvukovne posvudnosti. Ako je ičije skladanje pogodno da opovrgne tvrdnje o morbidnoj pesimističnosti, o neprevladanoj strepnji suvremene glazbe, onda je to upravo Malecovo. Kada bi trebalo staviti naslov nad čitavo njegovo djelo, onda bi to zacijelo trebao biti naslov ovdje prisutne skladbe za dvanaest gudača i magnetofonsku vrpču: **Lumina**. Opora i sjajna radost što kipti nemirom, što drhti snagom, što izbija kao rijeka svjetlosti, izljeva se načas u baroknu bujnost znanu iz *Orala*, ali se i odmah, željno vraća u čistu, odricanjem označeni sklop, znan iz *Cantante pour elle*. Poriv za velikim iskazivanjem, strast velikih želja, i snaga stroge discipline, ponos odricanja, nalaze u *Lumini* trenutak sklada. Ako svijetle boje i tamne boje, ako mijene podneva i mijene noći znače potpun luk življenja, onda je u *Lumini* opisan luk jedne glazbe i njenog dometa. Ostvaren je trenutak ravnovjesja.« (*Antologija hrvatske glazbe, Matica hrvatska*, ur. Milivoj Kerbler, Jugoton, ULPSV – 29)

Srđan Dedić (Zagreb, 1965.) diplomirao je 1989. godine kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stanka Horvata. Specijalizirao se u elektroničkoj glazbi na Sveučilištu u Strasbourgu kod François–Bernarda Mâchea, a zatim i na Konzervatoriju Sweelinck u Amsterdamu kod Geerta van Keulena. Od 1998. do 1999. godine učio je skladanje kod Jojia Yuase u Tokiju. Od 2005. godine predaje na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. Njegova djela izvode ugledni orkestri i izvođači, Simfonijski orkestar iz Louisvilea, Praški simfonijski orkestar, Korejski komorni orkestar, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar Hrvatske i Slovenske radiotelevizije, Cantus Ansambl, Gudački kvartet Penderecki, Simfonijski orkestar iz Bruxellesa i drugi. Dobitnik je više nagrada: prve nagrade na Međunarodnoj skladateljskoj tribini UNESCO–a u Parizu 1988. godine, nagrade Muzičkog biennala Zagreb za studentske orkestralne skladbe 1989. godine, nagrade Hrvat-

skoga glazbenog zavoda 1990. godine i prve nagrade na 29. festivalu suvremene glazbe u Indiani 1995. godine. Dobitnik je Nagrade Josip Štolcer Slavenski za 2011. godinu za skladbu *Simfonijski stavak* koju je praisvela Zagrebačka filharmonija. Od 1991. godine razvija teorije i programe na području skladanja uz pomoć računala.

● »**Concerto grosso** za gudače nastao je 1986. godine dok je Srđan Dedić još bio student na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Djelo je praisvedeno 1991. godine u Nizozemskoj, a uskoro je postiglo priličnu popularnost i odobravanje i struke i publike, stoga ne čudi da ga je do danas već pet različitih ansambala uvrstilo u svoj koncertni program. Dedićev *Concerto grosso* ispunjuje sve zahtjeve barokne vrste koju sugerira naslov, no još mlađi skladatelj u djelu ostvaruje i vrlo originalnu zvukovnost kojom, uz tehničku spremnost koja je neizbježan zahtjev koji stoji iza nastanka ovakvog djela, pokazuje i vrlo visoke vlastite kreativne moći i individualnost. Prvi stavak referira se na *ritornellni* oblik, vrlo karakterističan za barok; drugi je izgrađen na jednoj osnovnoj glazbenoj misli koja se perpetuira i provodi kroz sve dionice, dok posljednji stavak, nakon polaganog uvoda, donosi brzu fugu, nakon čijeg se zaključenja modificirani uvodi fuga ponavljaju, a tema je sada u inverziji. U originalnom se obliku ponovno javlja u stretti koja prethodi završnom odsjeku, a koji u sebi sažima osnovne motive cijeloga stavka.« (Marija Saraga)

Zagrebački solisti osnovani su 1953. godine u sklopu Radio–televizije Zagreb, pod umjetničkim vodstvom svjetski glasovitog violončelista, Antonija Janigra. Tijekom više od pet desetljeća – pod umjetničkim vodstvom nekoliko koncertnih majstora, poput Tonka Ninića, Dragutina Hrdjoka, Andelka Krpana i Borivoja Martinića–Jerčića – održavali su kvalitetu muziciranja na zavidnoj razini te bili prisutni na prestižnim svjetskim koncertnim podijima. Svi se članovi ansambla odlikuju virtuožnošću i disciplinom muziciranja te iznimnim entuzijazmom i zaljubljenošću u komorno muziciranje. Do sada su održali više od 3500 koncerata na svim kontinentima, u najvećim svjetskim središtima i najslavnijim koncertnim dvoranama, kao što su: Musikverein (Beč), Concertgebouw (Amsterdam), Royal Festival Hall (London), Berlin Philharmonic Hall, Tchaikowski Hall (Moskva), Santa Cecilia (Rim), Carnegie Hall (New York), Opera House (Sydney), Victoria Hall (Ženeva), Teatro Real (Madrid), Teatro Colon (Buenos Aires) itd. Redovito su gostovali na najpoznatijim glazbenim festivalima, poput onih u Salzburgu, Pragu, Edinburghu, Berlinu, Bergen, Barceloni, Istanbulu, Pradesu Ossiachu, Dubrovniku i drugdje, a uz njih su muzicirali brojni ugledni solisti, primjerice: Henryk Szeryng, Alfred Brendel, Christian Ferras, Pierre Fournier, Leonard Rose, James Galway, Jean–Pierre Rampal, Aldo Ciccolini, Katia Ricciarelli, Lily Laskine, Zuzana Ružickova, Mario Brunello, Isabelle Moretti, Guy Touvron i mnogi drugi. Snimili su više od sedamdeset gramofonskih ploča i CD–a za tvrtke Vanguard, EMI, ASV, Eurodisc, Melodia, Hispavox, Pickwick i Croatia Records. Zagrebačkim solistima dodijeljene su mnoge visoke nagrade i priznanja, među kojima su: prva nagrada u Mar del Plati (za album *Koncerti 18. stoljeća*), Medalja Pablo Casals, Medalja Elisabeth Sprague Coolidge (za izvođenje suvremene glazbe), nagrade Vladimir Nazor, Milka Trnina, Josip Štolcer Slavenski za najbolju izvedbu djela hrvatskog skladatelja, Ivan Lukačić Varaždinskih baroknih večeri, Villa Manin, UNESCO, Nagrada Grada Zagreba, Srebrni kompakt disk diskografske kuće Croatia Records, Orden za zasluge naroda sa srebrnim zracima, Plaketa Grada Zagreba, više hrvatskih diskografskih nagrada Porin (1994. godine za životno djelo), Srebrna plaketa Hrvatske glazbene mladeži i mnoge druge. Tijekom Domovinskog rata Zagrebački solisti održali su sedamdesetak dobrotvornih koncerata. Održali su i niz svećanih kon-

cerata u povodu predstavljanja nove hrvatske države. U 2010. godini nagrađeni su nagradom Orlando Grand Prix za osobite umjetničke doprinose u ostvarenju cjelokupnog programa Dubrovačkih ljetnih igara te se očekuje izlazak njihova novog nosača zvuka, s djelima Ernesta Cordera, a koji su snimili s istaknutim solistima, violinistom Guillermom Figuerom te gitaristom Pepeom Romerom. Od jeseni 2011. godine nastupaju pod umjetničkim vodstvom glasovitog francuskog violončelista Marca Coppeya.

Hotel Imperial

22.00 sata

Borna Šercar's Jazziana Croatica - *Wagner goes to Hollywood*

Vojkan Jocić, saksofon

Zvezdan Ružić, glasovir

Tihomir Hojsak, kontrabas

Borna Šercar, bubnjevi

»Stvarati dobru glazbu bez obzira na glazbene žanrove« geslo je **Borne Šercara**, svestranoga glazbenika, osnivača jazz sastava **Borna Šercar's Jazziana Croatica** i Borna Šercar trio. Jazziana Croatica osnovana je s mislju očuvanja hrvatske glazbene baštine. Ona je potka za Šercarovu novu hrvatsku jazz glazbu, zvuka koji bi trebao biti autentičan i imanentan podneblju i vremenu u kojemu nastaje. Na toj ideji temelji se i njegov prvi album, *A little Book of Notes*, koji ujedinjuje obrade antologijskih djela hrvatske glazbe poput Bersinih *Sunčanih polja* i Gotovčeva *Kola* iz *Ere s onoga svijeta* koji je i nagrađen diskografskom nagradom Porin u kategoriji za najbolju skladbu jazz glazbe nastalu 2010. godine. Drugim albumom, *Nehaj*, iz 2012. godine Šercar tematizira povijesne momente i krajolike svoje inspiracije; od senjskih uskoka, preko poezije Vladimira Nazora i glazbe Blagoja Berse, od Zemuna do Silbe i Vaganca. Nagrada Porin ovom albumu pripala je za skladbu *Melancholy* u kategoriji najbolje jazz skladbe. (Ira Karlović)

● »Velik nam je izazov nastupiti na 50. Glazbenoj tribini u Opatiji zbog respektabilnosti ovog događaja. Planiramo izvesti potpuno novi program koji još nismo nigdje izvodili, kao i nekoliko skladbi iz našeg postojećeg repertoara koje se koncepcijski dotiču, pod time mislim na kompozicije i obrade koje inspiraciju crpe iz klasične glazbe (B. Bersa: *Sunčana polja*...). Program još nije konačno definiran, no izgledao bi otprilike ovako: R. Wagner: *Tannhäuser – Ouverture, Götterdämmerung – Siegfried's Funeral March, The Ride of the Valkyries*; B. Britten: *Simple Symphony*; G. Verdi: *Nabucco – Va pensiero, Il trovatore – Anvil chorus, La Traviata – Brindisi*; B. Bersa: *Sunčana polja*; B. Šercar: *Kolo*.

Za svakog od ovih velikih kompozitora mogu reći nekoliko riječi koje su mi bile ideja vodilja u odabiru programa. Wagner – grandioznost, težina, kompleksnost; Verdi – veselje, melodioznost, životnost; Britten – invencija, lepršavost, kreativnost. Pošto smo mi jazz ansambl, tražio sam inspiraciju u kompozicijama koje su vrlo prepoznatljive da bi u razradi tema do izražaja mogla doći naša kreacija improvizacije. Pri odabiru kompozicija koje ćemo obraditi vodio sam se nekim svojim unutarnjim sluhom kako bismo mogli iznijeti određenu kompoziciju i način na koji bismo mogli zazvučati u zadanim okvirima klasične i jazz glazbe i stvoriti neki potpuno nov zvuk.« (Borna Šercar)

SUBOTA
9. STUDENOG
2013.

Hotel Imperial

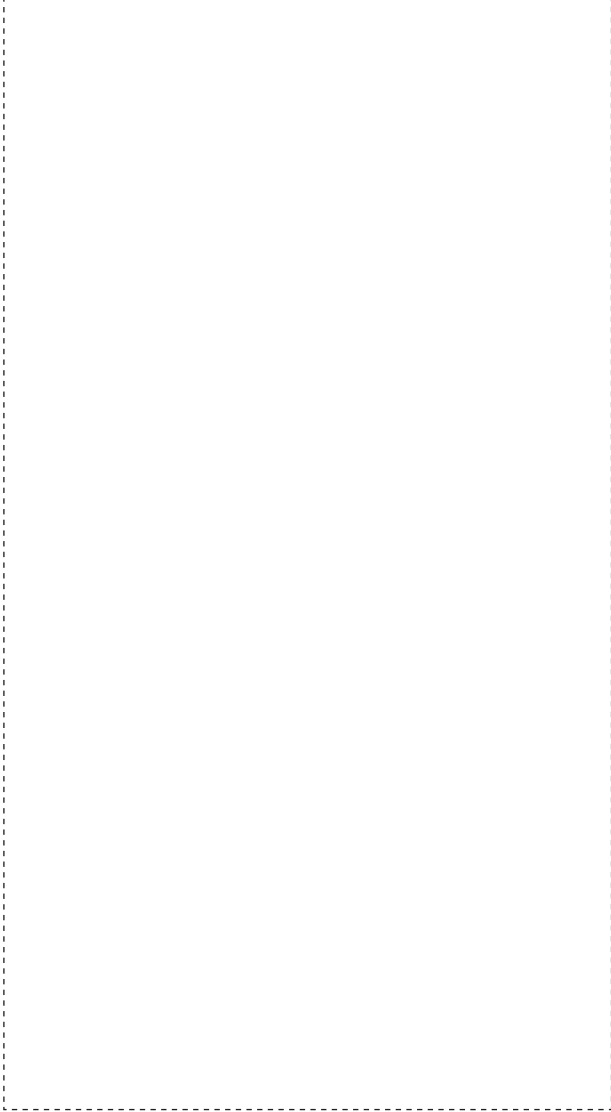
10.30 sati

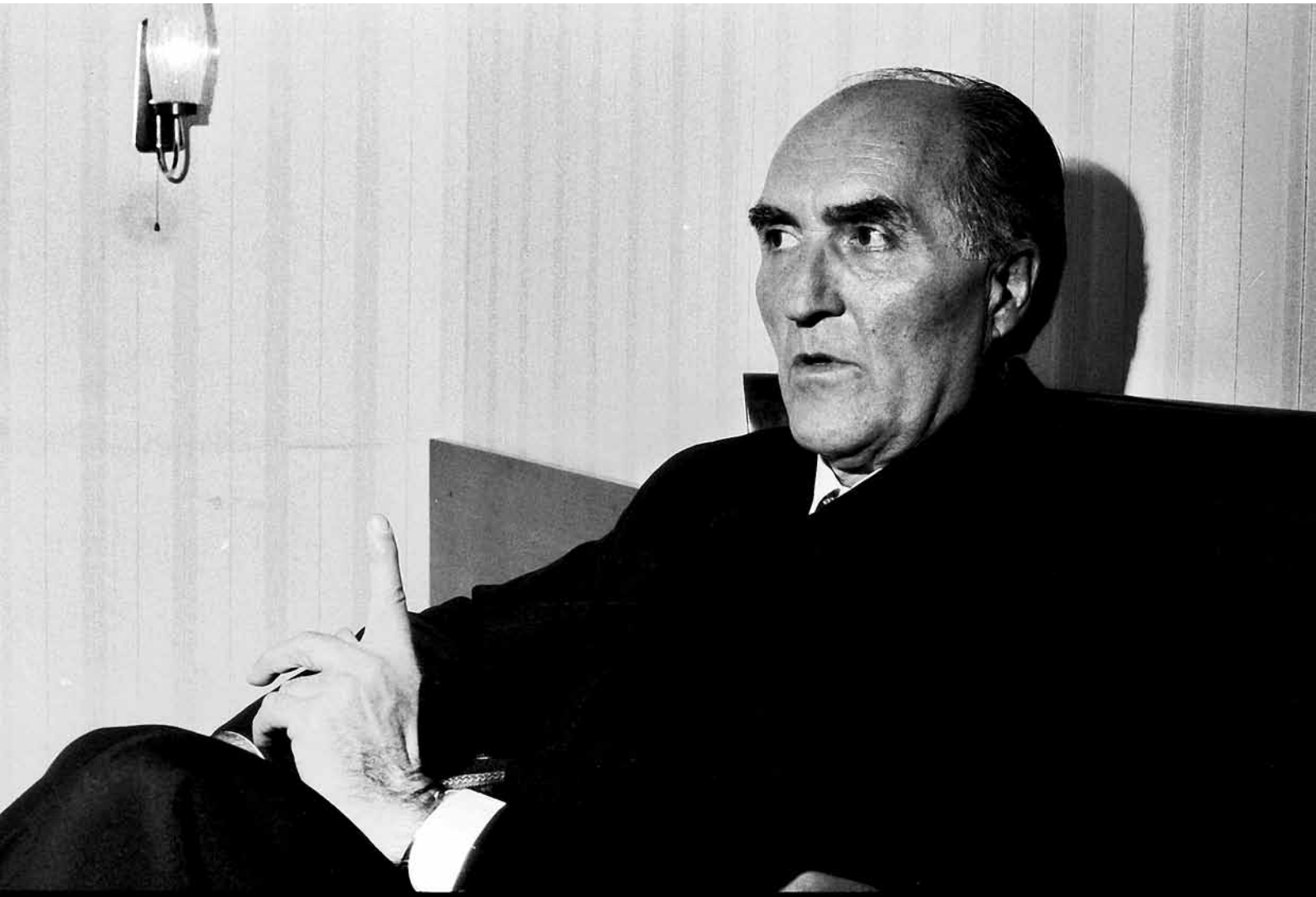
Seadeta Midžić – biografija: str. 32

Nikša Gligo – biografija: str. 32

Povijesna videoteka II

Voditelji: **Seadeta Midžić, Nikša Gligo**

Skladatelj Branimir Sakač

Hotel Imperial

16.00 sati

Zagrebački kvartet

Sergej Evseev, violina

Davor Philips, violina

Hrvoje Philips, viola

Martin Jordan, violončelo

Branimir Sakač

Doppio za gudački kvartet

Igor Kuljerić

Song za gudački kvartet

Frano Parać

Gudački kvartet

Allegreto molto marcato

Andantino moderato

Presto

Dubravko Detoni

Zaboravljene muzike za gudački kvartet

Branimir Sakač (Zagreb, 1918. – Zagreb, 1979.) završio je studij kompozicije na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu Franje Dugana. Od 1941. do 1946. profesor je na Srednjoj školi Muzičke akademije u Zagrebu, a od 1946. do 1948. glazbeni urednik i dirigent Orkestra Radio–Zagreba. Bio je šef glazbenog odsjeka Radio–Rijeke (1949. – 1950.) te glavni urednik za ozbiljnu glazbu na Radio–Zagrebu (1950. – 1951.). Od 1951. do 1961. profesor je teorij-skih predmeta na Državnoj muzičkoj školi u Zagrebu, a od 1975. do 1979. profesor na Akademiji umjetnosti u Novom Sadu. Bio je stalni suradnik Muzičkog biennala Zagreb, a 1972. i 1973. njegov umjetnički direktor. Od 1971. do smrti umjetnički je direktor Jugoslavenske muzičke tribine u Opatiji. Osnivač je Muzičkog informativnog centra i eksperimentalne grupe FONAT (1965.), s kojom dvije godine kasnije na Muzičkom biennalu Zagreb predstavlja vlastita istraživanja o temi glazbene ekspresije zvuka, svjetla, pokreta i prostora kojima daje ime fonoplastika, u smislu »teatra u kretanju, kretanja u mirovanju«. Bio je utjecaj-na i stvaralački vrlo intrigantna osobnost prve hrvatske avangardne generacije, skladatelj s misijom, koji je u ne-kima od djela anticipirao mnoge strukturalne osebnosti kasnijeg razvoja suvremenog zvuka, od glazbenog teatra do elektroničke glazbe.

● **»Doppio** za gudački kvartet (1968.), zasnovan je na je-dinstvenome, dramatski snažnome tematskom gradivu dviju solo violina (pri čemu pozadinska djelatnost viole i violončela samo upotpunjuje zvukovne plohe), udvostru-čuje ulogu sola i pratnje, melodije i njezina novoharmo-nijskoga obrisa. Kako su pokusi pokazali da djelo nije moguće izvoditi koncentrirano u isključivo jednome izvoru zvuka, on je podijeljen na nekoliko točaka u prostoru. Tako je glazbeni oblik sam po sebi, a ne njegov vanjski izvor zvu-čanja, postao izvorom prostornosti. Premda svirači sjede maksimalno među sobom udaljeni, stereofonski ili kvadro-fonski ishod tonske slike nije bila prvenstvena autorova namjera (on sam piše da će i u stereofoniji 'istraživanja morati prije svega ulaziti u bit glazbene forme i odatle crp-sti elemente svojega oblikovanja'); njega su u prvome redu zanimale psihološke ovisnosti i odnosi među protagonistima.« (Dubravko Detoni u: CD *Muzički biennale Zagreb na kraju tisućljeća*, HDS, MBZ, HRT, 1999.)

Song za gudački kvartet nastao je 1981. godine. Praizveo ga je Zagrebački kvartet (Đorđe Trkulja i Marija Kobenzl, violine, Ante Živković, viola, Josip Stojanović, violončelo) 3. veljače 1981. godine u Zagrebu. Notno izdanje objavilo je Hrvatsko društvo skladatelja – Ars Croatica. Snimka Zagrebačkog kvarteta (Goran Končar i Davor Philips, violine, Ante Živković, viola, Martin Jordan, violončelo) objavljena je 2004. na nosaču zvuka *Zagrebački kvartet 1919 – 2004* u izdanju Cantusa.

● »Melizme i ritmičko pulsiranje određenih segmenata hrvatske pučke glazbe pretočiti u sofisticirani oblik europske glazbene tradicije: gudački kvartet? A usto iskoristiti svoja dosadašnja tragalačka iskustva?

Je li moguće?

Da, odgovara **SONG!**« (Igor Kuljerić, MBZ 2007.)

Frano Parać (Split, 1948.) godine 1972. diplomirao je teoriju glazbe, a 1975. kompoziciju u razredu prof. Stanka Horvata na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji. Godine 1977./78. usavršavao se na području elektroničke glazbe kod Marina Zuccherija u milanskom Studio di fonologia musicale della RAI. Od 1972. do 1978. bio je nastavnik na zagrebačkoj Glazbenoj školi Blagoja Berse. Na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji djeluje kao predavač od 1978. godine, a od 1992. godine kao redoviti profesor. U dva navrata obnašao je dužnost dekana (1985. – 1987.; 2002. – 2007.). Dobitnik je brojnih nagrada, među njima nagrade Sedam sekretara SKOJ-a (1975., *Ed é subito sera* za tri grupe pjevača i veliki simfonijski orkestar), Josip Slaven-ski (1979., *Collegium vocale*, za šest pjevača a cappella), Nagrade HAZU (1993., *Missa Maruliana*, za sopran, bariton, mješoviti zbor i orkestar), Nagrade Međugorje (1994., *Pacem*, za mješoviti zbor i gudače), diskografske nagrade Porin (1994., *Sarabanda*, za simfonijski orkestar; 1997., Gudački kvartet), dok je za operu *Judita* primio niz nagrada: Judita (2000.), Peristil (2000.), Boris Papandopulo (2001.), Josip Stolcer Slavenski (2001.), Vladimir Nazor (2001.), Nagradu HAZU (2001.) te Nagradu hrvatskoga glumišta (2001.). Odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Autor je opsežnog opusa solističkih, komornih, zbarskih, orkestralnih, koncertantnih i glazbeno-scenskih djela, u kojemu, uz balet *Carmina Krležiana* (1985.) i veliki uspjeh višestruko nagrađivane opere *Judita* (2000.), posebno mjesto, od početaka do danas, zauzimaju skladbe za glas te za gudačke instrumente: *Improvisé*, za 12 gudača (1972.), *Muzika za gudače* (1980.), *Muzika za gudače i čembalo* (1983.), *Sonata* za violinu i glasovir (1992.), *Sonata* za violončelo i glasovir (1993.), *Koncert* za violinu i gudače (1986.). Parać je skladatelj kojega prije svega zanima zvuk – njegova kakvoća i boja, raspon i ekspresivna moć. Čak je i građenje forme određeno »aprior-nom autorovom predodžbom o međusobnim odnosima i kretanjima zvuka«. Obilježuje ga nadahnutost mogućnoštim izričaja vokalnog načela, u prostoru tradicionalne uokvirenosti misao artikulira slobodnim kretanjem naslijeđem i trenutkom suvremenog jezika glazbe, na zamjetan način ostvarujući prihvatljivost svog odnosa prema ritmu i oblikovanju zvukovnog prostora, zadržavajući punu autonomnost vlastite estetike.

Frano Parać napisao je **Gudački kvartet** 1990. na poticaj Zagrebačkog kvarteta, koji ga je iste godine u svibnju praznio u Muzeju Mimara. Objavljen je u njihovoj izvedbi na nosačima zvuka: *Zagrebački kvartet* (Croatia records, HDS CD–599), *Hrvatska komorna glazba – Hrvatsko društvo skladatelja 1945. – 1995.* (HDS, HRT, Croatia Records, 1995.) te *1919 – 2004, Zagrebački kvartet* (Cantus, 2004.).

● »Paraćeva potpuna skladateljska otvorenost u ovom se djelu u cjelini oslanja na formalni i sadržajni sklad delikatnog četvoročlanog izvodilačkog sastava. Glazbeni je sadržaj *Kvarteta* koncentriran na središnji stavak, poetični *Andantino moderato* čija se melodija fragmentarno isprekidana stankama pojavljuje kao eho nekih davnih sjećanja, 'intimno proživljenih meditacija' inače sukladnih Paraćevu skladateljskom oblikovanju. Uvodni *Allegretto molto marcato* temelji se na intervalima tritonusa, a u njegovu akrodičku strukturu dramatično je upletena sjetna melodija viole kao lirska naznaka nadolazećeg *Andantina*. Završni stavak, izrazito kontrastan središnjici djela, u funkciji je zaokruživanja klasičnog trostavačnog formalnog reda. Repetitivnost ritmičko harmonijskih obrazaca smještenih u okvire dvanaestosminske mjere asociraju na folklorne praelemente koji pridonose neprekidnoj preobrazbi glazbene građe *Kvarteta*.« (u: CD *Hrvatska komorna glazba – Hrvatsko društvo skladatelja 1945. – 1995.*, HDS, HRT, Croatia Records, 1995.)

DAMIR KALOJEVIĆ

MARIO KRSTOVIĆ

Hrvatski skladatelj i pisac **Dubravko Detoni** (r. 1937.) diplomirao je glasovir (Svetislav Stančić) i kompoziciju (Stjepan Šulek) na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, a usavršavao se u Sieni (Guido Agosti, Alfred Cortot), Varšavi (Witold Lutosławski, Grażyna Bacewicz, Eksperimentalni studio Poljskog radija), Darmstadtu (György Ligeti, Karlheinz Stockhausen) i Parizu (John Cage). Autor je 136 opusa orkestralne, vokalne, komorne, solističke i elektroničke glazbe, niza multimedijalnih projekata i eksperimenata, jedanaest knjiga poezije, eseja, dnevnika i putopisa, serijā radijskih i televizijskih emisija te mnogobrojnih koncertnih i diskografskih komentara. Osnivač je i umjetnički ravnatelj Ansambla Centra za nove tendencije Zagreb (ACEZANTEZ) s kojim je od 1970. više puta nastupao u većini europskih zemalja te u Americi i Aziji. Njegova su djela izvođena na svim kontinentima, na najvažnijim svjetskim festivalima, tiskana u domovini i inozemstvu te objavljena na više od pedeset diskografskih izdanja. U njima se podjednako služi klasičnim instrumentarijem i tekovinama elektroničke glazbe, a u težnji za obogaćivanjem zvuka i proširivanjem izražajnih mogućnosti često kombinira ta dva zvukovna izvora. Dobitnik je niza nagrada i priznanja u domovini i u inozemstvu (Vladimir Nazor, Josip Štolcer Slavenski, pet diskografskih Porina, među njima i onaj za životno djelo, zagrebačke glazbene kritike Zvono Lotrščak, Matice hrvatske, dvanaest nagrada Jugoslavenske radiotelevizije za najbolja djela godine, Grand Prix 6. pariškog biennala mladih, Premio Italia, UNESCO-Pariz, Bedrich Smetana-Prag itd.).

Zaboravljene muzike za gudački kvartet napisane su u Dubrovniku 1981. godine, a u Prištini ih je, 6. lipnja 1982., praisveo gudački kvartet Klima. One su jedno od najizvođenijih Detonijevih djela i prerađene su za različite sastave, među ostalima i za tamburaški orkestar. Objavljene su na više diskografskih izdanja u Hrvatskoj i inozemstvu.

● »Radi se o pregršti neurotično ispremiješanih a među se pomiješanih kraćih odlomaka zabavljenih glazbenom arheologijom, sentimentalnim traganjem za varavom prestarjelim suglasjima što tijekom naknadnih izdizaja nekih činitelja (na račun drugih) poprimaju neka sasvim drukčija značenja. Iz bunara samoga sebe, iz razvalina šumova, autor izvlači kablčice blatnjavih melodija i harmonija, zapuštenih ritmova, hvata ih u mutljagu, trese i prelijeva, kao kopač zlata rukama ih grčevito grabi s dna. Melodije ne smiju biti samo lijepe nego u nečemu uvijek pomalo prelijepe; kriju se u barama, drhture, namiguju zvijezdama, prevrću se u zraku, ne misleći ni na što zure uprazno, cupkaju bolesnim nožicama, šuškećući krilcima svijetle noću. Ali se i brzo gase: klice propasti i raspada na uvijek se drukčiji način kriju u svakoj od njih. Neke od njih oblače vremenske predikate kakve se još nitko nije usudio nositi; sami po sebi oni dovoljno svjedoče o hirovitoj prirodi skladbe i samoironičnu odstojanju skladatelja: Presto paganinoso, Vivo rossinioso itd. Ta izmišljena, kolažirano–digestirana kratka povijest glazbe pomoću slogovne isprekidanosti ili disperzije metro–ritmičkih formula postojano mrvri kontinuitet melodijsko–harmonijskoga; doslovnost mijenja s približnošću ili suprotnim, šum oblaže tonom, sadržaj opisuje apsolutom. Dapače, nadilazeći sadomazohističko gomilanje šumova, ona tonom udara u ton i time na plemenitiji način stupa u predvorje šuštanja i tišine.« (Dubravko Detoni u: CD *MBZ na kraju tisućljeća*, HDS MBZ, HRT, ZAMP, 1999.)

Koncertom u velikoj dvorani Hrvatskog zemaljskog glazbenog zavoda, 25. travnja 1919., ustanovljen je **Zagrebački kvartet**. Prvotnu četvorku činili su violinisti Vaclav Huml i Milan Graf, violist Ladislav Miranov i violončelist Umberto Fabri. Tijekom devedeset godina djelovanja svoj doprinos Zagrebačkom kvartetu dalo je tridesetak glazbenika među kojima su Stjepan Šulek, Josip Klima, Zlatko Balić, Đorđe Trkulja, Marija Cobenzl, Goran Bakrač, Ante Živković, Josip Stojanović, Goran Končar i drugi, a današnji sastav čine Sergej Evseev, braća Hrvoje i Davor Philips te Martin Jordan. Zagrebački kvartet odsvirao je više od 4.000 koncerata na svim kontinentima, snimio više od 60 ploča za razne svjetske izdavačke i radijske kuće kao npr. Sastraphon, RCA, Melodicom, Da Camera Magna, Croatia Records, ALM Records itd. U mnoštvu domaćih i inozemnih priznanja i nagrada ističe se nagrada za životno djelo Vladimir Nazor dodijeljena 2009. godine.

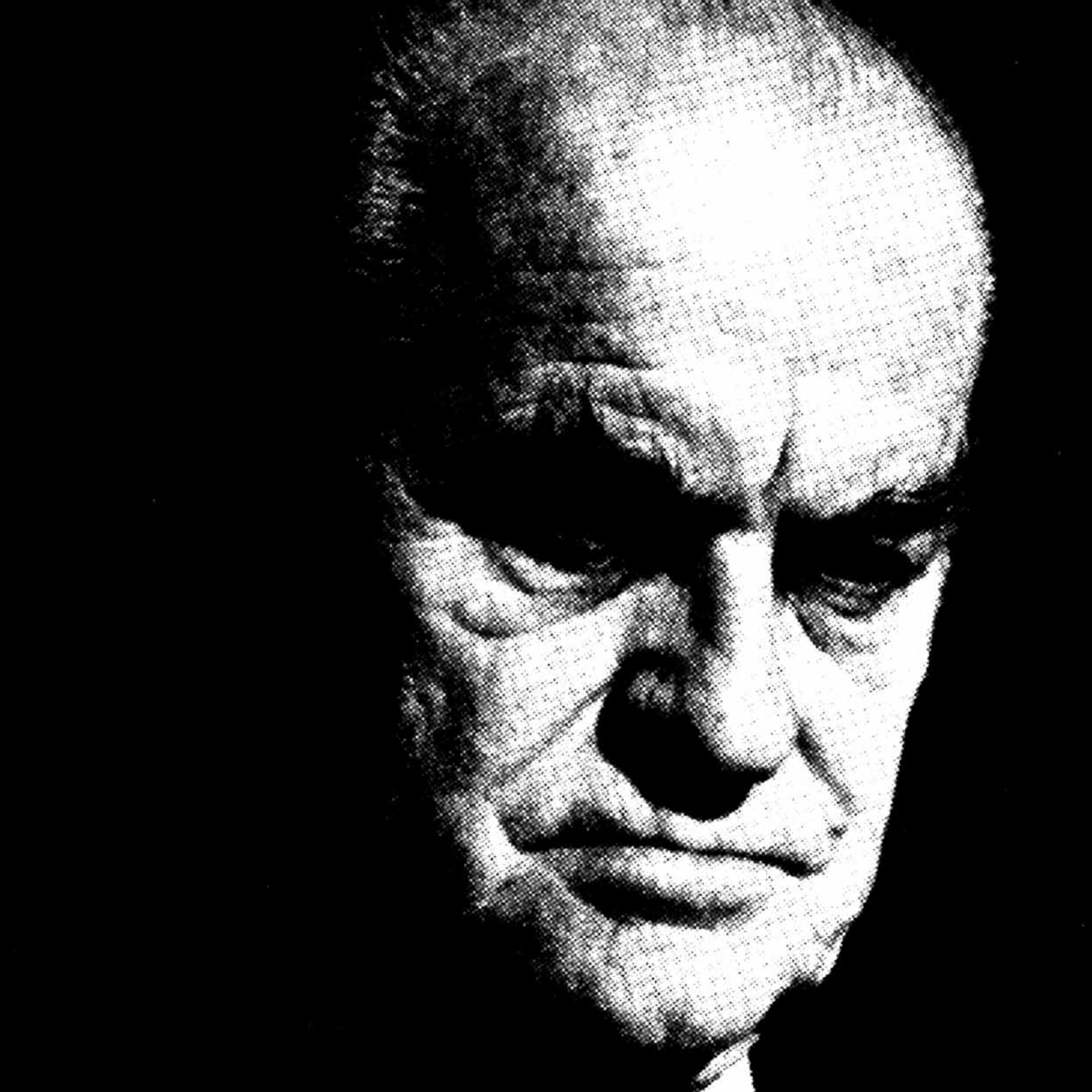
Sergej Evseev, violina, završio je glazbeni koledž *Gnesin* 1988., a 1993. godine magistrirao na Ruskoj glazbenoj akademiji u klasi prof. Miroslava Rusina. Istodobno diplomira studij komorne glazbe kod renomiranog Borodin kvarteta. Pri završetku studija postaje koncertni majstor komornog orkestra Rossijskaja kamerata te komornog orkestra Kremlin s kojima nastupa i kao solist u Njemačkoj, Finskoj, Španjolskoj, Francuskoj te SAD-u. Od 1994. djeluje kao koncertni majstor u Simfonijskom orkestru Hrvatske radiotelevizije te do 2007. godine kao član i koncertni majstor surađuje sa Zagrebačkim solistima. U Zagrebačkom je kvartetu od 2012.

Davor Philips, violina, glazbeno obrazovanje započeo je u Vinkovcima i Osijeku u razredu prof. Eve Hühn. Diplomirao je 1999. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod prof. Maje Dešpalj, a magistrirao 2003. u klasi prof. Leonida Sorokowa. Od 1999. do 2005. zamjenik je koncertnog majstora orkestra HNK u Zagrebu, a od 2009. docent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Član je Zagrebačkog kvarteta od 2001.

Hrvoje Philips, viola, glazbeno obrazovanje započeo je u Vinkovcima i Osijeku u razredu prof. Eve Hühn. Diplomirao je 1999. a magistrirao 2009. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod prof. Ante Živkovića. Od 1997. djeluje kao solo violist orkestra HNK u Zagrebu, a članom Zagrebačkih solista postaje početkom 2000. Od 2004. solo je violist u Simfonijskom orkestru Hrvatske radiotelevizije. U Zagrebačkom je kvartetu od 2005.

Martin Jordan, violončelo, glazbenu školu završio je u Zagrebu u razredu Srečka Prašelja. Diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod prof. Andreja Petrača, a magistrirao 1999. kod prof. Michaela Flaksmana u Mannheimu. Održao je niz solističkih koncerata te nastupao uza Zagrebačku filharmoniju. Član je Zagrebačkog kvarteta od 1992.

Rijeka

Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca
20.00 sati

Ivo Lhotka–Kalinski

Svijetleći grad

Muzička farsa zatočenika apsurda

Libreto: Petar Šegedin

Prva suvremena rekonstrukcija opere u povodu 100. obljetnice rođenja skladatelja

*koprodukcija HDS – Glazbena tribina Opatija, HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka i Kultura promjene Studentskog centra u Zagrebu – Teatar &TD.

*Rekonstrukcija partiture: Stanko Juzbašić

TEATAR&TD
HRT

ULOGI :

JAKI (profesor)
Robert Kolar

MRŠAVI (mali činovnik)
Sergej Kiselev

ŽENA U ŽUTOJ HALJINI
Nataša Antoniazzo

CRNI
Voljen Grbac

SESTRA MRŠAVOG
Vanja Zelčić

MJESEČAR
Martin Marić, Davor Lešić

ČUVAR
Nenad Vukelić

BUONAVITA, učitelj pjevanja
Marijan Padavić

Članovi Baleta:

Svetlana Rasskazova, Svetlana Andrejčuk, Marina Grgurić, Tena Ferić Dokmanović, Vitalij Klok

Dirigenta
Nada Matošević Orešković

Režija
Saša Broz

Likovno rješenje scenografije
Borna Šercar

Kostimografija
Manuela Paladin Šabanović

Koreografija
Ronald Savković

Oblikovatelj svjetla
Predrag Potočnjak

Asistent dirigentice i zborovođa

Igor Vlajnić

Koncertni majstor

Romeo Drucker

Korepetitori

Ana Anconelli, Igor Vlajnić

Inspicijentica

Branka Kušen Kajdi

Šaptačica

Nina Simčić

Zbor i orkestar Opere i članovi Baleta Hrvatskog narodnog kazališta Ivana pl. Zajca Rijeka

Intendantica **Nada Matošević Orešković**

Ravnateljica Opere **Saša Broz**

Svoju pedesetu obljetnicu Glazbena tribina u Opatiji obilježit će velikom »rođendanskom proslavom«, uprizorenjem jednočinke ili glazbene farse apsurdna velikana hrvatskoga glazbenog maga **Ive Lhotke–Kalinskog**, u koprodukciji s riječkom Operom. *Svijetleći grad* imao je svoju praizvedbu davne 1967. u HNK u Zagrebu. Riječka Opera rado pred sebe postavlja izazove, a ova jednočinka to svakako jest. Ne samo poradi svog apartnog glazbenog izraza već i zbog libreta koji na apstraktan i apsurdan način progovara o strahovima koji opterećuju svakoga od nas bez obzira na prostor i vrijeme. Što daje smisao životu, gdje nastaju i nestaju nesporazumi, kako se nositi sa sudbinom i što nas goni da uvijek iznova tražimo objašnjenja... Veliki hrvatski skladatelj napominje kako je djelo namijenjeno publici koja prati zbivanja u suvremenoj umjetnosti, a napose u suvremenoj drami. (www.hnk–zajc.hr)

Skladatelj i glazbeni pedagog **Ivo Lhotka–Kalinski** (1913. – 1987.) sin uglednog skladatelja Frana Lhotke (1883. – 1962.) koji je 1909. iz Praga došao u Zagreb i postao jednim od stjegonoša nacionalnog smjera u hrvatskoj glazbi, školovao se na Muzičkoj akademiji u Zagrebu gdje je diplomirao kompoziciju i solo pjevanje. U kompoziciji se usavršavao u Rimu kod Ildebranda Pizzettija. Nakon povratka u Zagreb bio je srednjoškolski profesor, a zatim i direktor Muzičke škole u Splitu. Od 1951. godine bio je profesor solo pjevanja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu te kao pjevač (bariton) i solistički nastupao. No najviše ga je zaokupljao skladateljski rad, tražeći svoj individualni izraz u čestom oslanjanju na elemente folklorne glazbe raznih hrvatskih regija, ali i u korištenju novih skladateljskih tehnika, poput serijalne tehnike, što njegovu glazbu označuje kao osobito modernu u korpusu hrvatskog stvaralaštva druge polovine 20. stoljeća. »Inspiraciju crpim u dobrim tekstovima. U atmosferi nekog teksta tražim odgovarajuću muzičku misao. Treba je samo otkriti i ispravno oblikovati, a to ne ide ni lako ni brzo. Smatram da upravo to traženje inspiracije u tekstovima može objasniti i prilično velike razlike u načinu moga komponiranja. U svojim sam kompozicijama čas romantik, čas primjenjujem arhaične nacionalne izraze, čas sam neoklasik, a onda opet napuštam tonalnost i zamjenjujem ih posebnim modusima i napokon tražim atonalna rješenja pomoću 12–tonskog niza« (autor u: Reich, T., *Susreti*

sa suvremenim kompozitorima Jugoslavije, Zagreb 1972.). U izgradnji svoje umjetničke misli skladatelj je pokušao okupiti utjecaje najrazličitijih struja u glazbi pod zajednički nazivnik – novi realizam. Svoja »realistička« shvaćanja izrazio je u formi opere kojoj pripada najveći dio njegova skladateljskog opusa. Birao je libreta čija se radnja dala aktualizirati, pa je stoga birao i recitativni stil, stavljajući težište na izražajnost teksta i isticanje dramske radnje.

Petar Šegedin, hrvatski književnik i kulturni djelatnik (Žrnovo na Korčuli, 1909. – Zagreb, 1998.). Učiteljsku školu završio je u Dubrovniku, a Višu pedagošku školu i Filozofski fakultet u Zagrebu. Službovao je kao učitelj u Kuli Norinskoj i Račišću (Korčula), a od 1939. u Zagrebu, kada se javio u Krležinu Pečatu pod pseudonimom Petar Kružić. Zauzimao je istaknute društvene položaje u kulturnom životu: tajnik Matice hrvatske (1945. – 1947.), te njezin predsjednik (1989.), predsjednik Društva hrvatskih književnika (1953., 1968. – 1970.). Od 1956. do 1960. bio je savjetnik za kulturna pitanja pri ambasadi u Parizu, a potom je djelovao kao slobodni književnik. Redoviti član JAZU (HAZU) bio je od 1963. godine. Pisao je novele, romane, eseje i putopise. Istaknuo se i aktivnom borbom za hrvatski jezik ulazeći u polemike s političkim neistomišljenicima. Vlastima je osobito zasmetala Šegedinova prosvjedna knjiga *Svi smo mi odgovorni?* (1971.), koja je zajedno s nekim programatskim tekstovima V. Gotovca bila moralna kritika pritisaka što ih je tada provodila jugoslavenska vlada. Njegovom prozom, putopisima i novelistikom provlači se tema straha od manipulacije i represivnog aparata vlasti. Šegedinovi romani nemaju izravne veze s egzistencijalističkom filozofijom niti su njezina ilustracija, ali se temelje na srodnim postupcima koji su obilježili romane J. P. Sartrea ili A. Camusa. Poput francuskih egzistencijalista, Šegedin opisuje pojedinačne svijesti, suzuje koncept vremena i prostora, a inzistira na tjelesnosti protagonista, na apsurdnom stanju njihova duha, na mučnini koju u sebi nose. Zanima se za krizna i rubna stanja ljudske svijesti, s duhovnom podlogom u pogledima S. Kierkegaarda, E. Mouniera i G. Bernanosa. Središnji dio Šegedinova opusa egzistencijalistička je trilogija koju čine romani *Djeca božja* (1946.), *Osamljenici* (1947.) te *Crni smiješak* (1969.). *Djecom božjom* i *Osamljenicima* učvrstio je egzistencijalistički model pisanja u kojem je psihoanalitičkom i fenomenologijskom metodom obradio individualne sudbine u stanjima straha, tjeskobe, osamljenosti, otuđenosti. Kao pisac ujednačena i iznimno smirena stila jedna je od središnjih figura hrvatske književnosti druge polovine 20. st. Ostala djela: *Mrtvo more* (1953.), *Essay o obliku i sadržaju* (1955.), *Eseji* (1956.), *Čovjek u riječi* (1956), *Na istom putu* (1963.), *Orfej u maloj bašti* (1964.), *Sveti vrag* (1966.), *Izvuštaj iz pokrajine* (1969.), *Riječ o riječi* (1969.), *Getsemanski vrtovi* (1981.),

Tišina (1982.), *Vjetar* (1986.), *Licem u lice* (1987.), *Krug što skamenjuje* (1988.), *Pričanje* (1991.), *Izdajnik* (1993.), *Frankfurtski dnevnik* (1993.), *Novele* (1996.) i dr.

● »Opera nastala u današnje vrijeme mora potražiti govor drugačiji od onoga koji se susreće u konvencionalnom opernom repertoaru. Poticaje sam nalazio u Becketta, Kafke i Ionesca. Zbog toga sam posegnuo za tekstom koji je najbliži takvom načinu razmišljanja, a to je bio *Svijetleći grad* Petra Šegedina. (...) Našavši se u jednoj situaciji u kojoj se komponiralo na potpuno drugi način nego što sam ja bio naučen i smatrao da valja raditi, našao sam se, gotovo bih rekao, osamljen u svom poslu. Nisam više niti htio niti mogao slijediti taj put. Komponirajući *Svijetleći grad* bio sam svjestan toga da me i sadržaj libreta – ljudi koji su se našli u jednoj apsurdnoj životnoj situaciji – vodi u stvaralački kraj, u šutnju.« (Ivo Lhotka–Kalinski, emisija *Iz glazbene radionice*, Ivo Lhotka Kalinski, ur. Eva Sedak)

Nada Matošević Orešković (Rijeka, 1971.) nakon Srednje muzičke škole u Rijeci (klavir, flauta teoretski odjel), 1989. godine upisuje studij dirigiranja na Akademiji za glasbo u Ljubljani, u klasi prof. Antona Nanuta kod kojeg 1993. diplomira, a 1996. završava i postdiplomski studij. Već kao studentica, i kasnije kao diplomirana dirigentica, nastupa sa Simfonijskim orkestrom Akademije za glasbo, sa Simfoničarima RTV Slovenije, s orkestrom Slovenske filharmonije, s komornim orkestrom Camerata Iabacensis, s Orkestrom mladih Alpe-Adria, sa Simfonijskim orkestrom države Meksiko (Orquesta Sinfonica del Estado de Mexico), s komornim orkestrom iz Catanije, orkestrom riječke Opere, orkestrom ljubljanske Opere, komornim orkestrom Padove i Veneta (Orchestra da Camera di Padova e del Veneto), s Udinskom filharmonijom (Orch. filarmonica di Udine), Orkestrom gradskog teatra iz Giessena, orkestrom Sinfonica Siciliana iz Palermo, orkestrom državnog Univerziteta Meksika (Orquesta filarmonica de la UNAM), Dubrovačkim simfonijskim orkestrom, komornim orkestrom Milano Classica, Makedonskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom HRT-a i drugima. Za interpretaciju Četvrte simfonije P. I. Čajkovskog sa Simfoničarima RTV Slovenije nagrađena je Univerzitetskom Prešernovom nagradom. Osnovala je Komorni orkestar Pro arte, kojega je umjetnička voditeljica i dirigentica te s kojim nastupa u Sloveniji, Austriji i Italiji. Nastupa na mnogim međunarodnim festivalima, kao što su Mittelfest, Ljubljanski festival, Kogojevi dani, Slovenski dani, Vivat Gallus, Zajčevi dani, Riječke ljetne noći i drugi. Od 1995. do 1997. godine djeluje kao asistentica prof. Antona Nanuta na Akademiji za glasbo u Ljubljani. Godine 1997. ulazi u angažman riječke Opere kao dirigentica i zborovođa, a 1998. prvi put postaje v.d. ravnateljice riječke Opere. Od 1997. godine honorarno predaje na Područnom odjelu zagrebačke Muzičke akademije u Rijeci. Od 1998. godine djeluje kao stalna gostujuća dirigentica orkestra Filarmonica di Udine, a od 1999. godine kao dirigentica HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci. Godine 2001. postaje suosnivačica i umjetnička ravnateljica Riječke filharmonije. Dobitnica je godišnje Nagrade grada Rijeke za 2001. godinu, koja joj je dodijeljena za umjetničke dosege i doprinos razvoju riječke operne i koncertne djelatnosti. U dosadašnjim godinama profesionalnog rada ostvarila je više od trideset opernih i baletnih produkcija te oko 150 simfonijskih i komornih koncerata u Hrvatskoj i svijetu. Od 2007. godine intendantica je HNK Ivana pl. Zajca, Rijeka, od 2011. godine u drugom mandatu. Godine 2011. izabrana je u zvanje docenta u umjetničkom području dirigiranja.

Saša Broz (Zagreb, 1968. godine) u rodnom gradu završila je osnovnu i srednju školu. Paralelno je pohađala i Školu za klasični balet i ritmiku u Zagrebu. Školovanje za balerinu klasičnog baleta nastavlja u Moskvi na prestižnom MAXY (Moskovsko akademsko koreografsko učilište). Završava dvogodišnje poslijediplomsko usavršavanje kao stipendistica tadašnje države u Moskvi, ali nakon ozbiljne ozljede stopala prekida karijeru balerine i vraća se u Hrvatsku gdje na zagrebačkoj Akademiji dramske umjetnosti upisuje i stječe diplomu kazališne režije. Režijom se profesionalno počela baviti već na drugoj godini studija. Do sada je režirala u HNK–u u Zagrebu, HNK Ivana pl. Zajca Rijeka, DK Gavella, &TD–u, Satiričkom kazalištu Kerempuh, Teatru Žar ptica, Gradskom kazalištu Trešnja u Zagrebu, na Sceni »Gorica« u Velikoj Gorici. U samostalnoj produkciji režirala je u zagrebačkom Paromlinu i Maloj sceni. Od međunarodnih, rado izdvaja suradnju s Narodnim pozorištem u Tuzli. Bila je višegodišnji suradnik HRT–a kao redateljica sinkronizacije animiranih filmova i redateljica na posebnim projektima. Četiri puta je režirala dodjelu Nagrade hrvatskoga glumišta. Režirala je i otvaranje 50. Pula film festivala, a u pulskom INK–u dvije je sezone obnašala funkciju ravnateljice. Ravnateljica je Opere HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci.

Rijeka

Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca

22.00 sata

Matija Dedić, glasovir

Matija Dedić (Zagreb, 1973.), rođen u obitelji glazbenika, i sam se vrlo rano počeo baviti glazbom. Već s pet godina počeo je svirati klasičnu glazbu na glasoviru. Slušao je gotovo sve glazbene stilove te ubrzo otkriva jazz, koji mu daje mogućnost kreativnijeg i osobnijeg pogleda na glazbu. Nakon završene srednje glazbene škole, 1991. odlazi u Graz gdje upisuje Jazz akademiju. Diplomirao je 1997. u klasi prof. Haralda Neuwirtha, a privatne sate pohađao kod Johna Taylora, Hala Galpera, Billa Dobinsa i Barryja Harrisa. U Zagreb se vratio 1997. i ubrzo postigao velik ugled na hrvatskoj glazbenoj sceni. Tijekom tih godina svira s vlastitim Boilers Quartetom, s kojim prati velike jazz glazbenike, poput Bennyja Golsona, Kennyja Burrella, Roya Haynesa, Joséa Feliciano, te sa sastavom All Stars Band. Surađivao je i s Tamarom Obrovac i njezinim kvartetom. Krajem devedesetih osniva Matija Dedić trio, koji uz njega čine Žiga Golob, kontrabas, i Krunoslav Levačić, bubnjevi, a koji se posvetio izvedbi njegovih autorskih djela. Tijekom godina svirao je u gotovo svim zemljama Europe te u Sjedinjenim Državama i surađivao s velikanima jazz scene, kao što su Alvin Queen, Martin Drew, Ron Ringwood, Boško Petrović, Marc Murphy Band, Patrizia Conte, David Gazarov, Gianni Basso, Miles Griffith, Onder Fokan, Jean Louis Rassinfosse, Anca Parghel, Tomi Emanuel, Lenny White, Kendrick Scott, Jim Madison, Jeff Ballard, Vicente Archer, Buster Williams, Larry Grenadier, N.H.O. Pedersen, Ron McClure, Marek Patman, Salvatore Maiore i drugi. Matija Dedić piše i glazbu za televiziju i kazalište te surađuje s predstavnicima pop– i zabavne glazbe u Hrvatskoj. Dobitnik je brojnih domaćih i inozemnih nagrada i priznanja. Za album *Octopussy* dobio je nagradu Hrvatskog društva skladatelja i dva Porina. Godine 2002. nastupao je na Festivalu Montreux, uz još desetero finalista odabranih između više od 400 svjetskih pijanista. Najnoviji su albumi Matije Dedića *From the Beginning* (M. Dedić, Larry Grenadier, Jeff Ballard), *M. D. in N. Y. C.* (Dedić, Kendrick Scott, Vicente Arsher) te *Family* (s Jazz–orkestrom HRT–a).

**NVEDJELJA
10.
STUDEMOG
2013.**

Hotel Imperial

11.00 sati

Seadeta Midžić – biografija: str. 32

Nikša Gilgo – biografija: str. 32

Povijesna videoteka III

Voditelji: **Seadeta Midžić, Nikša Gilgo**

**PRALIZED-
BE 1964.
— 2012.**

ACEZANTEZ, Opatija, 1977.

ACEZANTEZ

Varijacije na studije Zsolta Kiralyja
(Acezantez)

1978.	<i>Suita pastorale</i> , za obou solo (Drago Golob)	1968.
	<i>Variazioni sensitivi</i> , za klavir (Fred Došek)	1969.
	<i>Musica breve</i> , za klarinet i klavir (Milenko Stefanović, Žika Jovanović)	1970.
1974.	<i>Shtytthe</i> (Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)	1974.
1975.	<i>Frequentiae</i> (Rajmund Likić, Zeqirja Ballata)	1975.
1979.	<i>Kembe qendrese</i> (Zbor RTV Zagreb, Vladimir Kranjčević)	1980.
	BARIĆ, Bojan <i>Offertorium scriptum</i> , za klavir (Fred Došek)	1977.
	BEĆIRI, Fahri <i>Duvački kvintet</i> (Beogradski duvački kvintet)	1967.
	BEGO–ŠIMUNIĆ, Anđelka <i>Uzmorje</i> , za violinu i violu (Ivan Novinc, Krešimir Ferenčina)	2006.
	BERDOVIĆ, Vladimir <i>Kanon</i> (Zbor RTV Beograd, Zlatan Vauda)	1977.
	BJELINSKI, Bruno <i>Šuma spava</i> , ciklus pjesama za sopran, klarinet, vibrafon, gudački kvartet i veliki bubanj (Grigor Vitez) (Dragoslava Nikolić, Komorni ansambl Beogradske filharmonije, Živojin Zdravković)	1964.
1974.	<i>Plavi čuperak</i> , za sopran, bariton, flautu i klavir (Nevenka Petković–Sobjeslavski, Tugomir Alaupović, Carmen Ladika–Fuchs, Ljerka Pleslić–Bjelinski)	1968.
1968.	<i>Scherzi di notte</i> (Beogradski duvački kvintet)	1969.

ALEKSINAČKI, Minta

Tri lirske
(Julijana Anastasijević,
Nada Kecman–Bogosavljević)

Tužbalice

(Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić)

Ubi me prejaka reč, za glas i dvije grupe udaraljki
(Eva Novšak Houška, Studio za tolkala
Ljubljana)

ARANĐELOVIĆ, Miroljub

Varijacije za klarinet i klavir
(Milenko Stefanović, Nada Kecman)

ATANACKOVIĆ, Slobodan

Alio modo, varijacije za violinu i klavir
(Dragutin Bogosavljević, Nada Bogosavljević)

AVRAMOVSKI, Risto

Psihofonija
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

Vezilka, ciklus za glas i gudače
(Emilija Avramovska, Komorni ansambl
RTV Skopje, Oldřich Pipek)

BABIĆ, Antonio

E1
(Elektronička glazba)

BABIĆ, Konstantin

*Šašava pesma – Letnja serenada –
Vrana i orao*
(Julijana Anastasijević,
Nada Kecman–Bogosavljević)

BALLATA, Zeqirja

Solo de concert pour piano
(Zeqirja Ballata)

Sinfonia vocalis

(Akademijski komorni zbor Collegium musicum FMU Beograd, Darinka Matić Marović)

Musica per tromba

(Neven Majdak, Simfonijski orkestar RTV Sarajevo, Julije Marić)

Sonata za rastanak

(Maja Dešpalj, Ljerka Pleslić–Bjelinski)

Bon voyage

(Zagrebačka filharmonija, Milan Horvat)

Sonatina za violinu i klavir

(Maja Dešpalj–Begović, Antun Kraljević)

BOBIĆ, Davor

Simfonietta

(Zagrebački solisti)

Primi me

(Trio Solenza: Davorka Horvat, Mario Čopor, Bruno Philipp)

BOMBARDELLI, Silvije

Pjesma za glas, recitatora i bubnjara

(Vladimir Ruždjak, Jelena Grujić, Marijan Kichl)

Na tri za tri, nekoliko asketskih valcera za mini

kapelu, za klarinet, klavir i bubnjeve (Pietro Cavaliere, Antun Kraljević)

Carillon, za glasovirski kvintet

(Katarina Krpan, Kvartet Rucner)

BORIĆ, Tena Ivana

Canto za mezzosopran i komorni ansambl

(Martina Gojčeta Silić, Cantus Ansambl, Berislav Šipuš)

BOŽIĆ, Darijan

Improvizacije, za šest orkestralnih grupa

(Slovenska filharmonija, Samo Hubad)

III. sonata in cool, za flautu, bas–klarinet i harfu

(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Collage sonore, za alt–klarinet i osam izvođača

(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Protestna pesem M. Ogn

(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Pop–art II, za gudački kvartet i magnetofon

(Zagrebački kvartet)

Pop–art III za gudački kvartet

(Zagrebački kvartet)

Bela krizantema, koncertantna drama za glumca,

dramski sopran, bariton i orkestar

(Radko Polič, Vanda Gerlovič, Samo Smerkolj, Simfonijski orkestar RTV Ljubljana)

Varijacije na Bachovo temo, za solo violinu

(Tomaž Lorenz)

Maximilian Robespierre, audio drama za

2 recitatora, zbor i udaraljke

(Komorni zbor RTV Ljubljana, Marko Munih)

BOŽIČEVIĆ, Ivan

Marittimo, za obou, klavir i gudače

(Silvana Milišić Šoša, Ivan Božičević, Splitski komorni orkestar, Saša Britvić)

Airborne, za bas klarinet i gudački kvartet

(Tadej Kenig, Cantus Ansambl, Berislav Šipuš)

Cascades classiques

(Zagrebački solisti)

Pebbles, za flautu, obou, kontrabas i klavir

(Acoustic Project: Dani Bošnjak, Branko Mihanović, Dubravko Palanović, Mario Čopor)

Canto de la ave rapiega

(Petra Kušan, Danijel Detoni)

BRADIĆ, Srećko

Kvartet

(Kvartet Rucner)

BRAJKOVIĆ, Massimo

Kontrasti, za harmoniku

(Vitalij A. Muntjan)

Divertimento

(Zagrebački puhački ansambl)

Mutationes extremae noctis

(Ansambl Cantus, Saša Britvić)

Preludij, za klarinet i tenor saksofon

(Solisti Ansambla Cantus)

Recitativo concertante, za fagot i harmoniku

(Riccardo Luque Perdomo, Vitalij Muntjan)

Il gabbiano del farro, za harmoniku solo

(Borut Zagoranski)

Duel trio, za flautu, kontrabas i klavir

(Acoustic Project: Dani Bošnjak, Dubravko Palanović, Mario Čopor)

Intrada marinaresca

(Elektronička glazba)

BRINDUS, Nicolae

K–N–Comment ‘97, za flautu i mgtf vrpceu

(Zagrebački puhački ansambl)

BRKANOVIĆ, Ivan

Snatrenja, kantata za bas, zbor i orkestar

(Franjo Petrušanec, Zbor RTV Zagreb, Zagrebačka filharmonija, Mladen Bašić)

Duhački kvintet

(Zagrebački duhački kvintet)

BRKANOVIĆ, Željko

Divertimento za gudački orkestar

(Komorni ansambl RTV Skopje, Oldřich Pipek)

Karijatide, za glas, mgtf vrpceu i komorni

orkestar

(Rahilka Burzevska, Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

Šest lekcija za djecu, za grupu instrumenata,

mgtf vrpceu i pantomimičara

(Acezantez)

Tonalna sonata

(Vladimir Krpan)

Zoov–cool, »ratni kvartet« za klarinet, violinu,

violončelo i glasovir

(Milko Pravdić, Volodja Balžalorsky, Andrej Petrač, Đorđe Stanetti)

Siciliana, za klavir i komorni gudački orkestar

(Katarina Krpan, Zagrebački solisti)

Harmony in Exist, za harmoniku

(Vitalij Muntjan)

Nimtyros

(Dani Bošnjak, Edin Karamazov)

Per quattro, za flautu, obou, kontrabas i klavir

(Acoustic Project: Dani Bošnjak, Branko Mihanović, Dubravko Palanović, Mario Čopor)

Cithara: Pjevaj hvale Magdaleno (posvećeno

Marku Ruždjaku), 5. stavak, za orgulje

(Elizabeta Zalović)

BRUČI, Rudolf

Poema za grad, za sopran, flautu, klarinet, trubu,

gudački kvartet i ksilofon

(Dragoslava Nikolić, Komorni ansambl Beogradske filharmonije, Živojin Zdravković)

Imaginationes

(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

Sonata za klavir

(Božidar Tumpej, Zagrebački simfoničari RTZ,

Toma Prošev)

Varijacije na madžarsku temu

(Marina Jašvili, Simfonijski orkestar i

Plesni orkestar RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

Plesne metamorfoze

(Ansambl Cantus, Saša Britvić)

BUKVIĆ, Dalibor

Afro–disiac, za basklarinet i klavir

(Ratko Vojtek, oba instrumenta)

Kyrie eleison, za orgulje, udaraljke i zbor

(Mario Penzar, Ivana Bilić, Zbor HRT,

Tonči Bilić)

Spatial – danse des apparitions
(Elektronička glazba)

Pur le concours, za klavir
(Kristian Keil)

BUŽLETA, Damir
Četiri minijature, za klarinet i harmoniku
(Danijel Martinović, Borut Zagoranski)

CAMPODONICO, Beatrice
Variazioni all’infinito
(Luisa Sello)

CASTILLA–ÁVILA, Augustin
El Sueño de Boabdil, za gitaru solo
(Žarko Ignjatović)

CIGLIČ, Zvonimir
Absurdi, za dva kvinteta
(Ansaml Slavko Osterc, Ivo Petrić)

CIPRA, Milo
V. gudački kvartet
(Zagrebački kvartet)

Aspalathos
(Simfonijski orkestar RTV Zagreb,
Josef Daniel)

Meditation sur Re, za violinu i klavir
(Josip Klima, Aci Bertoncelj)

Simetrije
(Zagrebački duhački kvintet)

Trio za obou, klarinet i fagot
(Zagrebački puhački trio)

ČOLIĆ, Dragutin
Gudački kvartet
(Zagrebački kvartet)

ČOP, Viktorija
Strip kvintet, za flautu, klarinet, obou, rog i fagot
(Lidija Ljubičić, Mihael Paar, Petra Labazan,
Miro Markuš, Vasko Lukas)

2009. *Tri slike*, za kvintet limenih puhača
(Brass ansambl Ad Gloriam)

2009. *Pulsations*
(Cantus Ansambl, Berislav Šipuš)

Makapaka
(Vladimir Mlinarić, Katarina Krpan)

2003. **ČUPERJANI, Laura Mjeda**
Simple Piano Music, za klavir četveroručno
(Domagoj Guščić, Azra Medić)

2004. **DEDIĆ, Srđan**
Ich vergesse Dich nicht
(Cantus Ansambl, Berislav Šipuš)

2009. **DEKLEVA–RADAKOVIĆ, Đeni**
Tri capriccia za flautu i glasovir
(Ljubiša Jovanović, Dejan Sinadinović)

1971. *Preludij D–E–A*, za harmoniku
(Borut Zagoranski)

Rapsodija »I«, za harmoniku solo
(Marija Vukoja)

1972. *I suoni dell vento*, za harmoniku solo
(Borut Zagoranski)

1974. *Rakatač*
(Simfonijski orkestar HRT, Mladen Tarbuk)

? **DE SANCTIS DE BENEDICTIS, Fabio**
Parafrasi, za kvartet klarineta
(Kvartet klarineta Jean Xavier Lefevre, Italija)

1976. **DESPIĆ, Dejan**
Pastorala, za obou solo
(Georg Draušnik)

1978. **DETONI, Dubravko**
Quatorze moments dodécaphoniques, za klavir
(Fred Došek)

1972. *Assonance*, za violončelo i klavir
(Marijan Jerbić, Dubravko Detoni)

2001. 2002. 2008. 2009. 2007. 2001. 2003. 2007. 2008. 2009. 1997. 1980. 1966. 1968.

Ivo Vuljević i Branimir Sakač

Skladatelj Boris Papandopulo s kćerkom Majom.

Opatija, 1983.

ACEZANTEZ (Veronika Durbešić, Fred Došek), Opatija, 1977.

Opatija, 1976.

Skladatelji Anđelko Klobučar, Adalbert Marković,
Željko Brkanović, Marko Ruždjak

Forte–Piano, Arpa, Crescendo, za klavir
četveroručno
(Dubravko Detoni, Fred Došek)

1969.

Tzigane
(Zagrebački solisti, Igor Gjadrov)

1975.

Monos V
(Zagrebački puhački trio)

1976.

Od do, za komorni ansambl
(Acezantez)

1976.

Hommage a Do–majeur
(Acezantez)

1977.

Assonance 3
(Acezantez)

1977.

Pjesme partizanke
(Zbor RTV Zagreb, Vladimir Kranjčević)

1977.

Deset početaka, za komorni ansambl
(Acezantez)

1978.

Geste
(Damir Gregurić)

1996.

Silber – Suite, za fagot i trubu
(Aleksandar Čolić, Petar Obradović)

1996.

**Parafraze na Devet prizora iz
Danijelova sna**, za multiinstrumentalista
(Ratko Vojtek)

1998.

22 per 2 in 2, za violinu i klavir
(Marin Maras, Renata Hil)

2009.

22 per 2 in 2, za sopran saksofon i klavir, obrada
Dragan Sremec
(Gordan Tudor, Ivan Batoš)

2012.

DEVČIĆ, Natko
Mikrosuita, za klavir
(Natko Devčić)

1966.

Structures transparentes, za harfu
(Pavla Uršić)

1966.

Columbia 68
(elektroakustička skladba)

1968.

... ma non troppo
(Zagrebački duhački kvintet)

1978.

Dva intermezza, za klavir
(Đorđe Stanetti)

1993.

DOMIJAN, Darko
Varijacije za klavir
(Ivana Novak)

1993.

DRAKULIĆ, Sanja
Glasovirski trio
(Bugarski glasovirski trio)

2001.

Cantus, za alt flautu, engleski rog, bas klarinet,
fagot, rog, violinu, violu, violončelo,
kontrabas i glasovir (Ansambl Cantus,
Berislav Šipuš)

2004.

Noli tangere, za orkestar harmonika
(Harmonikaški orkestar Stanko Mihovilić
OKUD–a »Istra«, Damir Bužleta)

2006.

Ne budite ljubav moju, za orgulje, udaraljke i
zbor (Mario Penzar, Ivana Bilić, Zbor HRT,
Tonči Bilić)

2008.

Sedmo nebo, za orgulje solo
(Elizabeta Zalović)

2009.

Tuga je tuga, za gudački orkestar
(Komorni studio Zagrebačke filharmonije,
umjetnički voditelj/koncert majstor:
Martin Draušnik)

2012.

DUMIČIĆ, Petar
Sonatina za klavir
(Petar Dumičić)
Pet etida, za klavir
(Petar Dumičić)

1968.

1968.

ĐUROVIĆ, Frano
Puhački kvintet
(Zagrebački duhački kvintet)
Elektronička kompozicija br. 1, za vrpcu

1999.

2000.

Mrtva priroda, za brass kvintet
(Varaždinski brass kvintet)

2001.

Gore srca (Sursum cordae), za dvije violine, violu i
fagot
(Zagrebački kvartet, Ricardo Luque)

2003.

Delta
(Zagrebačka filharmonija, Ivo Lipanović)
Četiri laka komada, za violinu i čembalo
(Goran Končar, Krešimir Has)
a 2, za violončelo i klavir
(Petra Kušan, Javor Bračić)
Ne baš uspavanka / Not Really a Lullaby
(Tamara Jurkić Sviben)
Nahvao 2
(Acoustic Project)
RPR49
(Elektronička glazba)
Malo sutra, za gudački kvartet
(Gudački kvartet Sebastian)
Kvartet za kraj radnog vremena
(New Sax Quartet)
Kling Klang Musik, za dva klavira i udaraljke
(Kvartet KLANG)

ERIĆ, Zoran
Koncert za orkestar i soliste
(Simfonijski orkestar RTB, Mladen Jagušt)

FAČINI, Tomislav
Magnificat za tri soprana i orkestar
(Monika Cerovčec, Ilijana Korać, Ana Lice,
Simfonijski puhački orkestar OS RH)

FERA, Marcello
Die geheimnisvolle Flöte, za flautu i
mikro–teatar
(Luisa Sello)

FRAJT, Ljudmila
Nocturno, za ženski zbor i komorni orkestar
(Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić)
Uspavanka, za glas i dječje igračke
(Milica Zečević)
Srebrezni zvuci, za gudački kvartet
(Zagrebački kvartet)

Perun
(Akademski komorni zbor Collegium musicum FMU
Beograd, Darinka Matić Marović)
Kres
(Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić)
FRIBEC, Krešimir
Četiri ditiramba, za harfu i klavir
(Pavla Uršič, Fred Došek)
Nocturno, za flautu, bas–klarinet,
vibrafon i gudače
(Komorni ansambl Beogradske filharmonije,
Živojin Zdravković)
Lirske skice, za klavir, obou, fagot, violinu i violu
(Komorni ansambl Marijana Lipovšeka)
Suglasja, za harfu i komorni ansambl
(Pavla Uršič, Ansambl Slavko Osterc,
Ivo Petrić)
IV. gudački kvartet sa sopranom solo
(Mirjana Bohanec, Zagrebački kvartet)
U tihu jesen, ciklus pjesama za sopran, flautu,
violu i harfu (stihovi: V. Kovačić)
(Milica Osipov, Carmen Ladika–Fuchs,
Daniel Thune, Marija Bujanj–Mlinar)
Muzika za violu, dvije violine i violončelo
(V. gudački kvartet)
(Zagrebački kvartet)
Muzika za imaginarni balet
(Grupa MBZ 66, Igor Gjadrov)
Momenti za obou, harfu i gudače
(Franjo Bregar, Pavla Uršič, Ansambl Slavko
Osterc, Ivo Petrić)
Makedonija
(Acezantez)
Koncert za violu
(Daniel Thune, Simfonijski orkestar
RTV Sarajevo, Julije Marić)
GABRIJELČIĆ, Marijan
Tolminci
(Slovenska filharmonija, Anton Nanut)

GAČEVIĆ, Senad
DO – (MI – NI) – SCENCIJE,
nepretenciozni komadi za flautu i
električnu gitaru
(Dani Bošnjak, Edin Karamazov)

GAGIĆ, Bogdan
II. sonata
(Bogdan Gagić)
III. sonata
(Fred Došek)
V. sonata
(Jurica Murai)
Kontrapunkt
(Zagrebački puhački trio)
Ciriška zvona
(Rahilka Burzevska, Fred Došek)
Koncert za klavir (za lijevu ruku) i orkestar
(Ksenija Kos, Zagrebačka filharmonija,
Milan Horvat)

GJENADER, Dragoje
Koncert za klarinet
(Rajmund Likić, Simfonijski orkestar RTV Priština,
Aleksandar Lekovski)

GLAVURTIĆ, Ruder
Vrata vremena, trio za obou, klarinet i fagot
(Petra Labazan, Mihael Paar, Vasko Lukas)

GLOJNARIĆ, Silvio
Forelock, za gudački kvartet
(Gudački kvartet Sebastian)

GOLABOVSKI, Sotir
Ekscentrične strukture
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)
Mikro i makro prostori
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)
Prostor I, za flautu i komorni ansambl
(Kiro Božinovski, Ansambl Sv. Sofija,
Toma Prošev)

Prostor 2
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)
Prostor IV
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)
Prostor V
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)
Kompozicija br. I za klavir
(Jasminka Čakar–Georgieva)
Polinom X, za rog i klavir
(Mihajlo Dokuzov, Marija Dokuzova)

GOLEMOVIĆ, Dimitrije
Zlatibore
(Zbor RTV Beograd, Zlatan Vauda)

GOLOB, Jani
Nokturno, za komorni ansambl
(Komorni orkestar RTV Ljubljana,
Uroš Lajovic)
Preludij za četiri saksofona
(Zagrebački kvartet saksofona)

GOSTUŠKI, Dragutin
Concerto accelerato, za violinu i orkestar
(Dejan Bravničar, Beogradski komorni ansambl,
Mladen Jagušt)

GREGORC, Janez
Koncert za klarinet i gudački kvintet
(Tadej Kenig, Cantus Ansambl, Berislav Šipuš)

GREIG, Alastair
... find me colours
(Ansambl Cantus, Mladen Tarbuk)

GRKOVIĆ, Branko
Kontemplacije o smrti antičkog pjesnika,
za flautu, klarinet, violončelo i klavir
(Miodrag Azanjac, Ernest Ačkun, Janko Ristić,
Nada Vujičić)

GRŽINIĆ, Vjekoslav

Divertimento, za rog i komorni ansambl
(Jože Falout, Ansambl Slavko Osterc,
Ivo Petrić)

Introduzione – Preludio motorico, za klavir
(Fred Došek)

HERCIGONJA, Nikola

Četiri meštra, ciklus pjesama za glas i klavir
(Angelina Gjadrov, Fred Došek)

HOFMAN, Srđan

Varijacije, za flautu, violinu i klavir
(Tinka Muradori, Josip Klima, Fred Došek)

*Hexagoni – pastoral*a za violinu
(Dragutin Bogosavljević, Nada Bogosavljević)

Farsa
(Akademijski trio Beograd)

HORVAT, Ana

Misija 6
(Elektronička glazba)

Sax And The Machine za alt saksofon i Kymu
(Gordan Tudor i elektronika)

There is...
(Elektronička glazba)

HORVAT, Stanko

Dialogue za Martenotove valove
(Janka Šanjek–Šipuš)

Proslov – Zapis o očima
(Zbor RTV Zagreb, Vladimir Kranjčević)

Malinconia, za engleski rog i basklarinet
(Mladen Požgaj, Ratko Vojtek)

Concertino, za glasovir i puhače
(Žanina Carić, Simfonijski puhački orkestar HV,
Mladen Tarbuk)

In modo rustico, za basklarinet i klavir
(Ratko Vojtek, Damir Gregurić)

Allegro giocoso, za flautu i trubu
(Darija Zokić, Marin Zokić)

HRISTIĆ, Zoran

Naslovi, za vokalni ansambl i orkestar
(Slovenska filharmonija i vokalni ansambl,
Samo Hubad)

4 za E
(Komorni ansambl Marijana Lipovšeka)

IVANOVSKI, Blagoja

Samuilova epopeja (2. stavak)
(Simfonijski orkestar RTV Zagreb,
Igor Kuljerić)

IVIČEVIĆ, Mirela

Waiting, trio za obou, klarinet i fagot
(Petra Labazan, Mihael Paar, Vasko Lukas)

Flux, za klarinet i marimbu
(Marija Pavlović, Vedran Vojnić)

Unity na odmoru, za klarinet in B i gudački
orkestar
(Željko Milić, Splitski komorni orkestar,
Saša Britvić)

DD – Dominosa Doubletime
(Dani Bošnjak, Edin Karamazov)

Red, White And
(Elektronička glazba)

JELASKA, Olja

Amfore
(Martina Gojčeta, Ensemble für neue Musik,
Graz)

Na morskome dnu, za flautu i kvartet udaraljki
(Ana Domančić Krstulović, Akademijski
udaraljkaški ansambl, Mladen Tarbuk)

A Ring of Smoke, za multiinstrumentalista
(Ratko Vojtek)

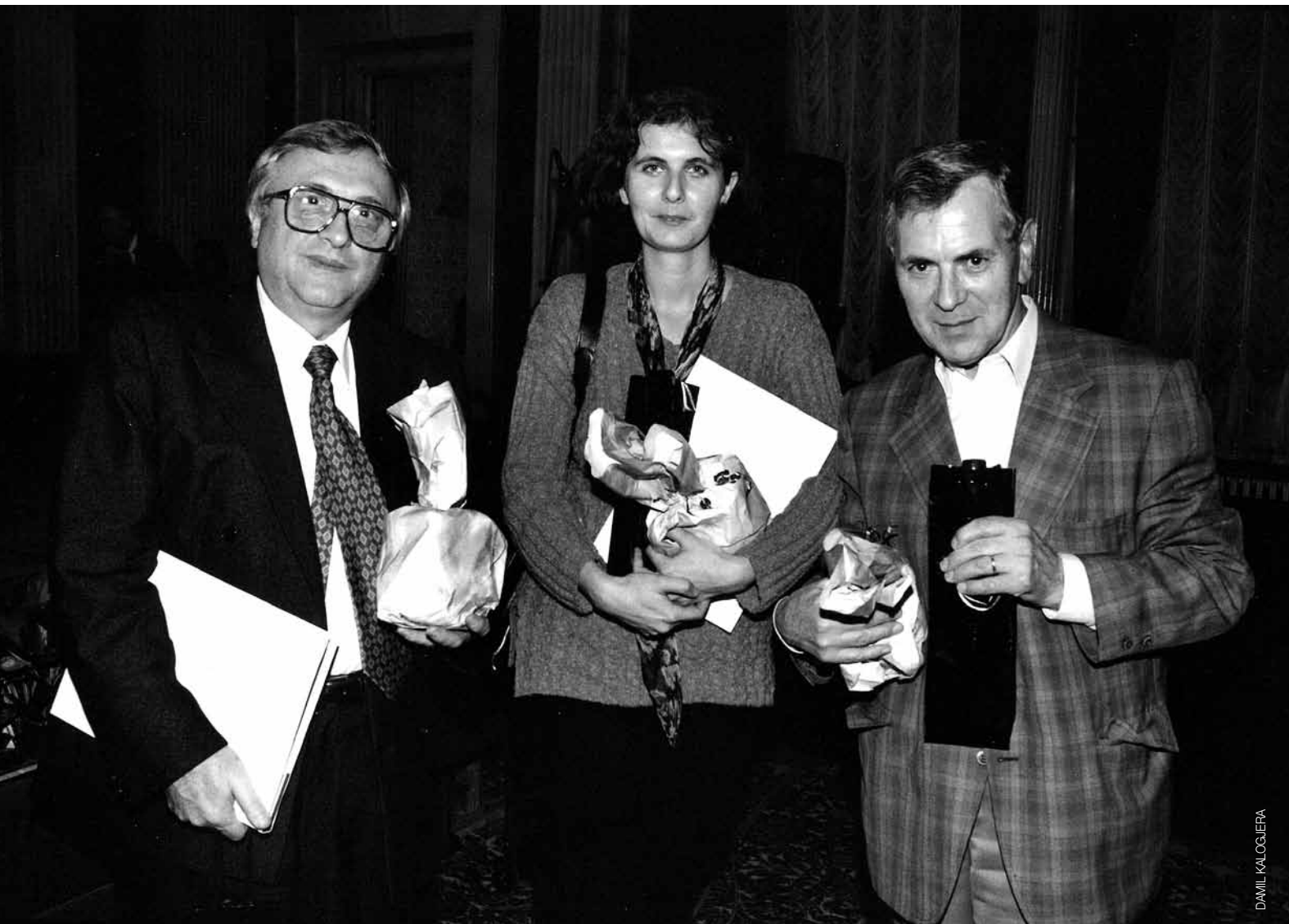
Duo, za flautu, vibrafon i triagl
(Ana Domančić Krstulović, Igor Lešnik)

Giardino, za violinu, klarinet i glasovir
(Lidija Radionova, Marija Pavlović,
Rostislav Jovčev)

Tamariska, za flautu i gudački kvartet
(Ana Domančić, Gudački kvartet Rucner)

Skladatelj Branimir Sakač i slovenski filozof Taras Kermauner

Skladatelji Željko Brkanović, Olja Jelaska, Josip Magdić

DAMILO KALOŠIĆ

Opatija, 1983.

Opatija, 1978.

Skladatelj i dirigent Mladen Tarbuk i Simfonijski puhački orkestar HV, Opatija, 1997.

DAMIL KALOGLJEVA

Skladatelj Anđelko Klobučar, udaraljšaš Igor Lešnik te multiinstrumentalist Ratko Vojtek, Opatija, 1997.

Cvijet šaronski

(Trio Solenza: Davorka Horvat, Mario Čopor, Bruno Philipp)

JEVTIĆ, Ivan

Koncert za trubu i orkestar

(Anton Grčar, Simfonijski orkestar RTV Beograd, Mladen Jagušt)

JEŽ, Jakob

Asonance, za obou, harfu i klavir

(Drago Golob, Pavla Uršič, Aci Bertoncelj)

Odsevi Hajamovih stihov, za glas i sedam instrumenata

(Olga Jež, Grupa MBZ 66, Igor Gjadrov)

Vzgibi, za violinu solo

(Tomaž Lorenz)

Varijacije, za puhački trio

(Ljubljanski pihalni trio)

Nomos

(Ansaml Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Pogled narave

(Ansaml Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Strune se milo glasite, za komorni ansaml

(Komorni orkestar RTV Ljubljana, Uroš Lajovic)

JOSIPOVIĆ, Ivo

Varijacije, za klavir

(Antun Kraljević)

JOVIĆ, Miljana

II. simfonija

(Makedonska filharmonija,

Fimčo Muratovski)

JURANIĆ, Zoran

Plaidoyer pour Caliban

(Zagrebački duo kontrabasista)

Tri kardiološke dijagnoze, za klavir četveroručno

(Domagoj Guščić, Azra Medić)

JUVANEĆ, Ferdo

Štiri pesmi, za alt i gudački kvartet

(Eva Novšak, Zagrebački kvartet)

Pet invencij, za violu i flautu

(Srećko Zalokar, Boris Čampa)

Svita za flautu, violu i violončelo

(Tinka Muradori, Daniel Thune, Josip Stojanović)

KALČIĆ, Josip

Priziv, za zbor i komorni ansaml

(Zbor RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

Simfonijska slika 72

(Simfonijski orkestar RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

Muzika 73

(Simfonijski orkestar RTV Beograd, Mladen Jagušt)

Koncertantna muzika, za violinu, klavir i gudače

(Ansaml beogradskih muzičara, Aleksandar Pavlović, Olga Jovanović, Mladen Jagušt)

Trio

(Akademski trio Beograd)

Impulsion, za flautu, basklarinet, udaraljke i klavir

(Tahir Kulenović, Vasil Gelev, Olga Jovanović, Slobodan Miličević)

KAMBASKOVIĆ, Rastislav

Duvački kvintet

(Beogradski duvački kvintet)

Offrande

(Simfonijski orkestar RTV Beograd, Mladen Jagušt)

Poema lesta

(Simfonijski orkestar RTV Ljubljana, Samo Hubad) ?

Gospi

(Zbor RTV Beograd, Zlatan Vauda)

KANTUŠER, Božidar

Coexistence No. 1, za udaraljke i komorni ansambl (Boris Šurbek, Komorni orkestar RTV Ljubljana, Uroš Lajovic)

1977.

KAPLAN, Josip

Divertimento, za duhače (Grupa MBZ 66)

1968.

Istarske impresije

(Zagrebački kvartet)

1973.

Concertino za klavir i gudače

(Nina Kovačić, Riječki komorni orkestar, David Stefanutti)

1992.

KARAČA, Igor

Burning Chrome

(Elektronička glazba)

2009.

KELEMEN, Milko

Varia melodia

(Zagrebački kvartet)

1973.

Abecedarium

(Simfonijski orkestar RTV Zagreb, Josef Daniel)

1974.

Rontondo

(Zagrebački puhački trio)

1977.

Floreal II

(Zagrebački simfoničari RTZ, Igor Kuljerić)

1978.

Mageia

(Zagrebačka filharmonija, Milan Horvat)

1979.

Deset basni, za klavir

(Fred Došek)

1997.

Fantastične životinje, za klavir

(Fred Došek)

1997.

Sonata za violinu i klavir

(Goran Končar, Ida Gamulin)

1998.

KEMPF, Davorin

Muzika za gudače

(Zagrebački solisti, dirigent Igor Gjadrov)

1975.

Renesansna muzika

(Zbor RTV Zagreb, Vladimir Kranjčević)

1980.

Farbenkreis, tape–skladba (realizacija Folkmar Hein)

1998.

KEZIĆ, Aldo

Trio, za tri klarineta

(Milko Pravdić, Luko Stanović, Danijel Martinović)

1996.

Bistrica, za mezzosopran i klavir

(Vlasta Ratković, Damir Gregurić)

1997.

Pod krovovima Završja, za basklarinet i klavir

(Ratko Vojtek, Damir Gregurić)

1998.

Vola Angele, za mezzosopran i orgulje

(Martina Gojčeta, Gorana Vidnjević)

1999.

Žrtve i mučenici, za glas i klavir

(Antonija Boroša, Mario Čopor)

2000.

Mater Croatorum, za sopran i glasovir

(Sofija Ahmed, Damir Gregurić)

2001.

Hela, rondo za dvije flaute i gitaru

(Ana Domančić, Ana Benić, István Römer)

2002.

KIRALY, Ernő

Vocaliza

(Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić)

1970.

Refleksija VI, za sopran i komorni orkestar

(Vera Polak–Kovač, Novosadski komorni orkestar, Marijan Fajdiga)

1971.

Toccata pentatonica

(Fred Došek)

1972.

Refleksija 7–T, za govorni pjev, citrafon i magnetofon

(Katalin Ladik, Ernő Kiraly), mgtf

1974.

Refrenek

(Akademski komorni zbor Collegium musicum, Darinka Matić Marović)

1974.

Diminuzione

(Acezantez)

1975.

Spirala

(Acezantez)

1976.

KIRALY, Ernő – RADAK, Xenia

Acezantez

(Acezantez)

1978.

KIŠ, Ivana

Boombrass, 7 minijatura za brass kvintet

(Varaždinski brass kvintet)

2001.

KLOBUČAR, Anđelko

Muzika za deset instrumenata

(Komorni ansambl Beogradske filharmonije, Živojin Zdravković)

Tri skice

(Fred Došek)

Muzika za komorni sastav

(Grupa MBZ 66)

ZAQ–66

(Zagrebački duhački kvintet)

ZaDanijelaiprijatelje

(Acezantez)

3 za 3

(Zagrebački puhački trio)

Skice

(Janko Kichl, Marijan Kichl)

Glazba za klarinetu, violinu, violončelo i klavir

(Milko Pravdić, Volodja Balžalorsky, Andrej Petrač, Đorđe Stanetti)

Lice osame (I. Golub), za bariton i klavir

(Marijan Jurišić, Darko Domitrović)

Tri preludija, za harfu

(Branka Janjanin–Magdalenić)

Tri stavka, za sekstet limenih puhača

(Brass ansambl Ad gloriam)

Mozaik

(Zagrebački kvartet saksofona)

Tri stavka za flautu i gudački kvartet

(Ana Domančić, Gudački kvartet Rucner)

Solo za Tonija, za rog

(Toni Kursar)

Ave maris stella, za orgulje, udaraljke i zbor

(Mario Penzar, Ivana Bilić, Zbor HRT, Tonči Bilić)

2008.

Sonata za violončelo i klavir

(Petra Kušan, Danijel Detoni)

2009.

Preludij za dvije flaute i klavir

(Laura Vidović, Iva Brkić, Dora Iveković)

2012.

KNEŠAUREK, Ante

I. gudački kvartet

(Gudački kvartet Rucner)

2002.

I. suita za čembalo

(Linda Mravunac Fabijanić)

2005.

Quam pulchra es, za orgulje, udaraljke i zbor

(Mario Penzar, Ivana Bilić, Zbor HRT, Tonči Bilić)

2008.

Litanija i aklamacija, za orgulje i violončelo

(Elizabeta Zalović, Neva Begović)

2009.

KNEŠAUREK, Ante – SELETKOVIĆ, Krešimir

Interview

(Elektronička glazba)

2010.

KOCI, Akil Mark

Pa titull

(Zbor RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

1971.

Filigranet

(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

1972.

Filigranet 3

(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

1973.

Ab aeterno

(Simfonijski orkestar RTV Ljubljana, Samo Hubad)

1973.

Pentalfa

(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

1974.

Sirigmofonija

(Zagrebački simfoničari RTZ, Igor Kuljerić)

1975.

Dono–trio

(Akademski trio Beograd)

1976.

Zagrabiensis trio
(Zagrebački puhački trio)

Marginalije II
(Simfonijski orkestar RTV Sarajevo, Julije Marić)

Pentalfa
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

Hello, My Little Rock, za gitaru solo
(Genc Qivlaku)

Reflekset, za violinu
(Đana Kahriman)

KOMADINA, Vojin
Mikrokantate, za glas i klavir
(Milica Osipov, Vojin Komadina)

Sonata za klavir
(Vojin Komadina)

Epeisodios, 2. gudački kvartet
(Zagrebački kvartet)

Refrain, za violinu solo
(Miroslava Pašić)

Kolaž, za sopran, bariton, violinu, klavir i udaraljke
(Milica Osipov, Milivoj Bačanović, Miroslava Pašić, Milica Šnajder, Božidar Nikolić)

Simfonija
(Simfonijski orkestar RTV Sarajevo, Teodor Romanić)

Gange, za klavir
(Milica Šnajder)

Sekvence, za klavir
(Milica Šnajder)

Refrain II, za violončelo solo
(Josip Stojanović)

Glose
(Ansambl Momus, Vojin Komadina)

Smrt majke Jugovića
(Ansambl Momus, Vojin Komadina)

Sonata da chiesa
(Miroslava Pašić, Milica Šnajder)

1976. **Minijature**
(Rajmund Likić, Vojin Komadina)

1978. **Kassandra**
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

1978. **Nocturno**
(Simfonijski orkestar RTV Sarajevo, Julije Marić)

2007. **Refrain IV**
(Vladimir Krpan)

2009. **Sonata** za klavir
(Milica Šnajder–Huterer)

1967. **II. koncert** za klavir i gudače
(Vladimir Krpan, Simfonijski orkestar RTV Sarajevo, Julije Marić)

1968. **Koncert** za flautu i gudače
(Nikola Atanasov, Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

1968. **KOSTIĆ, Dušan**
Concerto antifonale
(Simfonijski orkestar RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

1970. **KRSTIČEVIĆ, Mirko**
U srcu Narnije, za glasovir, vibrafon, zvončice i gudače
(Ivan Božičević, Darko Grappone, Oliver Mandić, Splitski komorni orkestar, Saša Britvić)

1971. **KULENOVIĆ, Vuk**
Strofe
(Nada Kecman–Bogosavljević)

1971. **»... in mezzo al brivido astrale«**
(Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić)

1971. **KULJERIĆ, Igor**
Ciklus, za zbor i ansambl
(Zbor RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

1973. **Figurazioni con tromba**
(Stanko Selak, Zagrebačka filharmonija, Mladen Bašić)

1975.

1976.

1977.

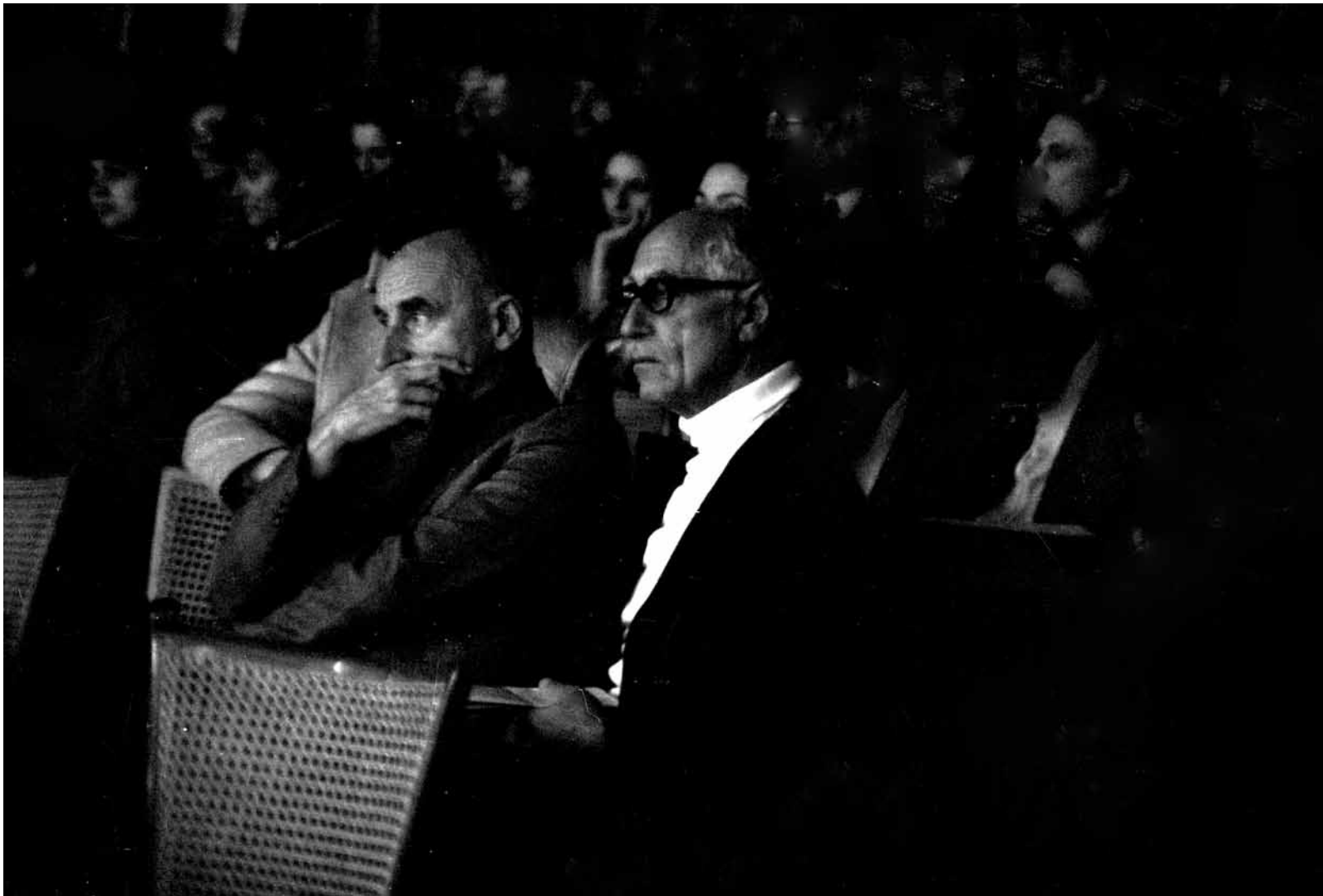
1980.

2006.

1977.

1979.

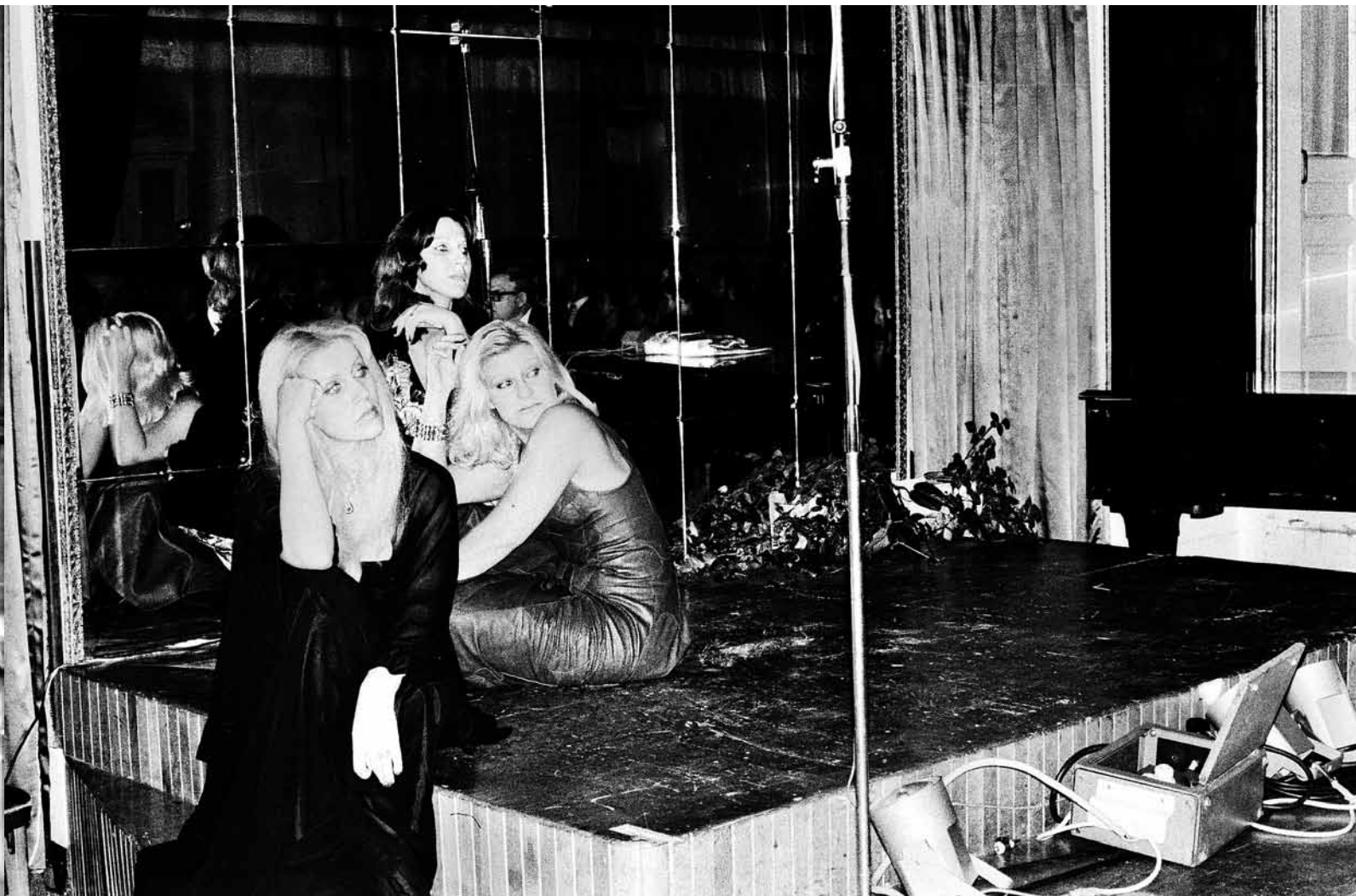
1971.

Skladatelji Boris Papandopulo i Bruno Bjelinski

Pijanist Damir Gregurić

Opatija 1977.

Opatija, 1976.

Skladatelj Boris Papandopulo, Opatija 1976.

Opatija, 1983.

Crn-bel
(Zbor RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

Sustained Sound
(Zagrebački solisti, Igor Gjadrov)

Les echos II, za simfonijski i jazz orkestar
(Simfonijski i Plesni orkestar RTV Zagreb,
Igor Kuljerić i Miljenko Prohaska)

Duetto
(Stanko Mlinar, Marija Mlinar)

Chopin op. 17 No. 4, za vibrafon i flautu
(Ana Domančić, Ivana Bilić)

Dvije pjesme za sopran i klavir: Bol je moja...
(Katarina Zrinska),

Cvitja razmišljenje i žalosno protuženje
(Fran Krsto Frankopan)
(Antonija Boroša, Mario Čopor)

Nerodoj dragoj, za muški glas i instrumentalni
ansambl
(Josip Lešaja, Ansambl Cantus, Saša Britvić)

KUNC, Božidar – KABILJO, Alfi

Mlado lišće, sedam kompozicija za glasovir
iz dječjega života, op. 20, u obradi za gudače
(Zagrebački solisti)

KUZMANOVIĆ, Milorad

Skice iz Homolja
(Zagrebački simfoničari RTZ, Igor Kuljerić)

LACAGNINA, Oliviero

Three Popular Songs
(Kvartet klarineta Jean Xavier Lefevre,
Italija)

LAJOVIC, Aleksander

Sonata breve, za violončelo i klavir
(Josip Stojanović, Fred Došek)

LANG, Ivana

Kvintna etida
(Fred Došek)

Ples sablasti, za violončelo i klavir
(Josip Stojanović, Fred Došek)

LAZARIN, Branko

7 preludija za orgulje
(Elizabeta Zalović)

LAZAROV PASHU, Miodrag

Samoglasnici
(Zbor RTV Beograd, Zlatan Vauda)

LEBIĆ, Lojze

Napisi, za flautu, klarinet, violončelo, trubu,
trombon, harfu i udaraljke
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Impromptu I

(Igor Dekleva)

Impromptu II

(Igor Dekleva)

Kons (a)

(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Tangram, za komorni orkestar
(Komorni orkestar RTV Ljubljana,
Uroš Lajovic)

Kvartet za tolkala

(Studio za tolkala Ljubljana, umjetničko
vodstvo Boris Šurbek)

LEGIN, Danijel

A Day in October, za 2 klavira i udaraljke
(Kvartet KLANG)

LESKOVIC, Bogo

Dva gamelanska plesa
(Vladimir Mlinarić, Katarina Krpan)

LEŠNIK, Igor

Chamade Suite, za četiri mala bubnja
Akademska udaraljkaški ansambl

LIPOVŠEK, Marijan

Verzi, ciklus pjesama za glas i klavir
(Mitja Gregorač, Marijan Lipovšek)

LOGAR, Mihovil

Trio a klavir, violinu i violončelo
(Beogradski trio)

Partita concertante, za duhački kvintet i gudače
(Beogradski komorni ansambl,
Pavle Dešpalj)

Mermer i zvuci

(Simfonijski orkestar RTV Zagreb,
Igor Kuljerić)

Spostamenti classicheggianti

(Komorni ansambl RTV Skopje,
Oldřich Pipek)

Tri pjesme Ady Endre, za duboki glas i klavir
(Lazar Ivkov, Nada Kecman)

LONČARIĆ, Zdravko

Intermezzo, za tri klarineta
(Milko Pravdić, Luko Stanović,
Danijel Martinović)

Dodir, za flautu i tubu
(Renata Penezić, Krunoslav Babić)

LOVEC, Vladimir

Dve skladbi, za gudački kvartet
(Zagrebački kvartet)

LUDVIG–PEČAR, Nada

Sappho

(Ansambl Momus, Josip Magdić)

MAGDIĆ, Josip

Apeiron, za harfu i komorni ansambl
(Pavla Uršić, Ansambl Slavko Osterc,
Ivo Petrić)

Riflessioni, za klavir i komorni ansambl
(Aci Bertoncelj, Ansambl Slavko Osterc,
Ivo Petrić)

Concertino, za rog i instrumentalni ansambl
(Jože Falout, Ansambl Slavko Osterc,
Ivo Petrić)

Zvučni aspekti, za klavir 4–ručno
(Igor Dekleva, Fred Došek)

Cosmogonie, za klarinet i ansambl
(Miha Gunzek, Ansambl Slavko Osterc,
Ivo Petrić)

Synthesis, za flautu i komorni ansambl
(Feđa Rupel, Ansambl Slavko Osterc,
Ivo Petrić)

Hommage a I. S.

(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

Erebos

(Ansambl Momus, Josip Magdić)

Dhyana

(Ansambl Momus, Josip Magdić)

Imagines, kasacija za violinu, klarinet i udaraljke
(Miroslava Pašić, Rajmund Likić,
Božidar Nikolić)

Ad meditandum, za glas i grupu instrumenata
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

U planini mrkoj, kantata za sopran i orkestar
(Milica Buljubašić, Simfonijski orkestar
RTV Sarajevo, Julije Marić)

Mantra, za klarinet, klavir i synthesizer
(Rajmund Likić, Izolda Ambrožić,
Josip Magdić)

Oda mira, za bas solo, orkestar, mgtf vrpce i
dijaprojektor
(Miroslav Čangalović, Simfonijski orkestar
RTV Sarajevo, Julije Marić)

Mir je nedjeljiv!
(Masmantra, Branka Kurpjel–Danon,
Rajmund Likić, Izolda Ambrožić,
Josip Magdić)

Kanonske formule
(Zagrebački duhački kvintet)

Rings

(Masmantra)

Opcije, za harmoniku
(Vitalij A. Muntjan)

Transludium, za basklarinet i klavir
(Ratko Vojtek, Damir Gregurić)

Chattiness, za vrpce

Cantus Ogulini Magae

(Ansambl Cantus, Saša Britvić)

Otče naš – glagoljski, za orgulje, udaraljke
i zbor
(Mario Penzar, Ivana Bilić, Zbor HRT,
Tonči Bilić)

Pastoralne varijacije

(Zagrebački solisti)

Droplets...

(Elektronička glazba)

Propterea accipite, poslanica za sopran, klarinet i
glasovir
(Trio Solenza: Davorka Horvat, Bruno Philipp,
Mario Čopor)

Supernumerary

(Elektronička glazba)

...RTNOC... RTMECH

(Elektronička glazba)

MAJUREC–ZANATA, Sanda

Sonata za violinu
(Marija Čepulić)

Velika kvarta, za flautu, obou, klarinet i fagot
(Solisti Ansambla Cantus)

Solos

(Dani Bošnjak, Edin Karamazov)

Pe’ moti za finit pismu, za gudački kvartet
(Gudački kvartet Sebastian)

MAJUREC–ZANATA, Sanda – ZANATA, Roberto

Cablogramma, za violončelo i vrpce
(Snježana Rucner)

MAKSIMOVIĆ, Rajko

Partita concertante, za violinu i gudače
(Ivan Kuzmić, Gudački orkestar,
Igor Gjardov)

Eppur si muove

(Simfonijski orkestar RTV Ljubljana,
Samo Hubad)

Tri madrigala

(Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić)

MALEC, Ivo

Četiri minijature za Lewisa Carrolla

(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

MAROHNIĆ, Luka

Symphonia brevis

(Simfonijski puhački orkestar OSRH)

MARKOVIĆ, Adalbert

Moment musical, za duhački kvintet
(Beogradski duvački kvintet)

Ostinati, muzika za dvije grupe
(Grupa MBZ 66, Igor Gjardrov)

Studija, za klarinet i gudače
(Giovanni Cavallin, Gudački orkestar
RTV Zagreb, Igor Gjardrov)

Jezero u Zelengori

(Dunja Vejzović, Zagrebački simfoničari RTZ,
Igor Kuljerić)

Ugođaji

(Zagrebački duhački kvintet)

Snijeg na Mirogoju

(Vladimir Ruždjak, Zagrebački simfoničari RTZ,
Vladimir Kranjčević)

Doček večeri (D. Ivančan), ciklus pjesama za
mezzosopran i klavir
(Rahilka Burzevska, Darko Domitrović)

Golden Rocks in the Moonlight, za harmoniku
(Vitalij A. Muntjan)

L’humeur, za orgulje
(Gorana Vidnjević)

Pet minijatura, za violinu i gitaru
(Laura Vadjon, István Römer)
Concert Piece za gitaru, gudače i udaraljke
(István Römer, Simfonijski orkestar HRT,
Mladen Tarbuk)

MATAČIĆ, Lovro
Balada konfrontacija
(Aci Bertonceľ, Andrej Jarc, Simfonijski
orkestar RTV Ljubljana, Lovro Matačić)

MATIČIĆ, Janez
Oscilacija

MERKU, Pavle
Invocazione, za harfu, klavir i metalofone
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)
Divertimento II (Pet ljudskih pesmi iz Beneške
Slovenije)
(Mitja Gregorač, Ansambl Slavko Osterc,
Ivo Petrić)
PUP 1967, za harfu solo
(Pavla Uršič)
Koncert za violinu i orkestar
(Josip Klima, Simfonijski orkestar
RTV Ljubljana, Samo Hubad)
Epistola a Lojze Lebič
(Aci Bertonceľ)
Qui od altrove
(Zagrebački kvartet)
Nokturno
(Akademski komorni zbor Collegium musicum,
Darinka Matić Marović)
Invenzione per trio dance
(Zagrebački duhački trio)

MIHAJLOVIĆ, Milan
Lamentoso
(Trio Žikić)

MIHELČIĆ, Pavle
2003. *Bridge*
(Beogradski komorni ansambl,
Mladen Jagušt) 1970.
2009. *Koncert* za rog i orkestar
(Jože Falout, Slovenska filharmonija,
Anton Nanut) 1978.

MILANKOVIĆ, Vera
1979. *Koncert* za klavir i orkestar
(Nada Kecman, Simfonijski orkestar RTV Beograd,
Mladen Jagušt) 1980.

MILETIĆ, Miroslav
Proporcije
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1964.
1966. *Trio*, za klavir, violinu i violončelo
(Marijan Lipovšek, Ali Dermelj, Vlado Požar) 1966.

Dramska muzika
(Zagrebačka filharmonija, Mladen Bašić) 1972.
1967. *8 minuta za Henrya*
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1973.
1967. *Dubrovački mozaik*
(Zagrebački solisti, Igor Gjadrov) 1975.

Kajkaviana
(Acezantez) 1975.
Koncert za klarinet
(Pietro Cavalliere, Simfonijski orkestar
RTV Beograd, Mladen Jagušt) 1980.
1973. *Karolina varijacije*, za harfu
(Branka Janjanin–Magdalenić) 1996.

MILOŠEVIĆ, Vlado
1974. *Tri pjesme*, za glas i klavir
(Eva Novšak, Marijan Lipovšek) 1966.
1978. *Kameni spavač*, ciklus pjesama za recitatora
i gudački kvartet 1968.
Stihovi
1979. (Ansambl Momus, Josip Magdić) 1973.

Muzikolog Krešimir Kovačević (za govornicom)

Dirigent Lovro pl. Matačić, Opatija, 1979.

MILOTTI, Nello

Fantazija za klarinet i glasovir
(Igor Bertoša, Đeni Dekleva–Radaković)

MOSUSOVA, Nadežda

Fantazija, za klarinet i klavirski kvintet
(Giovanni Cavallin, Fred Došek,
Kvartet Pro arte)

Introdukcija i Largo, za gudače
(Beogradski komorni ansambl,
Mladen Jagušt)

NAČINOVIĆ, Daniel – OBROVAC, Tamara

Tanac od mrtvih, glazbeno–scenska fantazija
(Ansambl INK Pula, Transhistria Ensemble,
Plesni studio Liberdance)

NANETTI, Alberto

Miraggio, za trubu i klavir
(Stjepan Filipić, Danijela Petrić)

NIKOLOVSKI, Mihajlo

Balada, za violončelo i klavir
(Duška Taseska, Jasminka Čakar–Georgieva)

Variacii

(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

NIKOLOVSKI, Vlastimir

Folklorna sonata
(Fred Došek)

Koncertantni arii

(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

Svršuvačka II

(Zbor RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

Koncert za klavir i orkestar

(Vladimir Krpan, Makedonska filharmonija,
Fimčo Muratovski)

Teškoto, za tapan i zbor

(Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić)

NOVAČEVSKI, Tode

Klavirski kvintet, mgtf

NJEŽIĆ, Vjekoslav

Solo za violu
(Saša Milošev, Slovenija)

Strofe Vesne K.

(Zagrebački puhački ansambl)

Pljačka banke

(Elektronička glazba)

Tik tak

(Elektronička glazba)

NJIRIĆ, Nikša

Istarski aforizmi

(Fred Došek)

Nad zemljom sjena, tri pjesme za bariton,
flautu, violu, klavir i udaraljke (tekst S. Jakševac)

(Tugomir Alaupović, Miodrag Azanjac,
Bora Ilić, Fred Došek, Slobodan Miličević)

Istarske varijacije, za komorni sastav
(Komorni ansambl Marijana Lipovšeka)

Mostovi, za klavir 4–ručno
(Alenka i Igor Dekleva)

Pet bagatela, za violu i klavir
(Daniel Thune, Fred Došek)

Mikrostavci, za violu i klavir
(Daniel Thune, Latica Rennich)

Studije, za klarinet, rog i gudački kvartet
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

In memoriam pictoris

(Zagrebački duhački kvintet)

Tri minijature, za violončelo i udaraljke
(Janko Kichl, Marijan Kichl)

Ljubovanke, ciklus za mezzosopran i gudački
kvartet

(Rahilka Burzevska, Kvartet Pro arte)

Omaggio a Scarlatti, tri sonate za klavir

(Ivana Novak)

Pet stavaka za violinu i glasovir
(Marija Čepulić, Damir Gregurić)

Omaggio a Quarta
(Cantus Ansambl, Berislav Šipuš)

DEA, ADÉ!
(Zagrebački solisti)

Minutne skice, za klavir četveroručno
(Domagoj Guščić, Azra Medić)

OBRADOVIĆ, Aleksandar
Elektronska tokata i fuga
Mikrosimfonija
(Simfonijski orkestar RTV Ljubljana, Samo Hubad)

Buktinje
(Beogradska filharmonija, Živojin Zdravković)

Mikrosonata br. 1, za klavir
(Žika Jovanović)

Mikrosonata br. 2, za fagot
(Božidar Tumpej)

V. simfonija
(Simfonijski orkestar RTV Beograd, Mladen Jagušt)

OKMACA, Branko
Passacaglia
(Pavao Mašić, Orkestar HV, Tomislav Fačini)

Dyas, za flautu i tubu
(Renata Penezić, Krunoslav Babić)

OLIVER, Tomislav
Black Coffee Grains
(Elektronička glazba)

ORTAKOV, Dragoslav
Kvintana
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

Eptameron
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

Eptameron beta
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1972.

Eptameron gama
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev) 1973.

2008. **OZGIJAN, Petar**
Divertimento
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1974.

2009. ***Za Mimu***
(Milenko Stefanović) 1979.

1967. **PALANOVIĆ, Dubravko**
Preludij, za klavir četveroručno
(Nikola Kos, Robert Batelić) 2008.

1969. ***Bassblackout***
(Elektronička glazba) 2010.

1971. **PAPANDOPULO, Boris**
Pop koncert za dva klavira i orkestar
(Jurica Murai, Stjepan Radić, Zagrebačka filharmonija, Mladen Bašić) 1974.

1970. ***Iz Kaleidoskopa 74***
(Jurica Murai) 1974.

1971. ***Nadsviravanje***
(Zagrebački puhački trio) 1978.

1974. ***Duo***, za dvije violine
(Radovan Lorković, Edith Lorković) 1996.

2005. **PARAĆ, Frano**
Oboe sommerso
(Eva Novšak–Houška, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1973.

2006. ***Kvartet*** za klarinetu, violinu, violončelo i klavir
(Milko Pravdić, Volodja Balžalorsky, Andrej Petrač, Đorđe Stanetti) 1991.

2011. **PETRIĆ, Ivo**
Mosaiques, za klarinet i komorni ansambl
(Miha Gunzek, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1964.

1970.

Skladatelj Dubravko Detoni, Opatija, 1977.

DAMIL KALOJIERA

Pijanist Maksim Mrvica, Pula, 1999.

Dirigent Lovro pl. Matačić, Opatija, 1979.

Jeux a trois – jeux a quatre
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Igre, za glas i harfu
(Eva Novšak, Pavla Uršič)

Jeux II
Nuances en couleur
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Intarzije, za puhački trio i ansambl
(Feđa Rupel, Miha Gunzek, Vlado Černe,
Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Divertimento za Slavka Osterca
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Bourlesque pour les temps passés
(Simfonijski orkestar RTV Ljubljana,
Samo Hubad), mgtf

Episodes liriques, za obou i komorni orkestar
(Božo Rogelja, Simfonijski orkestar RTV Ljubljana,
Samo Hubad)

Geminiconcertino, za violinu, rog i 6
instrumenata
(Kostadin Kirkov, Jože Falout, Ansambl
Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Gemini concerto, za violinu, violončelo i orkestar
(Primož Novšak, Sussane Basler,
Simfonijski orkestar RTV Ljubljana,
Samo Hubad)

Jeux concertants, za flautu i orkestar
(Irena Grafenauer, Slovenska filharmonija,
Anton Nanut)

PETROVIĆ, Miloš
Studija br.4, za glas i »Synthi 100«
(Elektornski studio III. programa Radio Beograda)

PIBERNIK, Zlatko
Studija za klavir
(Fred Došek)

Poetske varijacije, za recitatora i
instrumentalni ansambl (tekst: Vlago Gotovac)
(Melanija Dugančić, Grupa MBZ 66,
Igor Gjadrov)

Studija II
(Fred Došek) 1968.

IV. koncertantna muzika
(Vastitas vitae et mortis)
(Zbor RTV Zagreb, Igor Kuljerić) 1971.

Koncepti
(Ljupčo Samardžiski) 1976.

Slučajnosti
(Zagrebački duhački kvintet) 1976.

Koncepti 4, za violončelo i udaraljke
(Janko Kichl, Marijan Kichl) 1980.

PIGNON, Paul
Tri polimera
(MBZ radionica) 1970.

Četvero
(Elektronski studio III. programa radio
Beograda) 1978.

PIROMALLO, Francesco Iannitti
Suita, za četiri klarineta
(Kvartet klarineta Jean Xavier Lefevre,
Italija) 1997.

PORENA, Boris
Piccolo teatro antologico
(Kvartet klarineta Jean Xavier Lefevre,
Italija) 1997.

POZAJIĆ, Mladen
Točkovi
(Ansambl Momus) 1972.

PREDIĆ, Branka
Sinfonietta, za gudače i timpane
(Gudački ansambl RTV Zagreb, Igor Gjadrov) 1968.

PRINČIĆ, Žarko
Trio, za tri klarineta
(Milko Pravdić, Luko Stanović, Danijel
Martinović) 1996.

PRIORI, Massimo
Arabeschi
 (Flut' Ensemble, kvartet flauta, Trst) 1994.

PROHASKA, Miljenko
Femina–ae, femininum, za ženski glas, orkestar i mgtf vrpce
 (Rahilka Burzevska, Plesni orkestar RTV Zagreb, Miljenko Prohaska) 1976.

Millardon, suita za 5 instrumenata, flauta, oboa, bajan, udaraljke, kontrabas (Acoustic Project) 2008.

PROŠEV, Toma
Morphographie
 (Ansaml Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1965.

Komorna muzika I, za fagot i komorni ansaml (Sreten Teodosievski, Ansaml Sv. Sofija, Toma Prošev) 1971.

Musandra
 (Akadamski komorni zbor Collegium musicum, Darinka Matić Marović) 1974.

Komorna muzika br. 3, za violončelo i ansaml (Ciril Škerjanec, Ansaml Sv. Sofija, Toma Prošev) 1975.

Tempera VI
 (Ansaml Sv. Sofija, Toma Prošev) 1976.

Musandra XV
 (Julijana Anastasijević, Zagrebački duhački kvintet) 1977.

Tempera VIII, za flautu i gudače (Nikola Atanasov, Komorni ansaml RTV Skopje, Oldřich Pipek) 1977.

Adagio, za violinu i gudače (Biljana Gavrilaska, Komorni ansaml RTV Skopje, Oldřich Pipek) 1978.

Sola, za bariton i komorni ansaml (Milan Firfov, Ansaml Sv. Sofija, Toma Prošev) 1978.

RADICA, Ruben
Tri pjesme, za sopran i klavir (Blanka Danon, Fred Došek) 1964.

III. kompozicija za klavir (Fred Došek) 1966.

Pedalne osminke / povodom 70 godina života Eve Sedak (Petra Kušan, Danijel Detoni) 2009.

RADIĆ, Dušan
Tri grane vremena, triptih za osam instrumenata (Komorni ansaml Beogradske filharmonije, Živojin Zdravković) 1965.

Studije, za zbor (Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić) 1977.

RADMIO, Marko
Tužaljka, za mezzosopran i klavir (Kristina Beck, Ljerka Pleslić Bjelinski) 1992.

RADOVANOVIĆ, Vladan
Elektronska studija I – A i B
Evolution, za 18 gudačkih instrumenata (Beogradski komorni ansaml, Mladen Jagušt) 1970.

Stringent
 (Zagrebačka filharmonija, Mladen Bašić) 1974.

Audiospacial
 (Elektoronski studio III programa Radio Beograda) 1978.

RAJIČIĆ, Stanojlo
Magnovenja, ciklus pjesama za alt i orkestar (Julijana Anastasijević, Beogradska filharmonija, Živojin Zdravković) 1975.

RAMOVŠ, Primož
Apel, za rog i komorni ansaml (Jože Falout, Ansaml Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1964.

Pijanistica Ljerka Pleslić-Bjelinski i violinistica Maja Dešpalj Begović, Opatija, 1972.

Muzikologinje Eva Sedak i Marija Bergamo.

Trije mali pastoralčki, za flautu i harfu
(Feđa Rupel, Pavla Uršič)

Ekspanzija, za flautu solo
(Feđa Rupel)

Simfonija 68
(Simfonijski orkestar RTV Ljubljana,
Samo Hubad)

Prolog–Dijalog–Epilog, za puhački trio
(Ljubljanski pihalni trio)

Portreti, za harfu i ansambl
(Pavla Uršič, Ansambl Slavko Osterc,
Ivo Petrić)

Gibanja
(Igor Dekleva)

Simfonija med klavirjem in orkestrom
(Igor Dekleva, Slovenska filharmonija,
Oskar Danon)

Koncert za violončelo i orkestar
(Ciril Škerjanec, Simfonijski orkestar
RTV Ljubljana, Samo Hubad)

Nokturno, za komorni ansambl
(Komorni orkestar RTV Ljubljana,
Uroš Lajovic)

Koncert za kontrabas i orkestar
(Ljupčo Samardžiski, Zagrebački simfoničari
RTZ, Igor Kuljerić)

Pentagon, za puhački kvintet i 4 orkestralne
skupine
(Pihalni kvintet i Simfonijski orkestar RTV
Ljubljana, Lovro Matačić)

RASGADO, Victor
Kukarikarus, za flautu, klarinet, violinu,
violončelo, udaraljke i glasovir
(Icarus/Cantus ansambl, Juan Trigos)

RICHTER HERF, Franz
Alapa, op. 9, br. 1, za klarinet i gitaru
(Žarko Ignjatović, Slavko Kovačić)

1965. **RISTIĆ, Milan**
VI. simfonija
(Simfonijski orkestar RTV Ljubljana,
Samo Hubad) 1968.

1965. *Četiri skice*, za klavir
(Fred Došek) 1969.

1968. *Concerto*, za komorni gudački orkestar
(Beogradski komorni ansambl,
Pavle Dešpalj) 1969.

1969. *Pet komada* za orkestar
(Beogradski komorni ansambl,
Mladen Jagušt) 1970.

1969. *Muzika* za četiri horne
(Kvartet hornista Beogradske filharmonije) 1971.

1971. *Deset epigrama*, za deset instrumenata
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1971.

Muzika za 11 instrumenata
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić) 1974.

1975. *Koncert* za trubu i orkestar
(Blagoja Angelovski, Somfonijski orkestar
RTV Beograd, Mladen Jagušt) 1978.

1977. **RIZVANOLLI, Esad**
Simfonijska muzika
(Simfonjski orkestar RTV Beograd, Mladen Jagušt) 1978.

ROJKO, Uroš
Studo za tolkala
(Studio za tolkala Ljubljana) 1969.

Glasovi
(Zbor RTV Zagreb, Vladimir Kranjčević) 1980.

2002. **RUDI, Rafet**
Gudački kvartet
(Srpski gudački kvartet) 1973.

2 simfonijska bloka
(Simfonijski orkestar RTV Beograd,
Mladen Jagušt), mgtf 1976.

RUŽDJAK, Marko

Trois chansons de geste, za bariton i orkestar
(Vladimir Ruždjak, Simfonijski orkestar
RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

Ben misurato
(Zagrebački duhački kvintet)

Undula
(Zagrebački solisti, Igor Gjadrov)

Musette
(Zagrebački puhački trio)

Klasični vrt
(Zagrebački kvartet)

*Prudent Views of My Love Passing by
the Seasons*
(Milko Pravdić, Volodja Balžalorsky,
Andrej Petrač, Đorđe Stanetti)

Partita (la Gioconda), za solo violinu
(Maja Dešpalj–Begović)

Gemini, za obou i klarinet
(Mladen Požgaj, Ratko Vojtek)

Podimo sada, ti i ja, za sopran i gitaru
(Lidija Horvat–Dunjko)

Canzona – Epistola, za altsaksofon i udaraljke
(Dragan Sremec, Igor Lešnik)

Solo za klarinet
(Milko Pravdić)

IN – OUT, za puhački kvintet
(Zagrebački puhački ansambl)

A tre, za obou, klarinet i fagot
(Branko Mihanović, Milko Pravdić,
Žarko Perišić)

Incontro, za obou i drvene udaraljke
(Acoustic Project: Branko Mihanović,
Marko Mihajlović)

Versus za klarinet i glas
(Bruno Philipp, Davorka Horvat)

RUŽDJAK, Vladimir

Concertino
(Zagrebački kvartet)

SAKAČ, Branimir

Epizode, za orkestar, zvučnu ploču i magnetofon
(Slovenska filharmonija, Samo Hubad)

1972. *Prostori*
(Beogradska filharmonija,

1975. Živojin Zdravković)

1975. *Umbrana*, za 12 vokalnih solista
(Zbor RTV Zagreb, Igor Kuljerić)

1976. **SCHÖNBERG, Arnold**

1977. *Lied der Waldtaube*, za srednji glas i komorni
ansambl (iz *Gurrelieder*, obrada A. Schönberga,
1923.)

(Dunja Vejzović, Cantus Ansambl,
Berislav Šipuš)

1991. **SELETKOVIĆ, Krešimir**

1993. *Danse macabre*
(Komorni sastav SPOHV, Robert Homen)

1995. *Improvizacije II*, za vrpцу i glasovir
(Damir Gregurić)

1996. *Improvizacija*,
za obou, trubu, saksofon, gitaru, harmoniku i vrpću
(emitirano s vrpce)

1997. (Branka Krajačić, Rudolf Homen, Jerko Valdevit,
Darko Pelužan, Borko Špoljarić), mgtf

2001. *Supernova*
(Elektronička glazba)

2003. **SELETKOVIĆ, Krešimir – ĐUROVIĆ, Frano**

2005. *Zoom Pentagonam*
(Elektronička glazba)

2008. **SHEHU, Bashkim A.**

Alla Munt..., za harmoniku
(Vitalij A. Muntjan)

2009. *Arsa – Flat*
(Dani Bošnjak)

1973. *Brojalica*
(Trio Solenza: Davorka Horvat, Mario Čopor,
Bruno Philipp)

Trombonist Barrie Webb, Pula, 2000.

DAVID KALOGERA

Pijanist Fred Došek

Glazbeni kritičar Nenad Turkalj

Skladatelji Alf Kabiljo i Ivo Josipović

SIMIĆ, Borivoje

Piesa

(Zbor RTV Beograd, Zlatan Vauda)

SREBOTNJAK, Alojz

Dnevnik, za klavir, violinu i violončelo

(Slovenski trio)

SIMIĆ, Darinka

Vrati mi moje krpice, ciklus za sopran, alt, flautu, violinu, violončelo, fagot, harfu i klavir (Blanka Danon, Julijana Anastasijević)

Lamento

(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

Naif

(Acezantez)

Macedonica

(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

SIMOVIĆ, Tomislav

Elegia za violončelo i glasovir

(Snježana Rucner, Katarina Krpan)

STAHULJAK, Mladen

Dubrovačka serenada

(Ansambl Momus, Josip Magdić)

SIVILOTTI, Valter

Silent

(Flut Ensemble, kvartet flauta, Trst)

STEFANOVIĆ, Ivana

A u daljini vrt pun cvijeća, IV. stavak, za violinu (Đana Kahriman)

SKENDER, Ivan Josip

For wisemen and jesters, za brass kvintet

(Varaždinski brass kvintet)

Capriccio elettrico, za bas klarinet

(Ratko Vojtek)

STIBILJ, Milan

Indijansko poletje

(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

SMAILOVIĆ, Avdo

Trube romanijske

(Simfonijski orkestar RTV Sarajevo, Teodor Romanić)

Ad hominem, simfonijski stavak

(Simfonijski orkestar RTV Sarajevo, Julije Marić)

Metamorfoze

(Meira Smailović)

STOJANOVIĆ, Josip

Zimski kvartet

(Zagrebački kvartet)

Proljetni kvartet

(Zagrebački kvartet)

Ljetni kvartet

(Zagrebački kvartet)

Posjet kazalištu lutaka, za obou i gudački kvartet

(Nevenka Veršić, Zagrebački kvartet)

Con malinconia con gusto, za violončelo i klavir

(Josip Stojanović, Fred Došek)

SLAVIČEK, Marko

Rođenje Venere

(Elektronička glazba)

STOJKOV, Stojan

Pismo, ciklus za glas i ansambl

(Julijana Anastasijević, Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)

SOYKA, Ulf Diether

Zwischentöne, op. 2/68, za klarinet i gitaru

(Slavko Kovačić, Žarko Ignjatović)

2009.

1972.

1976.

1977.

1978.

2002.

1973.

1994.

2009.

2001.

2003.

1974.

1970.

1967.

1968.

1978.

1969.

1980.

1971.

2012.

1972.

2009.

1975.

SUNKO, Vlado
Zatočenik, za gudače
(Splitski komorni orkestar, Saša Britvić)

SZIROVICZA, Tibor
K-cycle, za komorni ansambl
(Cantus Ansambl, Berislav Šipuš)

ŠABAN, Antun Tomislav
Movimenti interrotti, za solo violu
(Aleksandar Milošev, Slovenija)

Troskok, za basgitaru i komorni sastav
(Tibor Kövesdi, Ansambl Janus, Christoph Cech, Austrija)

Toccata, za klavir
(Katarina Krpan)

Partita za gudače
(Zagrebački solisti)

ŠIPUŠ, Berislav
Und ich flöge
(Zagrebački duo kontrabasista)

Ricercare, za klavir
(Katarina Krpan)

and then... turn to the mountain...
(Dani Bošnjak, Edin Karamazov)

ŠIPUŠ, Krešimir
Requiem minor, II. gudački kvartet
(Zagrebački kvartet)

Nonetto per opera cent'uno / III. Adagio ma non troppo, con affetto
(Damir Gregurić, Ansambl Janus, Christoph Cech, Austrija)

ŠISTEK-ĐURĐEVIĆ, Mirjana
Svita za klavir
(Mirjana Šuica–Babić)

ŠIMC, Pavel
Utripi, za klavir i puhački kvintet
(Komorni ansambl Marijana Lipovšeka)

Musique pour quinze
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Relations, za flautu, klavir i gudače
(Feđa Rupel, Aci Bertonceľj, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Koncert za klavir i orkestar
(Pavel Šivic, Simfonijski orkestar RTV Ljubljana, Samo Hubad)

Koncert za violinu i orkestar
(Tomaž Lorenz, Simfonijski orkestar RTV Ljubljana)

Koncert za klarinet i orkestar
(Alojz Zupan, Simfonijski orkestar RTV Ljubljana, Samo Hubad)

Paralele, za violinu i gitaru
(Tomaž Lorenz, Igor Saje)

Reminiscences
(Zagrebačka filharmonija, Milan Horvat)

ŠKARA, Branko
Taughwerbov poučak
(Elektronička glazba)

ŠKERL, Dane
Musica funebre, za trombon i orkestar
(Josip Jurić, Simfonijski orkestar RTV Sarajevo, Teodor Romanić)

ŠPILER, Miroslav
Tri minijature, za violinu i orkestar
(Miroslav Pašić, Simfonijski orkestar RTV Sarajevo, Teodor Romanić)

Dijalog, za violinu i sopran solo
(Miroslav Pašić, Milica Zečević)

Trialog, za sopran, violinu i klavir
(Milica Zečević, Miroslav Pašić, Višnja Zekić–Verunica)

Tri pjesme, za visoki glas i klavir na tekstove
F. G. Lorce
(Ljiljana Molnar–Talajić, Olga Vukomanović–Tarbuk)

ŠTATKIĆ, Miroslav
Reminiscences
(Srboslava Vuksan–Lopušanski)

ŠTOLCER SLAVENSKI, Josip
Muzika 1936
(Slovenska filharmonija, Samo Hubad)

ŠTUHEC, Igor
Silhouettes IV (The Answered Question)
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Igra harfe s ansamblom
(Pavla Uršič, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Minikoncert, za klavir i komorni ansambl
(Aci Bertonceľj, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Varijacije, za violinu i ansambl
(Tomaž Lorenz, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Rytmant, za klavir i udaraljke
(Boris Šurbek)

Intrada, za rog i ansambl
(Jože Falout, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Lyrique, za violinu i komorni ansambl
(Tomaž Lorenz, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Odrizi, za klavir, violinu i violončelo
(Trio Lorenz)

C tion
(Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Entuzijazmi Beta, za orkestar
(Simfonijski orkestar RTV Ljubljana, Samo Hubad)

Arija, za tenor, violinu i gitaru
(Mitja Gregorač, Tomaž Lonez, Igor Saje)

Entuzijazmi III
(Zagrebačka filharmonija, Milan Horvat)

ŠULEK, Stjepan
Triptih za orgulje, *Dona nobis pacem...*
(Elizabeta Zalović)

ŠVARA, Danilo
Trio za flautu, klarinet i fagot
(Miodrag Azanjac, Ernest Ačkun, Stjepan Rabuzin)

II svita, za klarinet, trombon i gudače
(Josip Tonžetić, Dragutin Fuchs, Herbert Stenzel, Gudački orkestar, Igor Gjadrov)

Pihalni trio
(Ljubljanski pihalni trio)

Dodekafonia IV (Koncert za klarinet i orkestar)
(Miha Gunzek, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Parelipa, za klavir, violinu i violončelo
(Trio Lorenz)

Sedam arabesk
(Slovenska filharmonija, Oskar Danon)

Trio 1972
(Trio Lorenz)

Tri metamorfoze, za rog i ansambl
(Jože Falout, Ansambl Slavko Osterc, Ivo Petrić)

Eseji
(Makedonska filharmonija, Fimčo Muratovski)

TAMINDŽIĆ, Boro
Dvije minijature, za dvije violine i klavir
(Biljana Gavriliska, Božidar Bratoev, Jasminka Čakar–Georgieva)

TANODI, Zlatko
Flagotiano, za flautu, fagot i klavir
(Zagrebački duhački kvintet, Marina Pletikosa)

Bionic Soundscape
(Elektronička glazba)

Nibiru
(Elektronička glazba)

TARBUK, Mladen
Trio (za mali klarinet u D, klarinet u A i basklarinet u B)
(Trio klarineta: Milko Pravdić, Luko Stanković, Danijel Martinović)

Hrvatska suita
(Simfonijski puhački orkestar HV, Mladen Tarbuk)

Recitativo, aria e finale, za piccolo i klavir
(Dani Bošnjak, Damir Gregurić)

Sanjači, ciklus pjesama za sopran i instrumentalni ansambl
(Lidija Horvat–Dunjko, Ansambl Cantus, Mladen Tarbuk)

L'irréparable, za sedam instrumenata
(Ansambl Cantus, Mladen Tarbuk)

Sjećanje na Vis (praižvedba I.–VI. stavka;) (Cantus Ansambl, Berislav Šipuš)

Kate's Kiss, zbirka cjelova za klavir solo
(Katarina Krpan)

TOŠEVSKI, Stojče
Poraka
(Rahilka Burzevska, Fred Došek)

TRAJKOVIĆ, Vlastimir
Zvona, muzika za klavir
(Vladimir Krpan)

Epimetej
(Hubert Bregant)

TRIFUNOVIĆ, Vitomir
Koncert za violinu i orkestar
(Fern Rašković, Simfonijski orkestar RTV Beograd, Mladen Jagušt)

TUDOR, Gordan
2012. *It's not OK computer* za alt saksofon, analogni synth i pitch to midi converter
(Gordan Tudor i elektronika) 2010.

Kindwarrior
(Elektronička glazba) 2011.

Hearing Voices, za saksofon i klavir
(Gordan Tudor, Ivan Batoš) 2012.

TUREL, Bor
1996. *Koordinacije*
(Miloš Bašin, Aleš Gašparič, Boštjan Perovšek, Bor Turel) 1980.

UHLIK, Tomislav
2001. *Ujed ludila*
(Kristina Beck, mezzosopran, Ljerka Pleslić Bjelinski, klavir) 1992.

2003. *Dva stavka* za gudački trio
(Mojca Ramušćak, Dragan Rucner, Snježana Rucner) 1997.

2008. *Četiri plesa*, za kvintet limenih puhača
(Brass ansambl Ad gloriam) 1998.

2009. *Dijalozi*, za basklarinet i udaraljke
(Ratko Vojtek, Igor Lešnik) 1998.

Tartufada
1978. (Tamburaški orkestar HRT, Siniša Leopold) 2007.

Astor – tango istriano, za gudački kvartet
(Gudački kvartet Sebastian: Anđelko Krpan, Korana Rucner, Nebojša Floreani, Zlatko Rucner) 2009.

UKMAR, Vilko
1979. *Sentence*, za klavir
(Igor Dekleva) 1968.

Transformacije
1976. (Simfonijski orkestar RTV Ljubljana, Samo Hubad) 1974.

Opatija, 1982.

Opatija, 1977.

Skladatelj Natko Devčić i dirigent Živojin Zdravković, Opatija, 1973.

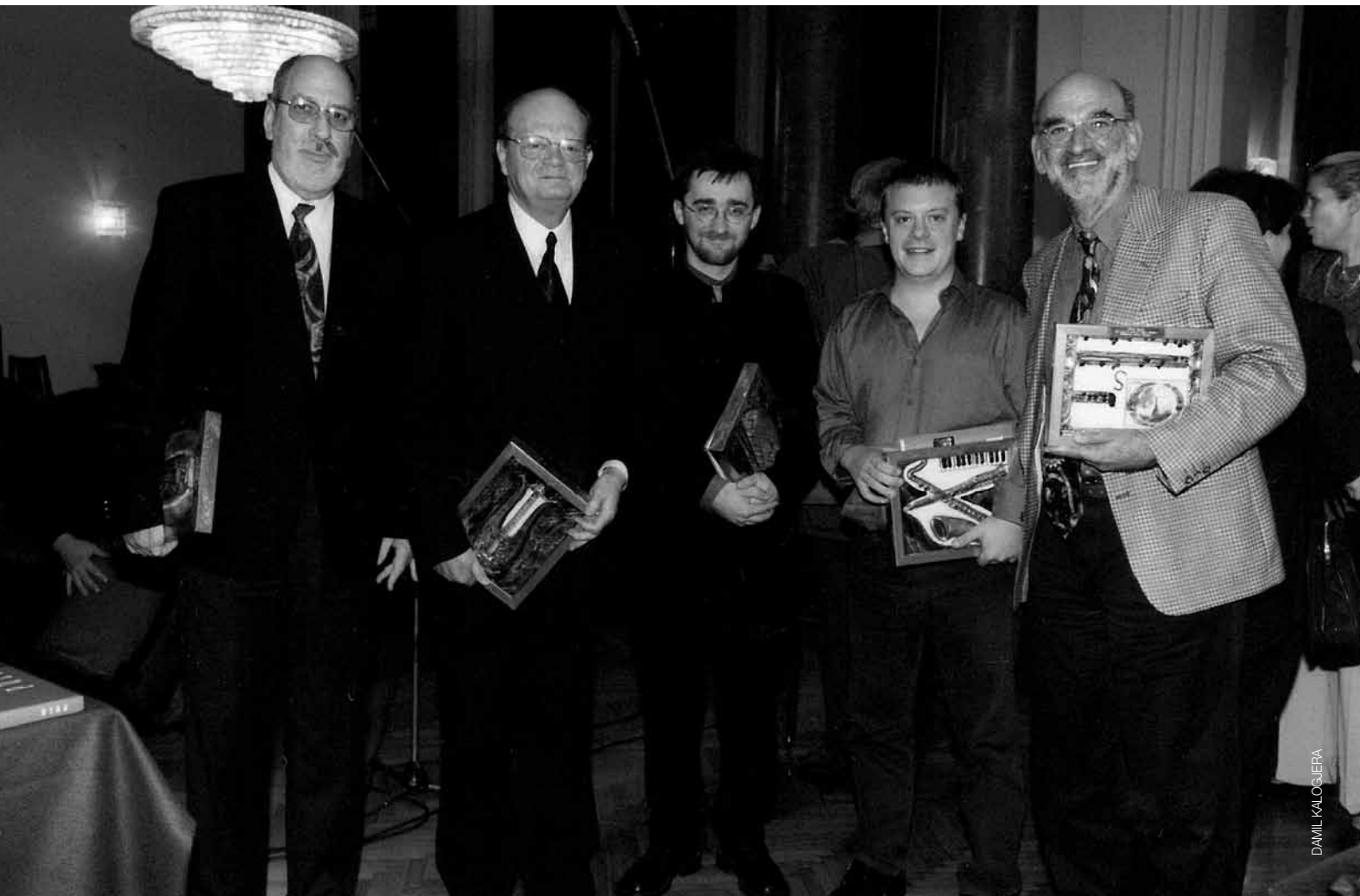

Skladatelji Zlatko Pibernik i Boris Ulrich

Skladatelji Petar Bergamo i Dubravko Detoni

DAVID KALOČIĆ

Dobitnici godišnjih nagrada HDS za 1999: Danijel Marušić, Igor Gjadrov, Krešimir Seletković, Matija Dedić, Nikša Gligo, Pula, 2000.

Promocija izdanja: Marko Ruždjak, Sanda Vojković, Stanko Horvat, Berislav Šipuš, Ivan Živanović, Zrinka Lazarin, Pula, 1999.

Skladatelji Željko Brkanović i Berislav Šipuš

ULRICH, Boris

Inverzije, za klavir četveroručno
(Ivan Ivančić, Boris Ulrich)

Sinfonia – Vespro

(Simfonijski orkestar RTV Zagreb,
Josef Daniel)

Zvuci

(Acezantez)

Melodie

(Zagrebački duhački kvintet)

Semplice, za gudače, orgulje i klavir

(Simfonijski orkestar i Plesni orkestar RTV Zagreb,
Igor Kuljerić)

Hasanaginica

(Ratko Biljan, Rahilka Burzevska, Tibor Kuti,
Fred Došek, Zagrebački simfoničari i Zbor RTZ,
Vladimir Kranjčević)

VAUDA, Zlatan

Pasteli, za duhački kvintet

(Beogradski duvački kvintet)

Enclopija, za klavir

(Mirjana Šuica–Babić)

Seanse, za klavir, violinu i violončelo

(Trio Lorenz)

Seanse II, za klavir, violinu i violončelo

(Trio Lorenz)

Crnogorske ljubavne

(Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić)

Lirika (Jesenji predjeli)

(Zbor RTV Beograd, Borivoje Simić)

VIDOŠIĆ, Tihomil

Tri improvizacije, za komorni ansambl

(Grupa MBZ 66, Igor Gjadrov)

Dva koncertna stavka, za klarinet i klavir

(Giovanni Cavallin, Fred Došek)

VLAHEK, Bruno

Sonata, za klavir četveroručno

(Nikola Kos, Robert Batelić)

VREMŠAK, Samo

Šest pesmi, za mezzosopran, violu i klavir

(Marijana Radev, Daniel Thune, Fred Došek)

WEINGERL, Albin

Naracija, za violinu solo

(Tomaž Lorenz)

WILSON, Ian

...and flowers fall...

(Ansambl Cantus, Mladen Tarbuk)

ZEYRINGER, Franz (Austrija)

Diachromis, za violu i klavir

(Marko Pilepić, Marija Grazio Tolj)

ZLATIĆ, Slavko

Balun, za obou, engleski rog, alt saksofon i fagot

(Solisti Ansambla Cantus)

ZOGRAFSKI, Tomislav

Gorčljivo ezero, za sopran i gudački orkestar

(Anastazija Božikova, Beogradska filharmonija,
Živojin Zdravković)

Allegro za dve violini i pijano

(Biljana Gavriliska, Božidar Bratoev,
Jasminka Čakar – Georgieva)

ŽIGON, Marko

Razglednice, za klavir i gudače

(Zdenka Novak, Gudački ansambl RTV Zagreb,
Igor Gjadrov)

Trije samospevi, za glas i klavir

(Mitja Gregorač, Marijan Lipovšek)

ŽIVKOVIĆ, Mirjana

Dodekafonska pasakalja, za violinu solo

(Tomaž Lorenz)

L' incantation, za mezzosopran i udaraljke

(Marijana Radev, Zvonko Habijanić)

<i>Pean</i>
(Ansambl Sv. Sofija, Toma Prošev)	1969.
<i>Dva pelida</i> , za klavir
(Žika Jovanović)	1970.
<i>Koncertantne metamorfoze</i> , za klavir i orkestar
(Lidija Matić, Simfonijski orkestar RTV Beograd, Mladen Jagušt)	1974.
<i>Zapis</i> , za violinu i klavir
(Dragutin Bogosavljević, Nada Bogosavljević)	1975.
<i>Četiri pohvale</i> , za mezzosopran i klavir
(Julijana Anastasijević, Nada Kecman–Bogosavljević)	1977.

ŽUPANOVIĆ, Lovro
<i>Mikrosuita</i> na temu interpunkcija
(Fred Došek)	1965.
<i>Stavak</i> , za dva klavira
(Igor Dekleva, Fred Došek)	1967.
<i>Concertino abbreviato »In modo historico«</i> ,
za violinu i puhački oktet
(Ivana Penić, Simfonijski puhački orkestar HV, Mladen Tarbuk)	1996.
<i>Lirski ciklus</i> , za bariton i glasovir
(Neven Valent, Mario Čopor)	2000.

Izvori: Međunarodna glazbena tribina – 40 godina, ur. Erika Krpan, HDS, Cantus, Zagreb 2003., katalozi 2003. – 2012., HDS, Cantus
Napomena: Moguće pogreške u popisu posljedica su nepotpunog arhiva Tribine i podataka o programskim promjenama. Iz tog je razloga godina 1991. iz popisa gotovo u cijelosti izostala.
Unos i obrada podataka: Lucija Pećar, Jelena Vuković

50. Glazbena tribina Opatija ostvarena je uz potporu
Ministarstva kulture Republike Hrvatske, Gradskog
ureda za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba te
Grada Opatije.

50. Glazbena tribina Opatija ostvarena je u suradnji s
javnom ustanovom Festival Opatija.

Umjetnički voditelji 50. Glazbene tribine Opatija

Silvio Foretić

Vanja Lisjak

Nositelj

Hrvatsko društvo skladatelja

Organizacija

Cantus d.o.o.

Nakladnik

Cantus d.o.o.

Za nakladnika

Mirjana Matić

Urednica

Jelena Vuković

Lektura

Mirna Murati

Likovno oblikovanje

Luka Gusić

Tisak

StudioFlyer, Zagreb

Zagreb, studeni 2013.

